

KONTIDA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 379 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 28 ΜΑΐΟΥ 2005

0.80 ΕΥΡΩ

Ελλάδα 2005...

■ Χρήστος Τσιγαρίδας

«Έχουμε δίκιο να επαναστατούμε!
Τολμάμε να αγωνιζόμαστε,
γιατί θα νικήσουμε!»

Ολόκληρη η <<απολογία>> του
στο έκτακτο τρομοδικείο

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

28/5/1997: Εκτελεση εφοπλιστή Κωστή Περατικού (17N) 28/5/1952: Δικαίωμα ψήφου στις γυναίκες και στις δημοτικές εκλογές 28/5/1971: Ιδρυση Διεθνούς Αμνηστίας (Λονδίνο-Πίτερ Μπένενσον) 28/5/1941: Ιδρυση Εργατικής Αλληλεγγύης (από κομμουνιστές που γύρισαν από τη Φολέγανδρο) 28/5/1871: Τέλος Παρισινής κομμούνας 29/5/1453: Άλωση Κων/πολης από 258.000 πολιορκητές τουρκούς, απέναντι σε 7.000 υπερασπιστές της 29/5/1431: Θανάτωση της Ζωντ' Αρκ στην πυρά από την ιερά εξέταση 29/5/1953: Κατάκτηση Εβρεοτ (Εντυμούν Χιλαρί) 29/5/1814: Θάνατος Ιωσηφίνας Βοναπάρτη 29/5/1921: Ο βασιλιάς Κων/νος αναλαμβάνει την ηγεσία του στρατού στη Σμύρνη 29/5/1985: 39 νεκροί σε επεισόδια στο Χείζελ (Λίβερπούλ-Γιουβέντους) 29/5/1902: Ανακάλυψη αλκαλικής μπαταρίας (Τόμας Εντισον) 30/5/1951: Κίνημα Ι.Δ.Ε.Α. στο στρατό 30/5/1917: Η κυβέρνηση Βενιζέλου υιοθετεί την δημοτική γλώσσα 30/5/1826: Θάνατος Παλαιών Ποτρών Γερμανού 30/5/1960: Θάνατος Μπόρις Πάστερνακ 30/5/1969: Αναλαμβάνουν υπηρεσία οι πρώτες αστυνομικίνες στην Ελλάδα 30/5/1778: Θάνατος Βολταίρου 30/5/1814: Γέννηση Μιχαήλ Μπακούνιν 30/5/1913: Ιδρυση αλβανικού κράτους 30/5/1987: Εγκαίνια πρώτου μη κρατικού ραδιοσταθμού στην Ελλάδα ('Αθήνα 9,84') 30/5/1981: Δύο αρχανθρώποι 800.000 ετών ανακαλύπτονται στο σπήλαιο των Πετραλώνων (Χαλκιδική) 31/5: Ποικίλσμα ημέρα κατά του καπνίσματος - Ισλαμική πρωτοχρονιά 31/5/1957: Θάνατος Στέφανου Σαράφη σε τραχιό (από αμερικανό υποσημηνία Μουζαλί) 31/5/1930: Γέννηση Κλιντ Ιστογουντ 31/5/334 π.Χ.: Μάχη στο Γρανικό 31/5/1962: Εκτέλεση Αντολή Αϊχμαν 31/5/1941: Μ.Γλέζος και Α.Σάντας κατεβάζουν τη γερμανική σημαία από την Ακρόπολη 31/5/1819: Γέννηση Walt Whitman 31/5/1594: Θάνατος Τιντορέτο 31/5/1809: Θάνατος Γιόσεφ Χάιντην 31/5/1968: Υποχρεωτικό κούρεμα μαθητών με την "ψιλή" - υποχρεωτική η κορδέλα για τις μαθήτριες (χούντα) 31/5/1905: Δολοφονία πρωθυπουργού Θεόδωρου Δηλιγιάνη 1/6/1926: Γέννηση Marylin Monroe 1/6/1962: Θεμελίωση αεροδρομίου Ελληνικού 2/6/1940: Γέννηση Κων/νου Γλίζμπουργκ 2/6/1953: Ενθρόνιση βασιλισσας Ελισάβετ 2/6/1971: Ο ΠΑΟ γίνεται η πρώτη ελληνική ομάδα που πατάει το χόρτο του Γουέμπλεϊ (τελικός πρωταθλητριών, ήττα με 2-0 από Αγίας) 2/6/1937: Ηλεκτροκινείται ο σιδηρόδρομος της Κηφισίας 2/6/1924: Οι ΗΠΑ παραρχωρούν αμερικανική υπηκοότητα στους ερυθρόδερμους 3/6/1875: Θάνατος Ζορζ Μπιζέ 3/6/1924: Θάνατος Φραντς Κάρκα 3/6/1989: Σφαγή πλατείας Τιεν αν Μεν (Πεκίνο) 3/6/1968: Βομβαρδισμός Σαΐγκον από Βιετκόνγκ 3/6/1926: Γέννηση Allen Ginsberg 3/6/1899: Θάνατος Γιόχαν Στράους 3/6/1963: Θάνατος Ναζίμ Χικμέτ 3/6/1921: Κων/νος Α' και Δημήτριος Γουνάρης αποφασίζουν εκστρατεία με σκοπό τη κατάληψη της Αγκυρας.

- Είμεδα εθνικά υπερήφανοι και μάλιστα εις διπλούν ●●● Διότι από τα στραβά κανιά του Ζαγοράκη περάσαμε στα συμιλεμένα μπούτια της Παπαρίζου ●●● Τεράστια πρόοδος, αδέρφια, και λυπάμαι που δεν το καταλαβαίνετε ●●● Είδατε πώς το μιλάει το αγγλικό η Helena; ●●● Με το ελληνικό, βέβαια, έχει κάποιο προβληματάκι, αλλά μην τα δέλουμε και όλα δικά μας ●●● Άλλωστε, και ο Ζαγοράκης δεν τα πάει καλύτερα ●●● Το πανηγυρίσαμε, πάντως, δεօντως, ως λαός και ως έδνος ●●● Στους εορτάζοντες, βέβαια, ήρθε λίγο πιο ακριβά ●●● Διότι γιόρταζε η μισή Ελλάδα και οι βιζίτες στους Κωστάκηδες και τις Ελενίτσες ήταν αρμένικες ●●● Στρώθηκαν μπροστά στην πλεόραση και έβλεπαν Γιουροβίζιον μετά μανίας ●●● Και «φέρε μια μπίρα Κωστή», «δεν έχει τίποτα να τσιμπήσουμε ρε Λενάκι!», δεν θέλει και πολύ να τιναχτεί στον αέρα ο προϋπολογισμός ονομαστικής εορτής ●●● Χαλάλι, όμως, γιατί το [ξανα]ση-

κώσαμε ●●● Και το πανηγυρίσαμε δε-
όντως ●●● Τρομάρα μας {δις, τρις,
όσες φορές δέλετε} ●●● Σκέφτεστε την
επόμενη φορά να το πάρει η Αλβανίδα
Παπαρίζου, τί έχει να γίνει; ●●● Πά-
ντως, από τις κνήμες ανεβήκαμε στους
μηρούς ●●● Καιρός είναι να πάμε λί-
γο παραπάνω ●●● Φαντάζεστε να γί-
νει γιουροστριπτίζ και να μας αντιπρο-
σωπεύσει η Πάολα; ●●● Και να φω-
νάζουμε -ως έθνος πάντοτε- «Βυζί, Βυ-
ζί και Πάολα μαζί»; ●●● Αποδέωση
●●● Η Αστυνομία, πάντως, φρόντισε

◆ Επί του πιεστηρίου, με μια βδομάδα καθυστέρηση. Την ώρα που η «Κ» έφευγε για το τυπογραφείο, η Αστυνομία έζωνε τα Εξάρχεια με MAT και ασφαλίτες (παρουσία και εισαγγελέα), μπουκάριζε σε (συγκεκριμένα) μογαζιά και μάζευε πάνω από 200 άτομα, από τα οποία «ξεδιόλαξε» στη συνέχεια 19. Δεν προλάβαμε να έχουμε την ειδηση στο προηγούμενο φύλλο κι αυτό ήταν έλλειψη.

◆ Οσοι και δισες πανηγύρισαν για την πρωτιά της Παπαρίζου στο ξεφτιλέ σόου της Γιουροβίζιον, πέραν των άλλων, που δεν είναι εύκολο να τα σταθμίσουν και να τα αξιολογήσουν τώρα, ας σκεφτούν τουλάχιστον τούτο: Η EPT ετοιμάζεται να ζητήσει από την κυβέρνηση αύξηση του ανταποδοτικού τέλους (το πληρώνουμε όλοι, γουστάρουμε δε γουστάρουμε, με τον λογαριασμό της ΔΕΗ), επικαλούμενη την επιτυχία του Κιέβου και τις ανάγκες της διοργάνωσης του 2006, που θα γίνει στην Αθήνα. Κομματάκι ακριβή θα μας έρθει η Παπαρίζου, δε νομίζετε;

◆ Δεν του 'φταναν όλα τα άλλα του Καραμανλή έχει και τον Εβερτ να συνεντευξίαζεται και να αποφαίνεται ότι πρέπει να πάρουν πόδι από την κυβέρνηση τρεις υπουργοί και περισσότεροι υφυπουργοί και να τοποθετηθεί αντιπρόεδρος με ευθύνη το συντονισμό του κυβερνητικού έργου (δηλαδή η αφεντομουτσουνάρα του). Ετσι που το πάνε, θα γίνει πρωθυπουργός ο Γιωργάκης χωρίς να έχει κουνήσει το δοχτυλάκι του.

◆ Ο Βερελής απειλεί να κάνει μήνυση κατά του υπαστυνόμου Αθανασόπουλου, διότι - λέει- παραποίησε την κατάθεση του ασφαλίτη μπράβου του και τον φέρει να καταθέ-

τει ότι μπήκε στο Πολυτεχνείο με το αυτοκίνητο κανένα πλούτος κατόπιν δικής του εντολής. Δεν ξέρουμε πού θα καταλήξει η υπόθεση, όμως θεωρούμε πολύ φυσικό στην ασφαλίτης να αισθάνεται προδομένος από το αφεντικό του και να θέλει να ξεφορτωθεί την ευθύνη, δηλώνοντας ότι εκτελούσε εντολές. Την αλήθεια την ξέρουν μόνοι οι δυο τους (βουλευτής και ασφαλίτης) και στο τέλος μάλλον θα κουκουλωθεί υπέρ του βουλευτή. Μας κάνει, όμως, εντύπωση που ο πρώην υπουργός δεν αισθάνθηκε ούτε για μια στιγμή την ανάγκη να μιλήσει για πολιτική ευθύνη, να πει ένα συγνώμη, βρε αδερφέ. Οταν,

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

όμως, πρόκειται για Βερελήδες, τέτοιες συμπεριφορές δεν πρέπει να μας κάνουν καμιά εντύπωση. Πρέπει να τις θεωρούμε φυσιολογικές και αναμενόμενες.

◆ Σύγκρουση μπάτσων-δικαστικών. Ο περιώνυμος εισαγγελέας Α. Μύτης (γνωστός από το βιούλευμα για την υπόθεση ΕΛΑ και

Ας μη είμαστε μεμψύμοιροι. Σήγουρα κανείς δεν πρέπει να ξεχνάει ότι η Γιουροβίζιον είναι ένα έξυπνο προϊόν και δεν τάσσεται στα πλαίσια της αγοράς. Ομως το τραγούδι ερμήνευε πολύ καλά η επαγγελματίας Ε. Παπαρίζου. Καχόρηκα και πάρα πολύ και για την πρωτιά. Είναι ωραίο κερδίζει και αυτές τις μάχες η Ελλάδα, γιατί όχι! Μαρία Φαραντούρη

Μαρία Φαραντούρη

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Σύμφωνα με όλες τις έρευνες που έχουν δημοσιευθεί, οι Ελληνες έχουν τους χαμηλότερους μισθούς αλλά τις υψηλότερες τιμές προϊόντων στην ευρωζώνη.

Guardian
ΟΟΣΑ: Δύσκολα θα είναι για την ελληνική οικονομία το 2005 και το 2006. Προβλέπεται κάμψη του ρυθμού ανάπτυξης στο 2,8%, ανεργία 10,8% ενίσχυση του πληθωρισμού στο 3,7% και έλειμμα σταθερά πάνω από το όριο του 3%.

City Press

Λύσεις στα οικονομικά και ενδοκυβερνητικά αδιέξοδα αναζητείται στην παραπάνω λεπτομέρεια.

Βήματα της Ελληνικής Επανάστασης σε πέντε τόμους, έκδοση της Εθνικής Βιβλιοθήκης, Αθήνα, 1980-1985.

ναι, μακάρι κάθε βράδυ αντί για συνήθη τηλεοπτικά οικουπέδια να σκότωνα την ώρα μου παρέα με όλες τις Papavision της Οικουμένης. Άλλα το μίνι έμβλημα πολιτιστικής υπεροχής και το παλαιούσινο σύμβολο καλλιτεχνικής δημιουργίας; Να σου στρέψουνται όλες οι τρίχες της κεφαλής. Καιρός ήταν. Επισήμως η χώρα βρήκε ολόκληρο το εαυτό της. Αφού λοιπόν απαξάπαντες ξεσαλάνουν για τον θρίαμβο της πλάκας, ε τότε με πολιτική βουλιά και εκκλησιαστική υπογραφή είμαστε της πλάκας!

Δημήτρης Δανίκας (Νέα)

Μεγαλύτερο φόρο, λόγω της μη τιμαριθμοποίησης της φορολογικής κλίμακας, διαπιστώνουν ότι θα πληρώσουν εφέτος χριστιανοί συνταξιούχοι και μισθωτοί, που άρχισαν να λαμβάνουν τα εκκαθαριστικά τους σημειώματα. Εκκαθαριστικά με μεγαλύτερο φόρο λαμβάνουν και οι ελεύθεροι επαγγελματίες, λόγω της αυτοπεραίωσης στην οποία καλούνται να υποβληθούν, ενώ ήδη έχουν πληρώσει το χαράτο για το κλείσιμο της πενταετίας 1998-2002.

Mega TV

■ Βασικός μέτοχος Απόλυτος εξευτελισμός της κυβέρνησης

Υπήρχε ένας νόμος του ΠΑΣΟΚ για τον βασικό μέτοχο, τον οποίο η ΝΔ όσο ήταν στην αντιπολίτευση χαρακτήριζε «παράθυρο στη διαπλοκή», που παραβιάζει το πνεύμα του Συντάγματος. Μια από τις πρώτες νομοθετικές κινήσεις της, όταν κέρδισε τις εκλογές, ήταν η κατάργηση αυτού του νόμου και η ψήφιση νέου. Πανηγύριζαν μάλιστα τότε τα στελέχη της ΝΔ και ο παραταξιακός Τύπος για την «εξουδετέρωση των νταβατζήδων».

Τα όσα ακολούθησαν είναι γνωστά. Το θέμα έφτασε στην Κομισιόν η οποία «έκοψε τον κάλο» του Παυλόπουλου και τον ανέγκασε να κάνει γαργάρα τις υπερφίαles δηλώσεις του και να καταπιεί τον γιαλαντζί τοσαπουκά του. Το περασμένο Σάββατο παίχτηκε η προτελευταία πράξη του δράματος «Το Βατερόλ της ΝΔ». Ο Παυλόπουλος κατέθεσε στα μουλωχτά (σαββατιάτικα) τροπολογία με την οποία αναστέλλεται η εφαρμογή του νεοδημοκρατικού νόμου και επανέρχεται σε ισχύ ο νόμος του ΠΑΣΟΚ!

Ο Ρουσόπουλος βρέθηκε στη γελοία θέση να προσπαθεί να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα. Επανέφεραν σε ισχύ το νόμο του ΠΑΣΟΚ -είπεγια να μη «μείνει ακάλυπτο το Σύνταγμα». Γίνεται προσπάθεια με την Κομισιόν -κατέληξε- να έρθει σύντομα ο καινούργιος νόμος! Τελικά, ποιος νομοθετεί; Ή... κυρίαρχη ελληνική Βουλή ή ένα πολιτικό σώμα τεχνοκρατών, όπως η Κομισιόν; Η απάντηση είναι αυτονόητη και προκύπτει από τη δήλωση του κυβερνητικού εκπροσώπου.

■ Λευκωσία: Εθιγμοί οπισθοφυλακής

Η ελπίδα είναι το μόνο που απέμεινε στον γενικό γραμματέα του ΑΚΕΛ και πρόεδρο της Κυπριακής Βουλής Δ. Χριστόφρια. Η ελπίδα ότι ο Ανάν θα αναλάβει νέα προσπάθεια επιλύσης του Κυπριακού, χωρίς ασφυκτικά χρονοδιαγράμματα και χωρίς επιδιαίτησια. Αυτή η ελπίδα, όμως, μοιάζει φρούδα και αυτό αποκόμισαν οι Καραμανλής-Μολυβιάτης στη διάρκεια της επίσκεψής τους στην Ουάσιγκτον. Δεν είναι τυχαίο ότι ο ΥΠΕΞ της Κύπρου Γ. Ιακώβου έσπευσε να συναντηθεί με τον Μολυβιάτη, αφέως μετά την επιστροφή του τελευταίου από τις ΗΠΑ, και ο δυο μαζί να διαψεύσουν τις πληροφορίες ότι ελληνική και κυπριακή εξωτερική πολιτική διίστανται. Τέτοια διάψευση ενέχει τη θέση επιβεβαίωσης στη διπλωματική γλώσσα. Διάψευση ουσίας θα ήταν μόνο μια κατηγορηματική τοποθέτηση της Αθήνας ενάντια στο σχέδιο Ανάν και μια εξίσου κατηγορηματική υποστήριξη των θέσεων της Λευκωσίας, πράγμα που βεβαίως ουδέποτε έγινε (όχι μόνο από την κυβέρνηση Καραμανλή αλλά και από το ΠΑΣΟΚ).

Από την άλλη, ο Τ. Παπαδόπουλος αισθάνθηκε την ανάγκη να διαφεύσει δημοσίευμα της «Αλήθειας», σύμφωνα με το οποίο στις διαβούλευσεις του απεσταλμένου του στην έδρα του ΟΗΕ ζήτησε πολλά αλλά πήρε μόνο τρία. Αυτές οι διαβούλευσεις -δήλωσε ο Παπαδόπουλος- δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται με το κριτήριο της επιτυχίας ή της αποτυχίας! Στόχος ήταν να πειστεί ο Ανάν ότι η ελληνοκυπριακή κοινότητα είχε βάσιμους λόγους που καταφέρισε το σχέδιό του και δεύτερο να ενθαρρυνθεί για να ξεκινήσει μια νέα διαδικασία. Δεν είπε, όμως, τι απάντησε ο Ανάν σ' αυτά, ούτε έκανε καμία πρόβλεψη για τι μελλει γενέσθαι. Επαφέται στον Ανάν -κατέληξε- το ον θα αναλάβει ή όχι μια νέα πρωτοβουλία.

Στην ουσία, ο Παπαδόπουλος επιβεβαίωσε το δημοσίευμα. Το ερώτημα είναι αν ο Καραμανλής έπεισε τους Αμερικάνους να τρενάρουν λίγο τη διαδικασία, μπας και στο μεταξύ γίνει κάποιο άλλο παζάρι.

«Στρατηγικός εταίρος», δηλαδή υποτακτικός

ΟΜητσοτάκης σπάνιως λέει καλή κουβέντα για τον Καραμανλή. Κι άμα καμιά φορά το κάνει, φροντίζει πάντοτε να ρίχνει και λίγο δηλητήριο στο τέλος, ξέροντας από την πείρα του πως τα αντιπολιτευόμενα ΜΜΕ, που είναι και τα πιο μαζικά, θα κάνουν σημαία τη δηλητηριώδη μπηχτή και όχι τα καλά λόγια. Αυτή τη φορά, όμως, υπήρξε κατηγορηματικά μονοσήμαντος. «Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι το ταξίδι του πρωθυπουργού (στις ΗΠΑ) ήταν απόλυτα επιτυχές», δήλωσε.

Με την παρέμβασή του αυτή ο αρχιερέας της αμερικανούλειας έβαλε τη δική του πινελιά στα όσα είχε υποστηρίξει ο κυβερνητικός εκπρόσωπος, που χαρακτήρισε «απολύτως επιτυχές» το ταξίδι του πρωθυπουργού στις ΗΠΑ, γιατί «διάστομα της πρωθυπουργού της Ελλάδας χαρακτηρίζεται ως στρατηγικός σύμμαχος». Για να δώ-

σει δε έμφαση σ' αυτό, το εππανέλαβε, λες και τραγούδαγε ρεφρέν άσματος του Καρβέλα: «Η Ελάδα δημοσίως χαρακτηρίστηκε έτσι από τον κ. Μπους».

Σίγουρα έχουν αλλάξει οι καιροί. Πριν καμιά δεκαπενταριά χρόνια, οι αστοί πολιτικοί της Ελλάδας (πλην μερικών δεδιάντροπων τύπου Μητσοτάκη) φρόντιζαν να μη πολυδιαφημίζουν τις παρτίδες τους με την υπεραπλαντική υπερδύναμη, για να μην έχουν πολιτικό κόστος από το έντονο αντιαμερικανικό κλίμα που κυριαρχούσε στη χώρα. Τώρα, φιλάνε κατουρημένες ποδιές για να γίνουν δεκτοί για ένα μισάρωρο στο οβάλ γραφείο του Λευκού Οίκου και πανηγυρίζουν όταν ακούνται τρεις επαινετικές κουβέντες από τον εκάστοτε «πλανητάρχη». Σημίτης και Γιωργάκης ξεκίνησαν αυτό το βιολί, ο Καραμανλής το συνεχίζει.

Τί σημαίνει «στρατηγικός εταίρος» των ΗΠΑ δεν

χρειάζεται, βέβαια, να το αναλύσουμε. Σημαίνει υποτακτικός. Το ζητούμενο κάθε φορά είναι οι

συγκεκριμένες παράμετροι της υποταγής. Ας δούμε, λοιπόν, τι ζήτησαν και πήραν οι Αμερικάνοι για να γίνει δεκτός για δεύτερη φορά στο Λευκό Οίκο και να προσκυνήσει τον Μπους ο Καραμανλής.

- Στροφή και πάλι στην αμερικανική αγορά για προμήθεια πολεμικών αεροσκαφών και εγκατάστηψη του ευρωπαϊκού προγράμματος Eurofighter. Φυσικά, πρέπει να εξισορροπηθεί και η ευρωπαϊκή πίεση, πράγμα που θα γίνει με παραγγελίες αρμάτων μάχης και φρεγατών. Μπορεί ο κρατικός προ Λυπολογισμός να έχει μπει στην προκρούστεια κλίνη του Συμφώνου Σταθερότητας, όμως αυτό αφορά τις κοινωνικές δαπάνες, τα μισθολογικά των δημόσιων υπαλλήλων και τις συντάξεις, όχι τα οπλικά συστήματα που παράγουν τα μονοπάλια των ιμπεριαλιστικών χωρών.

- Μεγαλύτερη βοήθεια στον πόλεμο που διεξάγουν οι Αμερικάνοι στο Ιράκ. Μπορεί η ελληνική κυβέρνηση να έχει πρόβλημα λόγω του κλίματος

που υπάρχει στη χώρα) να στελει τη στρατό, όμως οι Αμερικάνοι βολεύονται και με την αναβάθμιση της βάσης τους στη Σούδα και με την ένταξη του λιμανιού της Θεσσαλονίκης στους πολεμικούς τους σχεδιασμούς.

- Ευθυγράμμιση της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής με τους αμερικανικούς σχεδιασμούς στα Βαλκάνια, με ζήτημα άμεσης προτεραιότητας την ανεξαρτοποίηση του Κοσόβου, που πρωθυπουργός οι Αμερικάνοι. Οι παραδοσιακά καλές σερβοελληνικές σχέσεις θα χρησιμοποιηθούν ως μηχανισμός πίεσης στη σερβική ηγεσία.

Και τί θα πάρει το ελληνικό κράτος σε αντάλλαγμα ή μάλλον τί ζήτησε ο Καραμανλής, γιατί το τι θα πάρει αφήνεται πάντοτε στη διακριτική ευχέρεια των Αμερικάνων; Ο Καραμανλής ζήτησε υποστήριξη στις ελληνικές θέσεις για το όνομα της FYROM, τα ελληνοτουρκικά και το Κυπριακό. Στην ουσία, ζήτησε να υπάρξει μια κάποια εξισορρόπηση από την πλευρά των Αμερικάνων, για μία γίνουν χειρότερα γι' αυτούς τα πράγματα. Γ' αυτό και δίνουν «γην» και «ύδωρ» στους αμερικανούς ιμπεριαλιστές, γέρνοντας περισσότερο προς τον «ατλαντικό» άξονα.

■ 10 χρόνια σκληρής λιτότητας προεινει ο Α. Παπαδόπουλος

«Λαγός» του Γιωργάκη

Επιβάλλεται αυστηρή δημοσιονομική προσαρμογή, που δεν τη βλέπω να κρατάει λιγότερο από δέκα χρόνια, με συνεπή και πειθαρχημένο τρόπο». «Έχουμε μπερδέψει την έννοια της κοινωνικής δικαιοσύνης... με αυτούς οι οποίους θέλουν να διατηρήσουν τα όνομα κεκτημένα τους». «Η σημερινή κυβέρνηση, με την αρρώστια του λαϊκισμού που κουβαλάει, τη φοβικότητα και τον ερασιτεχνισμό, δεν μπορεί να δρομολογήσει τις μεγάλες αποφάσεις που απαιτούνται». «Εφόσον το ΠΑΣΟΚ κληθεί ξανά από τον ελληνικό λαό... οφείλει να οικοδομήσει επιτελους όλα εκείνα τα αναγκαία εξυγιαντικά και μεταρρυθμιστικά μέτρα με τη γλώσσα του μελλοντος, αλλά με μία ακόμη προϋπόθεση: να δεχτεί η προκειμένη επιφύλεψη για την προστασία της κοινωνίας της Ελλάδας».

Τα παραπάνω είναι μερικά αποστάσματα από συνέντευξη που δέδωσε ο πρώην υπουργός και νυν υπεύθυνος για την προεκλογική εκστρατεία του ΠΑΣΟΚ Αλ. Παπαδόπουλος στα «Νέα» (Δευτέρα, 23.5.05). Το περιεχόμενο είναι σαφές. Ο Παπαδόπουλος για μια φορά ακόμα ταυτίζεται απόλυτα με τον Μητσοτάκη και τον Γκαργκάνα, κάνοντας κριτική από τα δεξιά στην κυβέρνηση της ΝΔ και κατηγορώντας την ότι φοβάται να πάρει τα σκληρά μέτρα που είναι απα

■ **Βολιβία**

Στους δρόμους ξανά η φτωχολογιά

Ενάμιση χρόνο μετά την εναντροπή της κυβέρνησης, μετά από τη μεγαλειώδη εξέγερση της φτωχολογιάς, που κράτησε ένα μήνα και κόστισε τη ζωή σε πάνω από 75 ανθρώπους, η πρωτεύουσα της Βολιβίας Λα Πας μετατράπηκε ξανά σε πεδίο συγκρούσεων. Η εκτόνωση της εξέγερσης που έγινε τότε, μέσω μιας νέας "δημοκρατικής" κυβέρνησης, με επικεφαλής τον πρώην αντιπρόεδρο Κάρλος Μέσα, που έσπευσε να διορίσει σε υπουργικούς θώκους δύο Ινδιάνους και να δημιουργήσει υπουργείο που θα

ασχολείται αποκλειστικά με τα ζητήματα των αυτοχθόνων, δε μπορούσε παρά να είναι πρόσκαιρη. Κι αυτό γιατί ο Μέσα δεν έκανε τίποτα απ' αυτά που υποσχέθηκε και σήμερα αφορείται να επικυρώσει το νόμο που ψηφίστηκε απ'

το Κογκρέσο για αύξηση της φορολόγησης των ξένων εταιριών ενέργειας στο 50% των εοδών τους.

Με αφορμή αυτή την άρνηση, χιλιάδες διαδήλωσαν στη Λα Πας και στο Ελ Αλτό.

Μαζί τους ενώθηκαν οι διαδηλωτές απ' το κίνημα των Κοκαλέρος και το Κίνημα για το Σοσιαλισμό (MAS) του Εβρο Μοράλες, μετά από πορεία 200 χιλιομέτρων, που ξεκίνησε την προηγούμενη βδομάδα, απαιτώντας εθνικοποίηση τώρα. Η αστυνομία απάντησε με τόνους δακρυγόνων και πλαστικές σφραίρες θυμίζοντας τις μέρες της εξέγερσης του Οκτώβρη του 2003. Ταυτόχρονα, απ' τη Δευτέρα ξεκίνησε γενική απεργία διαρκείας απ' την Κεντρική Εργατική Ενωση Βολιβίας, τα Λαϊκά Συμβούλια του Ελ-Άλτο και τα συνδικάτα των ανθρακωρύχων και των δασκάλων.

Η περίοδος χάριτος στην

κυβέρνηση Μέσα, που έδωσε η φτωχολογιά (με τη βοήθεια των συνδικάτων και του MAS, που στήριξαν στην αρχή τον Μέσα) έληξε. Αποδεικύοντας μια μεγάλη αλήθεια. Οτι η αλλοιγή διακυβέρνησης δεν αρκεί για να ικανοποιήσει τους πόθους της, αλλά μόνο η συντριβή εκ βάθρων του συστήματος και το πέρασμα της εξουσίας στη ίδια την φτωχολογιά. Αυτό προϋποθέτει όμως την επαναστατική της οργάνωση κι όχι να βασιζεται σε εκπροσώπους και κόμματα που σπεύδουν απ' την πρώτη στιγμή στο συμβιβασμό, περιμένοντας από αστούς πολιτικούς, όπως ο Μέσα, μια άλλη «φιλολαϊκή» πολιτική.

Δύση – Ρωσία, σημειώσατε ένα

Ηπαράκαμψη της Ρωσίας στη μεταφορά των πετρελαίων του Καυκάσου με τον περιβόητο αγωγό Μπακού-Τσεϊχάν, απ' το Αζερμπαϊτζάν στην Τουρκία, είναι πλέον γεγονός. Ο μεγάλος αγωγός των 42 ιντσών (δυόμιση φορές μεγαλύτερος σε μέγεθος απ' τον «δικό μας» Θεσ/νίκης-Σκοπίων), μήκους 1760 χιλιομέτρων, που χρειάστηκαν δέκα χρόνια και 3.2 δισ. δολάρια για να κατασκευαστεί – με πάρα πολλά προβλήματα και ενστάσεις ακόμα και στους ίδιους του κόλπους του αμερικανικού κεφαλαίου – εγκαινιάστηκε μετά βασιών και κλάδων την Τετάρτη και αναμένεται να πληρωθεί με 10 εκατομμύρια βαρέλια πετρελαίου μέχρι τις 15 Αυγούστου. Τον αγωγό θα διαχειρίζεται η BP που κατέχει και το 30% στο κονσόρτιο που τον κατασκεύασε (στο οποίο συμμετείχαν πολλές πετρελαϊκές εταιρίες, μεταξύ των οποίων η γαλλική Total και η ιταλική Eni) και πρόκειται να επεκταθεί και στο λιμάνι του Ακτάου στο Καζακστάν.

Μ' αυτό τον τρόπο η Ρωσία χάνει το πλεονέκτημα να ελέγχει όλες τις οδεύσεις των πετρελαιαγωγών απ' το έδαφός της και η Δύση κερδίζει πόντους στο λυσσαλέο ανταγωνισμό για τον έλεγχο των πετρελαίων της Κασπίας. Παρά το γεγονός ότι η εξόρυξη των πετρελαίων της Κασπίας είναι πολύ ακριβότερη απ' τη Μέση Ανατολή (τρεις με τέσσερις φορές περισσότερο), το ίδιο και ο αγωγός που κατασκευάστηκε, οι πετρελαϊκές εταιρίες προχωρησαν και ολοκλήρωσαν την κατασκευή του. Σ' αυτό βοήθησε φυσικά και η εκρηκτική άνοδος των τιμών του μαύρου χρυσού τα τελευταία χρόνια που γέμισε με εκατομμύρια τα θησαυροφυλάκια τους.

Οσο το πετρέλαιο παραμένει η βασικότερη ενεργειακή πηγή του πλανήτη (και θα παραμένει για πολλά χρόνια ακόμα) κι όσο η κατάσταση στη Μέση Ανατολή θυμίζει κρατήρα εν ενεργείᾳ, τόσο θα χοντραίνει ο ανταγωνισμός για τον έλεγχο των πετρελαϊκών πηγών και αποθεμάτων όπου Γης. Και οι λαοί θα καλούνται να πληρώνουν όλο και περισσότερα στο βωμό αυτού ακριβώς του ανταγωνισμού. Γιατί αν το δει κονείς απ' την άποψη της χρησιμότητας ενός τέτοιου αγωγού, αυτή δεν υπάρχει, εφόσον το πετρέλαιο έχει δρόμους για να ρέει απ' τα βουνά του Καυκάσου μέσω των ήδη υπαρχόντων αγωγών, όπως το π.χ. ο αγωγός από το Τεγκιζ (Καζακστάν) στη ρωσικό λιμάνι της Μαύρης Θάλασσας Νοβοροσίσκ, πολύ μεγαλύτερης παροχής, που κατασκευάστηκε το 2001 με μικρότερο κόστος. Η παράκαμψη της Ρωσίας δεν ήταν αναγκαία παρά μόνο προς όφελος του ενδομπεριαλιστικού ανταγωνισμού απ' την πλευρά της Δύσης με τους... μαλάκες καταναλωτές να πληρώνουν για να πλουτίζουν οι τοέπεις των πετρελαιάδων.

Τρόμος και αθλιότητα

«Αυτό που έγινε στο Ουζμπεκιστάν πρόσφατα είναι βασικά μια εσωτερική υπόθεση, αλλά εμείς υποστηρίζουμε σταθερά την καταστολή από την κυβέρνηση του Ουζμπεκιστάν ενάντια στις τρεις δυνάμεις: της απόσχισης, της τρομοκρατίας και του εξτρεμισμού». Τα λόγια δεν ανήκουν στο Μπους, αλλά στον Κινέζο εκπρόσωπο του υπουργείου Εξωτερικών, Κονγκ Κουάν, σε συνέντευξη τύπου την περασμένη Τρίτη, κατά την επίσκεψη του Ουζμπέκου προέδρου Ισλάμ Καρίμοφ στην Κίνα. Παρόμοια είναι και η στάση της Ρωσίας, που απέρριψε το αίτημα για διεξαγωγή «διεθνούς ανεξάρτητης έρευνας», που έκανε η ΕΕ και το ΝΑΤΟ, ως «άδικο και ακατάλληλο».

Απ' την άλλη πλευρά, ΝΑΤΟ και ΕΕ επιμένουν ότι θα πρέπει να διεξαχθεί η έρευνα λεσ και δε βούιξε ολόκληρος ο κόσμος απ' τη σφραγή που έγινε), την οποία απορρίπτει σθεναρά η κυβέρνηση της χώρας, αλλά κανείς τους δεν προχωρά βηματάκι παραπέρα (ούτε καν κάποιες κυρώσεις για τα μάτια του κόσμου). Η διεθνής υποκρισία σε όλη της μεγαλείο!

Την ίδια στιγμή ολοένα και περισσότερο αυξάνεται ο αριθμός των νεκρών από τη μεγάλη σφραγή της εξέγερσης, τους έστειλε πεσκέσι πίσω, γιατί δεν τους θεωρεί πρόσφυγες! Τι κι αν δεκάδες αυτόπτες μάρτυρες αποκαλύπτουν πώς οι στρατιώτες πυροβολούσαν αδιακρίτως στο πλήθος σκοτώνοντας γυναίκες, γέρους και παιδιά; Τι κι αν όλοι όσοι εζησαν τη σφραγή μιλούν για εκατοντάδες πτώματα (κάποιοι μάλιστα στα πτώματα των συγγενών

τους είδαν ταμπελάκια με αριθμούς πάνω από το 1000); Αυτά δεν είναι τρομοκρατία.

Τέσσερις γιγαντιαίες βάσεις ετοιμάζουν οι ΗΠΑ στο Ιράκ

Τη μόνιμη στρατιωτική παρουσία τους στο Ιράκ επιχειρούν να διασφαλίσουν οι Αμερικανοί με την κατασκευή τεσσάρων γιγαντιαίων στρατιωτικών βάσεων που θα ζωντανούν κυριολεκτικά τη χώρα. Στις βάσεις αυτές προβλέπεται να εγκαταστούν οι αμερικανικές δυνάμεις που θα αποσύρονται από τις αστικές περιοχές καθώς θα μεταβαθύνουν σταδιακά την ευθύνη της «ασφάλειας» στον ιρακινό στρατό καθώς και τις 100 περίπου στρατιωτικές εγκαταστάσεις της οποίες χρησιμοποιούν σήμερα. Τα αμερικανικά στρατεύματα που θα συγκεντρωθούν στις τέσσερις βάσεις θα κατασκευαστούν στο βόρειο, στο νότιο, στο δυτικό και στο κεντρικό Ιράκ, με

Στη σκιά του φόβου

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές δε γνωρίζουμε τα αποτελέσματα της επισκεψης Αμπάς στην Ουάσιγκτον, αλλά αυτό δεν έχει καμία σημασία. Ο Αμπάς θα κοιτάξει να πάρει τις απαραίτητες «δεσμεύσεις» της αμερικανικής κυβέρνησης και του Μπους προσωπικά για την εφαρμογή του «οδικού χάρτη» (του αμερικανόπου σχεδίου που παρουσιάστηκε το Μάη του 2003). Ομως ο «οδικός χάρτης» δεν προβλέπει μόνο πάγωμα των εποικισμών (πρόγραμμα που δεν κάνει ο Σαρόν) αλλά και την «πάταξη της τρομοκρατίας», δηλαδή τη διάλυση των ένοπλων τμημάτων των πολαιοστινιακών αντιστασιακών οργανώσεων. Και πρώτα απ' όλα της Χαμάς που στις πρόσφατες δημοτικές εκλογές σημειώσει ιδιαίτερη άνοδο (επικρατώ-

ντας στη Λωρίδα της Γάζας).

Ομως η Χαμάς, αν και μετέχει στην πολιτική διαδικασία στην Παλαιστίνη, αρνείται να ακούσει κάτι τέτοιο, όπως και οι υπόλοιπες οργανώσεις της Ιντιφάντα (Τζιχάντ, Λαϊκό και Δημοκρατικό Μέτωπο, Ταξιαρχίες Αλ-Ακασά κτλ.). Ο Αμπάς, αν

και προσπαθεί να τη βάλει στο κοινοβουλευτικό παιχνίδι, φράσται τη δύναμή της και κυρίως τους ανεξέλεγκτους οπαδούς της. Γ' αυτό και προχώρησε στην πρωτοφανή απόφαση να επαναληφθούν οι δημοτικές εκλογές, όλως τυχαίως σε περιοχές που είχε πάρει την πλειοψηφία η Χαμάς (προκαλώντας

οργισμένες διαδηλώσεις χιλιάδων υποστηρικτών της στη Γάζα), ενώ η Παλαιστινιακή Εκλογική Επιτροπή ανακοίνωσε την Δευτέρα ότι οι προσεχείς βουλευτικές εκλογές, που αναβλήντων για τις 17 Ιουλίου, θα αναβληθούν, με το πρόσχημα ότι απαιτείται περισσότερος χρόνος για την προετοιμασία τους.

Οι Σιωνιστές και οι Αμερικάνοι πιέζουν τον Αμπάς να απαγορεύσει στη Χαμάς να συμμετάσχει στις βουλευτικές εκλογές όσο διατηρεί ένοπλα τμήματα. Γιατί φοβούνται μια περαιτέρω ενδυνάμωση της οργάνωσης που έχει κερδίσει μεγάλη εκτίμηση στην παλαιοστινιακή κοινωνία, όχι μόνο για το κοινωνικό της έργο αλλά και για το αίμα που έχουν χύσει δύο ηγέτες της (ο Γιασίν κι ο Ραντίσι) και εκαντοντάδες στελέχη και μαχητές της.

Με τη ματιά του «Ιντεπέντεντ» (15/5/05)

Το σχέδιο των ΗΠΑ για τα ναρκωτικά καταρρέει στο χάος «Ο πόλεμος εναντίον των ναρκωτικών» της Ουάσιγκτον καταρρέει στο χάος και στη διαφθορά και οι παραγωγοί ναρκωτικών νικούν. Το αποκολούθημα «Σχέδιο Κολομβία», που έχει κοστίσει στις ΗΠΑ περισσότερο από 3 δις δολάρια τα τελευταία πέντε χρόνια, εγκαταλείπεται, όπως ανακοίνωσε η υπουργός Εξωτερικών Κοντολίζα Ράις.

Την περασμένη χρονιά, η εξαιρετικά δαπανηρή επιχείρηση καταστροφής φυτειών κόκας με αεροψεκασμός κατελήξει σε αποτυχία. Τον Ιανουάριο της φετινής χρονιάς ή έκταση των φυτειών κόκας αυξήθηκε σε σχέση με τον Ιανουάριο του 2004.

Στο μεταξύ, έχουν πολλαπλασιαστεί τα παράπονα για τις επιπτώσεις από τα χημικά δηλητήρια στην υγεία των ανθρώπων, ιδιαίτερα των παιδιών, καθώς και στα κατοικιδια ζώα, στα ψάρια και στο περιβάλλον.

Το «Σχέδιο Κολομβία» είχε στόχο να ξερίζωσε τα ναρκωτικά, να ελέγξει τους ισχυρούς αριστερούς αντάρτες και να ενισχύσει την αμερικανική στρατιωτική παρουσία στη Νότια Αμερική. Το κόστος του είχε υπολογιστεί να φτάσει στα 7,5 δις δολάρια.

Η κυβέρνηση της Κολομβίας, που κατέχει την πρώτη θέση στην παραγωγή κόκας στον κόσμο, απηγύνει επείγουσα έκκληση στην κυβέρνηση Μπους για 130 εκατομμύρια δολάρια επιπλέον των 600 εκατομμυρίων που περιμένει να πάρει το 2006 στα πλαίσια του «Σχεδίου Κολομβία».

Τα επιπλέον χρήματα η κολομβιανή κυβέρνηση επιμένει ότι χρειάζονται για περισσότερα αεροσκάφη ώστε να αυξήθουν οι αεροψεκασμοί σε περιοχές της ζούγκλας με φυτείες κόκας. Θέλει επιτήσης περισσότερα ελικόπτερα για να προστατέψουν τα ψεκαστικά αεροπλάνα και να σταματήσουν τα πυρά που μπορεί να δεχτούν από καλλιεργητές και αντάρτες.

Η έκκληση για επείγουσα χρηματοδότηση έρχεται μετά τα στοιχεία που δόθηκαν από το Λευκό Οίκο κατά τη διάρκεια του διακοπών του Πάσχα για την πανωλεθρία των αεροψεκασμών την περασμένη χρονιά. Την 1η Ιανουαρίου του 2004 οι φωτογραφίες από αμερικανικό δορυφόρο έδειχναν ότι οι φυτείες της κόκας στην Κολομβία καταλάμβαναν 281.323 εκτάρια. Ο στόχος που τέθηκε ήταν η έκταση αυτή να μειωθεί κατά 50%. Ψεκάστηκαν λοιπόν με δηλητήριο περίπου 340.000 εκτάρια. Μάταια όμως. Τον Ιανουάριο (2005), η έκταση των φυτειών κόκας είχε αυξηθεί ελαφρά στα 281.694 εκτάρια...

Η διαφθορά στις υπηρεσίες της κολομβιανής κυβέρνησης υπολογίζεται από το Υπουργείο Εσωτερικών της Βρετανίας στα 4 δις δολάρια το χρόνο.

Τα κέρδη από τα ναρκωτικά έχουν διαφθείρει και τα αμερικανικά στρατεύματα που σταθμεύουν στην Κολομβία. Αυτό το μήνα ένας αμερικανός αντισυνταγματάρχης και ένας λοχίας συνελήφθηκαν να πουλούν 32.900 γεμιστήρες στα αιροδεξιά τάγματα θανάτου, που θησαυρίζουν από το εμπόριο ναρκωτικών. Το Μάρτιο, πέντε αμερικανοί στρατιώτες, που υποτίθεται ότι εκπαιδεύουν τον κυβερνητικό στρατό στον πόλεμο εναντίον των ανταρτών και των ναρκωτικών, συνελήφθηκαν όταν βρέθηκαν 16 κιλά κοκάνης στο αεροπλάνο που θα τους μετέφερε στις ΗΠΑ από μια στρατιωτική βάση στην νότια Κολομβία.

Με το ίδιο θέμα είχε ασχοληθεί η «Κόντρα» σε προηγούμενο φύλλο της, επισημαίνοντας ότι ο «πόλεμος κατά των ναρκωτικών» ήταν το πρόσχημα για την ανοιχτή αμερικανική στρατιωτική παρέμβαση στην Κολομβία με στόχο τη συντριβή του αντάρτικου. Ωστόσο, ούτε και σ' αυτό το μέτωπο οι εξελίξεις είναι ενθαρρυντικές για τον κολομβιανό πρόεδρο, Αλβέρο Ουρίμπη, που είχε θέσει ως προτεραιότητα της θητείας του την καταστολή του αντάρτικου, και τους αμερικανούς πάτρωνές του.

Οι αριστεροί αντάρτες των FARC (Επαναστατικών Ενοπλων Δυνάμεων της Κολομβίας) από τον περασμένο Φεβρουάρη έχουν κλιμακώσει τις επιθέσεις τους, διαφεύδοντας τους ισχυρισμούς του στρατού ότι τους καταδίωκει. Η τελευταία θεαματική επιχείρηση των ανταρτών έγινε στις 24 του Μάη στην πόλη του Πουέρτο Ρίκο στη νότια Κολομβία. Οι αντάρτες μπήκαν στην πόλη με φορτηγά και επιτέθηκαν με χειροβομβίδες και πολυβόλα στο κτίριο της αστυνομίας και στο δημαρχείο, όπου εκείνη την ώρα γινόταν συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου. Από τις επιθέσεις σκοτώθηκαν τέσσερις αστυνομικοί και εφτά δημοτικοί σύμβουλοι. Στην ίδια πόλη είχαν εκτελέσει δύο προηγούμενους δημάρχους και ένας τρίτος γλίτωσε παρά τρίχα από την απόπειρα δολοφονίας εναντίον του.

καθάριση από τους αντάρτες της περιοχής γύρω από τον αυτοκινητόδρομο που οδηγεί στο αεροδρόμιο της Βαγδάτης, που θεωρείται εξαιρετικά επικίνδυνη ζώνη, λόγω των συχνών επιθέσεων που δέχονται τα διερχόμενα οχήματα. Στην περιοχή διεξάγονται έρευνες από σπίτι σε σπίτι και έχουν συλληφθεί μέχρι στιγμής τους πουλάστηκαν 428 «ύποπτοι», στην πλειοψηφία από την πολιτική στην περιοχή της Ζέρμπης, στην πόλη καταλήφθηκε η κόκαρη που διεξάγονται αυτές οι γραμμές η επιχείρηση βρίσκεται σε εξελίξη. Ωστόσο, όπως φαίνεται, οι αντάρτες, έχοντας εγκαίρως πληροφορίες για την επικείμενη επίθεση, έγιναν και πάλι άφαντοι.

Η δεύτερη επιχείρηση, η «Νιου Μάρκετ», ξεκίνησε τα ξημερώματα της περασμένης Τετάρτης, 25 Μάη, στην πόλη Χαντίθια του δυτικού Ιράκ, με 90.000 πληθυσμό, η οποία βρίσκεται στον κεντρικό αυτοκινητόδρομο που συνδέει το δυτικό Ιράκ με μεγάλες πόλεις, όπως η Βαγδάτη και η Μοσούλη. Είναι η δεύτερη μεγάλη επιχείρηση του αμερικανικού στρατού στην πόλη καταλήφθηκε από την πολιτική στην πόλη της Ζέρμπης, στην πλειοψηφία αστυνομικοί και στρατιώτες, έχουν ξεπέρασε τους 600 και οι αμερικανοί τους 58. Μόνο μέσα σε τρεις μέρες,

■ Διπλασιάστηκε η φτώχεια στην Αφρική

Μέσα σε μια εικοσαετία, από το 1981 μέχρι το 2001, ο αριθμός των φτωχών στην Αφρική σχεδόν διπλασιάστηκε. Στο συμπέρασμα αυτό κατελήξει μια μελέτη που δημοσιεύτηκε από το πανεπιστήμιο του Κέιπ Τάουν, σύμφωνα με την οποία το 46% των πληθυσμού της ηπείρου επιβιώνουν με λιγότερο από το ημέρα, το 21% με λιγότερο από μισό δολάριο και το 6% με λιγότερο από το ένα τέταρτο του δολαρίου. Επομένως, οι φτωχοί που έζησαν την πρώτη μέρα στην πόλη Ουμπάιντι, τις υπόλοιπες μέρες οι αντάρτες είχαν γίνει άφαντοι και οι Αμερικανοί, στην πόλη της Ζέρμπης, είχαν γίνει άφαντοι και οι αντάρτες είχαν γίνει άφαντοι και οι Αμερικανοί, στην πόλη της Ζέρμπης, είχαν γίνει άφαντοι και οι αντάρτες είχαν γίνει άφαντοι και οι Αμερικανοί, στην πόλη της Ζέρμπη

ΣΤΟΥΣ ΔΡÓΜΟΥΣ!;

Καλά περνάμε. Κάτι με την Παπαρίζου που μας
έφερε βραβείο (έστω και της Γιουροβίζιον), κάτι με
τους Χούπηδες και τ' άλλα λαμόγια, καλά περνάμε.
Από θεάματα είμαστε πλήρεις. Υπερπλήρεις.

Θεάματα για όλα τα γούστα και χωρίς προσωπική δαπάνη. Αράζεις στον καναπέ, παίρνεις στο χέρι το τηλεκοντρόλ, αρχίζεις το ζαπ-ζαπ και δεν υπάρχει περίπτωση να μη βρεις κάτι να σκοτώσεις την ώρα σου. Να διασκεδάσεις κατά μόνας,

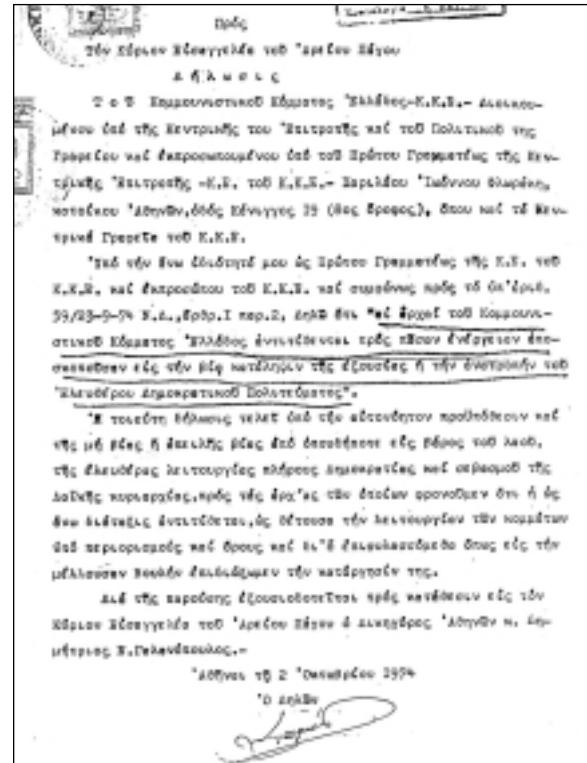
παρακολουθώντας πως διασκεδάζουν οι επώνυμοι. Κι αν βαρεθείς στο σπίτι, καβαλάς το αυτοκίνητο και το μπχανάκι, κοτσάρεις και μια γαλανόλευκη (όλο και κάποια θα σου 'χει ξεμείνει από το θρίαμβο του Euro 2004 ή την Ολυμπιάδα) και κατεβαίνεις στην Ομόνοια, όπου ανταμώνεις κι άλλους, για να κάνετε όλοι μαζί δυο τρεις φορές, κορνάροντας, το γύρο Σταδίου, Σύνταγμα, Πανεπιστημίου, Ομόνοια. Κι ύστερα, πας για ύπνο ευτυχισμένος. Μέχρι την επόμενη φορά. Όλο και κάτι θα βρεθεί για να υπάρξει επόμενη φορά. Άλλα και να μην υπάρξει αφορμή για κάθοδο στην Ομόνοια, όλο και κάτι θα βρεθεί για να γεμίσουν οι πόροι του ελεύθερου χρόνου.

Αν τα παραπάνω σας φαίνονται πικρόχολα, αναλογιστείτε πότε ήταν η τελευταία φορά που κατεβήκαμε μαζικά στους δρόμους για να διεκδικήσουμε κάτι. Κάτι μικρό έστω. Μια αύξηση στο μεροκάματο, μια βελτίωση στην ασφάλιση. Αν όχι να διεκδικήσουμε, τουλάχιστον να διαμαρτυρθούμε. Για την ακρίβεια, για την ανεργία, για την κρατική καταστολή, για όλα αυτά που μας πνίγουν τη ζωή. Για τη μιζέρια της καθημερινότητάς μας, για την κοινωνική παρακυμή, για τα παιδιά που πεθαίνουν βουτηγμένα στην εξάστηση.

Προχθές μόλις οι εργατοπατέρες του ΟΤΕ υπέγραψαν μια συμφωνία που βάζει ταφόπετρα στο θεμελιώδεστερο δικαίωμα των εργαζόμενων, τη μονιμότητα. Μια συμφωνία που θα λειτουργήσει ως πιλότος για όλο το δημόσιο τομέα. Μια συμφωνία που θα αποτελέσει εφαλτήριο για τη γενικευμένη επίθεση ενάντια στις εργασιακές σχέσεις. ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, χέρι χέρι, υλοποιούν και στηρίζουν τις απαιτήσεις της κεφαλαιοκρατίας. Φορτώνουν τα βάρη της κρίσης στις πλάτες των εργαζόμενων. Εποιαζόυν νέα αντιλαϊκά μέτρα.

Και ταυτόχρονα αλληλοκαταγγέλλονται. Συχνά με σκληρές εκφράσεις. Και μεις, καθηλωμένοι στους καναπέδες, με το τηλεκοντρόλ στο χέρι, κρίνουμε και επικρίνουμε, μετράμε σε ποια πλευρά είναι τα περισσότερα λαμόγια και ετοιμαζόμαστε για τη... μεγάλη μάχη. Στην κάλπη θα τιμωρήσουμε και θα επιβραβεύσουμε. Στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές θα στείλουμε προειδοποίηση. Και στις βουλευτικές θα επιλέξουμε τελικά. Στο μεταξύ, θα απολαμβάνουμε τα δωρεάν θεάματα, αναζητώντας με ανώνυμία τον επιούσιο άστο.

Το χειρότερο είναι ότι δείχνουμε να 'χουμε συμβιβαστεί μοιρολατρικά μ' αυτή την κατάσταση. Να μην ανπυρχούμε, να μην ψαχνόμαστε, να ρίχνουμε την ευθύνη σε όλους τους άλλους εκτός από τον εαυτό μας. Αν, όμως, δεν αλλάξει αυτό, αν δεν βρούμε τρόπους να βγούμε στο δρόμο όχι ως χειροκροτητές αλλά ως διεκδικητές, η μιζέρια θα γίνεται ολοένα και χειρότερη.

■ Μισές αληθειες

Η ειδική συνεργάτιδα στη Βουλή του Πρ. Παυλόπουλου Ολγα Βησσαράκη με δήλωσή της «διαψεύδει κατηγορηματικά ότι είναι ή ότι έχει διατελέσει ποτέ μέλος του Δ.Σ. του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου ή Σύμβουλος Διοίκησής του ή ότι διατηρεί οποιαδήποτε εργασιακή σχέση». «Η μόνη μου σχέση με το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο -γράφει η κ. Βησσαράκη - είναι αυτή του μέλους οκταμελούς Επιτροπής με αντικείμενο την επιλογή διαφημιστικής εταιρίας για την προβολή του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου. Η Επιτροπή αυτή συγκρότηθηκε με την υπ' αριθμ. 35265/23.12.2004 απόφαση του Γριοέδρου του Δ.Σ. του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου και ολοκλήρωσε το έργο της μέσα σε δύο περίπου εβδομάδες».

Εμείς δέλουμε να την πιστέψουμε, αλλά ο διάολος δεν μας αφήνει. Γιατί το φλέγον πολιτικό ερώτημα είναι πώς η Διοίκηση του ΤΤ τοποδέτησε σε αυτή έστω την επιτροπή, που δα ενέκρινε μια μεγάλη προμήθεια, μια ειδική συνεργατίδα ενός πρωτοκλασάτου υπουργού. Επίσης, στην ανακοίνωσή της η κ. Βησσαράκη δεν αναφέρει πόσα λεφτά πήρε για τη συμμετοχή στη συγκεκριμένη επιτροπή και αν συμμετείχε σε άλλες ανάλογες επιτροπές, σε πόσες και πόσα λεφτά πήρε από την κάθε συμμετοχή. Κατάλαβες, κυρία Ολγα μας, περί τίνος πρόκειται ή να το κάνουμε πιο διανά:

■ Μυρμήγκι με φτερά

Το μυρμήγκι ψοφάει όταν βγάλει φτερά και πάει να πετάξει. Αντε, όμως, να το καταλάβει αυτό ο Παυλόπουλος. Τα 'βαλες με τους μινιάρχες; Θα σε λιώσουν, εκτός αν είσαι τόσο καδαρός που δεν μπορούν να σ' αννίζουν. Οταν όμως, ένεις τους

να σ' αγγίζουν. Οταν, ομως, εχεις τους Χούπηδες να σου κάνουν τη βρόμικη δουλειά, έχεις τη φωλιά σου λερωμένη. Πλήρωνε, λοιπόν, τώρα κυρ-Προκόπη. Ανελέητοι οι μινιάρχες έπεσαν πάνω του και τον σκίζουν κομματάκι κομματάκι. Κι έχουν και δίκιο, γιατί η δικαιολογία ότι ο Παυλόπουλος δεν ήξερε για τις δραστηριότητες του Χούπη δεν πείδει ούτε μικρά παιδιά. Οι δημιοσιογράφοι που έχουμε γνωρίσει τον Χούπη ξέρουμε καλά πως είναι ένας άνδρωπος ευδυνόφοβος που δεν δα έκανε τίποτα χωρίς την ένγκριση του αφε-

*Προς
Τον Κύριον Εισαγγελέαν του Αρείου Πάγου
Δήλωσις*

Του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος -ΚΚΕ- Διοικουμένου υπό της Κεντρικής του Επιτροπής και του Πολιτικού της Γραφείου και εκπροσωπουμένου υπό του Πρώτου Γραμματέως της Κεντρικής Επιτροπής -ΚΕ του ΚΚΕ- Χαριλάου Ιωάννου Φλωράκη, κατοίκου Αθηνών, οδός Κανιγγός 19 (8ος όροφος), όπου και τα Κεντρικά Γραφεία του ΚΚΕ.

Υπό την ιδιότητά μου ως Πρώτου Γραμματέως της ΚΕ του ΚΚΕ και εκπροσώπου του ΚΚΕ και συμφώνως προς το υπ' αριθ. 59/23-9-74 Ν.Δ., άρθρ. 1 παρ. 2, Δηλώ ότι «αι αρχαί του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος αντιτίθενται προς πάσαν ενέργειαν αποσκοπούσαν εις την βία κατάληψην της εξουσίας ή την ανατροπήν του Ελευθέρου Δημοκρατικού Πολιτεύματος».

Η τοιαύτη δήλωσις τελεί υπό την αυτονόητον προϋπόθεσιν και της μη βίας ή απειλής βίας από οπουδήποτε εις βάρος του λαού, της ελευθέριας λειτουργίας πλήρους Δημοκρατίας και σεβασμού της λαϊκής κυριαρχίας, προς τας αρχάς των οποίων φρονούμεν ότι η ως άνω διάταξις αντιτίθεται, ως θέτουσα την λειτουργίαν των κομμάτων υπό περιορισμούς και όρους και δ' ο επιφυλασσόμεθα όπως εις την μέλλουσαν Βουλήν επιδιώξωμεν την κατάργησή της.

Αθήναι τη 2 Οκτωβρίου 1974

Υπογραφή

(σ.α. Από τις εκλογές του 1974 μέχρι και τις τελευταίες του 2004, συνδυασμοί κομμάτων, οργανώσεων και συμφωκιών σχημάτισαν έχουν πάρει κανονικά μέρος στις εκλογές, χωρίς να υπογράψουν τη ΔΗΛΩΣΗ).

το. Μετά τη σύλληψη του Σαντάμ η αντίσταση φούντωσε ακόμα περισσότερο. Οχι σε ένδειξη αλληλεγγύης προς τον Σαντάμ, αλλά επειδή αυτή ήταν η δυναμική των πραγμάτων. Το ίδιο δα γίνει και τώρα. Η αντίσταση συνεχίζεται και δα συνεχιστεί, όμως

■ Τα στερνά τιμούν τα πρώτα

Κατανοούμε απόλυτα τους ύμνους του αστικού Τύπου για τον δάνατο του Χαρίλαου Φλωράκη. Υμνούς που είναι ειλικρινείς, ιδίως όταν προέρχονται από τους πολιτικούς του αντιπάλους. Γιατί ο Χ. Φλωράκης υπήρξε ο «κομμουνιστής» που για δεκαετίες επιθυμούσε το σύστημα. Εκείνος που ενσωμάτωσε αρμονικά το ΚΚΕ στην καθεστωτική λειτουργία μετά τη μεταπολίτευση, που τούς απέλικτα κάθε αριστερή φωνή στο εσωτερικό του (τις πολύ δεξιές τις διαχειρίζονταν και τις χρησιμοποιούσε), που βοήθησε καθοριστικά για να χτυπηθεί ο εργατικός και νεολαϊστικός ριζοσπαστισμός της μεταπολίτευσης, για να συκοφαντηθεί η λαϊκή αντιβία, για να σταθεροποιηθεί το σύστημα σε κρίσιμες στιγμές (και το 1974 και το 1989-90).

Ανήκε λένε- στη γενιά της Αντίστασης και του Εμφυλίου πολέμου. Σωστά. Οπως και πολλοί άλλοι. Μόσο που το αστικό σύστημα δεν τίμησε με τον ίδιο τρόπο το Νίκο Ζαχαριάδη, μια από τις μεγαλύτερες πολιτικές προσωπικότητες της Ελλάδας (ανεξαρτήτως πολιτικού χρώματος). Τιμά τον Φλωράκη. Εκείνον του το 1974 υπέγραψε τη δήλωση ότι το ΚΚΕ δεν επιδιώχει την «διά βιαίων μέσων ανατροπήν του μιοκρατικού πολιτεύματος». Και όχι μόνο υπέγραψε απή τη δήλωση, αλλά και τίμησε την υπογραφή του. Ήταν μόνο στο επίπεδο της κοινωνικής επανάστασης όταν τη μετέτρεψε σε κατάκτηση της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας) αλλά και στο επίπεδο των καθηγικών κοινωνικών και πολιτικών αγώνων, που όταν υποτάσσονταν στην αστική νομιμότητα και δεν γιχονταν από τους μηχανισμούς του κόμματος και συστήματος, συκοφαντούνταν ως «προβοκατόρι» και «ασφαλίτικοι».

πάρα πολύς κόσμος στο Ιράκ, ακόμα και αντισανταμικοί, αισθάνεται προσθεβλημένος από τις εικόνες που τραβιούνται κρυφά και χρησιμοποιούνται όχι για να κάνουν πολεμική στον Σαντάμ, αλλά για να τον εξευτελίσουν. Κι αυτή την προσβολή, που δεν έχει να κάνει με το πρόσωπο του Σαντάμ αλλά με την κουλοτύρα του ιρακινού λαού, οι κατακτητές και τα τσιράκια τους θα την πληρώσουν.

■ Πάει, το ξέχασαν

Θυμάστε τα ταραταζούμ της προηγούμενης εβδομάδας για την (υποτιθέμενη) καταγγελία της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (ΕΓΣΣΕ) από τη ΓΣΕΕ και τις σκληρές διαπραγματεύσεις που δα ξεκινούσαν άμεσα, για να διεκδικηθεί διορθωτικό της τάξης του 1,5%, επειδή η ακρίβεια τίναξε τον πληθωρισμό στα ύψη; Γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο, ότι ούτε καταγγελία (με τη νομική έννοια του όρου) υπήρξε από τη μεριά της ΓΣΕΕ, ούτε διορθωτικό 1,5% ζητιέται με την επιστολή της προς τις εργοδοτικές οργανώσεις, αλλά έγινε μόνο μια προπαγανδιστική σημασίας κίνηση. Πέρασε περισσότερο από ένα δεκαήμερο από τότε και η ΓΣΕΕ δεν έκανε απολύτως τίποτα για να στηρίξει τη «διεκδίκησή» της. Μάλιστα, την περασμένη Τρίτη (24.5.05) συγκάλεσε στα γραφεία της σύσκεψη Ομοσπονδιών με δέμα το εργασιακό και υπόμνηση του ασφαλιστικού. Για την ΕΓΣΣΕ και το διορθωτικό ούτε κουβέντα.

■ Νέα νταβατζιλίκια

Προς πανηγυρίζοντες και πανηγυρίζουσες για τον εδνικό δριμό της Παπαρίζου

Για τις μουσικές και πολιτισμικές σας προτιμήσεις, αγαπητοί και αγαπητές, δεν μας πολυπέφτει λόγος (που λέει ο λόγος). Εχετε συνειδητοποιήσει, όμως, ότι του χρόνου η φέστα της Γιουροβίζιον δι γίνει στην Ελλάδα; Δεν δέλουμε να συμμεριστούμε τα... σενάρια συνωμοσίας ορισμένων... κακεντρεχών, που υποστηρίζουν πως η Παπαρίζου πήρε το βραβείο για να φορτωθεί η Ελλάδα την επόμενη διοργάνωση, επειδή δεν βρισκόταν καμιά άλλη χώρα που να τη δέλει. Εμείς συμφωνούμε μαζί σας, ότι με το σπαδί «μας» το «πήραμε» το βραβείο. Με τη διοργάνωση, όμως, τί γίνεται; Το σκεφτήκατε λιγάκι ποιοι δια πληρώσουν το νταβατζιλίκι γι' αυτή τη φέστα των εταιριών δίσκων και των τηλεοπτικών σταδιμών; Σας το λέμε από τώρα, γιατί με την Ολυμπιάδα το συνειδητοποίησατε εκ των υστέρων. Επειδή, λοιπόν, το δις εξαμαρτείνου ουκ ανδρών (και γυναικών) σοφών, σκεφτείτε το λιγάκι από τώρα.

■ Εκανε κι η μύγα κώλο...

Εκανε κι η μύγα κώλο κι έχεσε τον κόσμο όλο. Την αδυρόστομη λαϊκή παρομία μας δύμισε ο δοτός πρωθυπουργός του Αφγανιστάν Χαμίντ Καρζάι. Πήγε στην Ουάσιγκτον, συναντήθηκε με τον Μπους και... έδεσε αιτήματα. Ζήτησε να έχει ο ίδιος και η κλίκα του κάποιου είδους έλεγχο επί των αμερικανικών στρατευμάτων, ζήτησε επανόρθωση για τη βεβήλωση του Κορανίου και απόδοση δικαιοσύνης για τα βασανιστήρια στις αμερικανικές βάσεις του Αφγανιστάν! Τί του απάντησε ο Μπους; Να τα ξεχάσει όλα και να πάει... στο καλό.

■ Στην κλίνη του Προκρούστη

Στην ανακοίνωση της ΚΕ του ΚΚΕ για το δάνατο του Χ. Φλωράκη υπάρχει εκτεταμένη αναφορά στην προσωπική του ιστορία. Μόνο που από τη μεταπολίτευση γίνεται ένα άλμα και οδηγούμαστε κατευθείαν στο 1990-91, όπου εξαίρεται η συμβολή του στη μη διάχυση του κόμματος στον τότε ΣΥΝ. Στο επίσημο βιογραφικό (και τα δυο δημοσιεύτηκαν στο «Ριζοσπάστη» της 24.5.05) υπάρχει μια αναφορά στο 1989. Αναφέρει μεταξύ άλλων: «Στην Ελλάδα, υπό το βάρος των πολιτικοοικονομικών σκανδάλων εκείνης της εποχής και με βάση τα εκλογικά αποτελέσματα δύο εκλογικών αναμετρήσεων από τις οποίες δεν προέκυψε αυτοδύναμη κυβέρνηση, ορκίζονται διαδοχικά η κυβέρνηση Τζαννετάκη και η κυβέρνηση Ζολώτα». Ποιος τις έφτιαξε, ρε παιδιά, αυτές τις κυβερνήσεις; Ποια κόμματα συμμετείχαν στη μια και ποια στην άλλη; Ποια ήταν η προσωπική συμβολή του δανόντος στη δημιουργία τους, όπως και στο «κοινό πόρισμα ΚΚΕ-ΕΑΡ» (αποτέλεσε τη βάση δημιουργίας του ενιαίου ΣΥΝ), το οποίο το τώρει το μαύρο σκοτάδι; Απ' όσο δυμόμαστε, επίσημη κομματική αυτοκριτική για εκείνον τον αισχρό κυβερνητισμό δεν έχει υπάρξει. Οχι, όμως, και να μπαίνει η Ιστορία στην κλίνη του Προκρούστη και μάλιστα γεγονότα πολύ πρόσφατα. Πάντως, τώρα που έφυγε από τη μέση ο Φλωράκης, σε κάποιο από τα επόμενα συνέδρια δια υπάρξει και η καδιερωμένη κάλπικη αυτοκριτική (χωρίς καμιά σε βάθος ανάλυση για τα αίτια).

Από τις οικονομικές σελίδες του ελληνικού Τύπου, που παρακολουθούν τους δημοσιεύμενους ισολογισμούς των καπιταλιστικών επιχειρήσεων εντοπίστηκε το φαινόμενο της χορήγησης ιδιαίτερα φηλών μερισμάτων φέτος. Μιλάμε για αυξήσεις που κατά μέσο όρο φτάνουν το 30% και δεν αντιστοιχίζεται στην αύξηση της κερδοφορίας που εμφανίζεται.

Βέβαια, για μια ακόμη χρονιά, η συνολική κερδοφορία της βιομηχανίας το 2004, σύμφωνα με έρευνα που για λογαριασμό του ΣΕΒ πραγματοποιήσει η ICAP, σημειώθηκε άνοδο. Ομως αυτή ο άνοδος, σύμφωνα με την έρευνα, δεν ξεπερνά το 5%. Μάλιστα, αν από το σύνολο αφαιρεθεί η βιομηχανία ηλεκτρισμού, η άνοδος της κερδοφορίας περιορίζεται στο 4%. Επομένως, δεν είναι η άνοδος της κερδοφορίας που δικαιολογεί τα αυξημένα μερίσματα. Ούτε καν η άνοδος των κερδών σε λειτουργικό επίπεδο, που εμφανίζεται να πάνει το 10% και οδηγεί τους διαχειριστές των επιχειρήσεων να δηλώνουν ικανοποιημένοι από την πορεία τους

ανάληψη της διακυβέρνησης του ελληνικού κράτους, αλλά και με αυτές που έχει κάνει πρόσφατα, με την κατάθεση στην ΕΕ του αναθεωρημένου Προγράμματος Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Προβλέπεται ο ΟΟΣΑ:

◆ Ο ρυθμός ανάπτυξης από 4,2% το 2004 θα επιβραδυθεί στο 2,8% φέτος και θα αυξηθεί ελαφρά στο 3,2% το 2006.

◆ Ο πληθωρισμός θα σκαρφαλώσει στο 3,7% φέτος και θα ανακοπεί στο 3,4% το 2006.

◆ Το δημοσιονομικό έλλειμμα θα μειωθεί σε 3,8% του ΑΕΠ φέτος και σε 3,5% το 2006.

◆ Η ανεργία θα διατηρηθεί στα επίπεδα του 10,8% φέτος και θα μειωθεί ελαφρά στο 10,5% το 2006.

Ας αφήσουμε τους υπόλοιπους δείκτες και ας εστιαστούμε στο ρυθμό ανάπτυξης που μας ενδιαφέρει εν προκειμένω. Καταρχάς, πρέπει να σημειώσουμε ότι οι προβλέψεις του ΟΟΣΑ για τον ελληνικό καπιταλισμό συμβαδίζουν μ' αυτές που κάνει για την ευρωζώνη. Ενώ πέρυσι

τα φουσκωμένα μερίσματα, ακόμα και αποθεματοποιημένα κέρδη προηγούμενων ετών, ουτό σημαίνει πως από το βιομηχανικό τομέα δεν μπορεί κανείς να περιμένει ανάκαμψη του ΑΕΠ ούτε το 2006.

Τότε, πώς εξηγείται η πρόβλεψη για άνοδο του πληθωρισμού; Το σύνθετο αποτέλεσμα - λένε οι οικονομολόγοι - για μια οικονομία που βρίσκεται σε φάση αποεπένδυσης, είναι να συγκρατείται ο ρυθμός ανάδοου των τιμών, λόγω της πτώσης της ζήτησης. Μόνο που δεν ζούμε στην εποχή του ελεύθερου ανταγωνισμού για να λειτουργεί η αγορά σύμφωνα μ' αυτό το σχήμα. Ζούμε στην περίοδο του μονοπωλιακού καπιταλισμού, στην οποία οι τιμές καθορίζονται μονοπωλιακά. Ετσι εξηγείται η ακρίβεια που μαστίζει την αγορά καταναλωτικών προϊόντων. Μια ακρίβεια που αφορά ολοένα και περισ-

Καπιταλισμός της αρπαχτής

στην ίδια έρευνα.

Ακόμα και ένας πρωτοετής φοιτητής οικονομικού πανεπιστήμου γνωρίζει πως όταν αυξάνονται τα διανεμόμενα μερίσματα έχουμε είσοδο της βιομηχανίας σε μια περίοδο αποεπένδυσης. Εκείνοι που διοικούν τις επιχειρήσεις αποφασίζουν να παρακρατήσουν μικρότερο ποσοστό των κερδών για την ικανοποίηση αναγκών ανάπτυξης και να διανείμουν μεγαλύτερο ποσοστό ως μέρισμα στους μετόχους. Αν δει κανείς τους σχετικούς πίνακες, θα διαπιστώσει ότι στις μεγάλες και μεσαίες βιομηχανίες τα μερίσματα έχουν αυξηθεί κατά μέσο όρο 28,8%, ενώ σε ορισμένες επιχειρήσεις η αύξηση πλησίει το 100%.

Αν προσέξει καλύτερα τους πίνακες, θα δει πως οι μεγαλύτερες αυξήσεις μερίσματων είναι οι θυγατρικές των οργανισμού από χρόνο σε χρόνο; Σημαίνουν ότι ο ΟΟΣΑ μπορεί να κάνει με σχετική ασφάλεια προβλέψεις μόνο σε ορίζοντα δωδεκαμήνου. Οι εκτιμήσεις του με ορίζοντα εικοσιτετραμήνου είναι «της πλάκας», γι' αυτό και την επόμενη χρονιά τις αναθεωρεί. Σε ορίζοντα εικοσιτετραμήνου η πρόβλεψη στηρίζεται στις αυθαίρετες εκτιμήσεις που κάνουν οι κυβερνήσεις (έχει το χαρακτήρα προταγανδιστικού τεχνοκράτες του ΟΟΣΑ έχουν στη διάθεση τους πραγματικά στοιχεία στα οποία στηρίζουν τις εκτιμήσεις τους.

Επιστρέφοντας στον ελληνικό καπιταλισμό, μπορούμε χωρίς καμιά δυσκολία να πούμε ότι η πτώση του ρυθμού ανάπτυξης από 4,2% το 2004 σε 2,8% το 2005 είναι πολύ μεγάλη (της τάξης του 33%). Ο ΟΟΣΑ αποτυπώνει και ποσοτικούς αυτό που μπορεί να διαπιστώσεις συζητών

ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΡΟΣ ΟΛΟ ΤΟ ΔΑΣΟΣ

* Live my May to eat trefoil.

* Σύντροφος μας είπε ότι το κοινό γνώρισμα ανάμεσα σε ΠΑΣΟΚ-ΝΔ και σ' ένα string, είναι ότι καλύπτουν τον μεσαίο χώρο.

* Η στήλη δέχεται σωρεία ενοχλήσεων, αναφορικά με τα γενέθλια του φιλοσοφήστου Α.Μ. (Ασε Μας) ημών βασιλέως Κοκό Ντεγκρέτσια, ήτις πραγματοποιεί αρμένικη βίζιτα στον κόσμο εδώ κι εξήντα πέντε συναπτά έτη (από την 2/6 του παντοειδώς καταστροφικού έτους 1940). Ενημερωτικά λοιπόν αναφέρουμε ότι ο βασιλεύς είναι γυμνός και προέκυψε από την σύζευξη του διαδόχου του ελληνικού θρόνου Παύλου με την βασιλίσσα της Ελλάδας, πριγκίπισσα του Ανδρέου, της Μεγάλης Βρετανίας και της Ιρλανδίας και δούκισσας του Μπρούνσβικ, κόρης του δούκα του Μπρούνσβικ – Λουύεμπουργκ και αρχηγού του οίκου του Ανδρέου, Ερνέστου Αυγούστου. Πρόκειται για την καταγόμενη από το γένος των Αψβούργων, Λουίζα-Τύρα-Βικτορία-Μαργαρίτα-Σοφία-Ολγα-Καικιλία-Ισαβέλα-Κρίστα, γνωστή ως Φρειδερίκη (άσχετο). Τη διεύθυνση για ευχές ή ό, τι άλλο, θα την βρείτε στα καλά σκαταστήματα ενημέρωσης. Σύντομα η στήλη θα ανοίξει σχετική σελίδα στο διαδίκτυο (www.arxi_di_exadachtilo@kontastonvasiliko-roizetaikiiglastra.glyx).

* Τέτοιες μέρες (3/6) του 1921, ο βασιλιάς Κων/νος (παππούς του Κοκού) και ο Δημήτριος Γουναρής, μεθυσμένοι από την προέλαση του στρατού στην μικρασιατική εκστρατεία, αποφασίζουν προελαση με τελικό στόχο την Αγκυρα. Ετοι ήρθε η παπάρια ένα χρόνο μετά και αντί για μαλλί βγήκαν κουρεμένοι στο τέλος (με χιλιάδες θύματα και ζεριζωμένους). Και το αστείο: Ο Γουναρής συμμετείχε στην δίκη των έξι υπεύθυνων της καταστροφής κι εκτελέστηκε, ο Κων/νος όχι!

* Τέτοιες μέρες επίσης (3/6) του 1972, μεσούσης της δκτατορίας, ο δήμαρχος της πόλης (όπως την αποκαλεί στο λεκτικό ίδιωμά του) γινόταν ο τέταρτος άνθρωπος στον κόσμο που άγγιζε το φράγμα (τότε) των δέκα δευτερολέπτων στα 100 μέτρα. Ταχύτητα που μετά την ενασχόλησή του με τα κυνά, παρέμεινε ευθέως ανάλογη με τις δημοτικές εξαγγελίες αλλά μετατράπηκε σε αντιστρόφως ανάλογη των υλοποιήσεών τους.

* Σε ανακοίνωση της ΕΛΑΣ για μια τυχαία μέρα στο άγριο δάσος της Θεσσαλονίκης, αναφέρεται ότι το κέντρο επιχειρήσεων της άμεσης δράσης δέχτηκε 2.453 κλήσεις και επενέβη σε 418. Μία στις πέντε, δηλαδή. Στις άλλες τι έκανε;

* Συμβαίνουν κι αυτά: 14 χρόνια κάθειρη σε πρώην δεσμοφύλακα της φυλακής Διαβατών (Θεσσαλονίκης) για 155 γραμμάρια ηρωίνης που πήγε να περάσει μέσα, 16 χρόνια σ' αυτόν που έφερε το "πράμα" και... 4 χρόνια στον αλβανό που την περίμενε!

* Κι ενώ από αυτή τη στήλη όλες ζευγάρουν πριν 15 μέρες τον κομπασμό των αρχών του Δήμου Θερμαϊκού περί την ασφάλεια και την μη ύπαρξη ναρκωτικών στην περιοχή τους, ήρθε στα γρήγορα η φάπτα: 1,3 Κg κοκαΐνη (η μεγαλύτερη ποσότητα των τελευταίων μηνών) βρέθηκε στην Περαία! Δεν είδαμε καμιά συμπληρωματική δήλωση επί του θέματος.

* Ιστορικός-αρχαιολόγος έγινε διευθυντής του Κέντρου Σύγχρονης Τέχνης και καθηγήτρια πληροφορικής μπήκε επικεφαλής στην όπερα (Θεσσαλονίκης αμφότεροι). Καιρός να διοριστεί κι ένας σεξολόγος στο ίδρυμα αιγαιοεπίκης κληρονομιάς... (υπάρχει κα' να τέτοιο δικό μας παιδί!)

* Η Βλάστη Κοζάνης κάνει τα τελευταία χρόνια φεστιβάλ ("Γιορτές της γης"). Έχει και καλλιτεχνικό διευθυντή (Σταύρος Υφαντής) ο οποίος δηλώνει στον τύπο: "Το χωρίο αναπτύσσεται συνεχώς χάρη στις εκδηλώσεις. Ανοίγουν νέα ξενοδοχεία, ταβέρνες, μπαράκια". Να πώς εννοούν την ανάπτυξη οι πολιτιστικοί (;) γηγένες της επαρχίας.

* Και ολίγη αριθμο-ποίηση (περί συγκίσεως, ευθυγραμμίσεως κι ευρωπαϊκής πορείας): Για να δημιουργηθεί μια απλή επιχείρηση στην Ελλάδα απαιτούνται 77 εργάσιμες μέρες τρεξίματος (τρεις μήνες) από υπηρεσία σε υπηρεσία, 66 πιστοποιητικά και 5.800 ευρώ. Στο Βέλγιο απαιτούνται μόλις 7 εργάσιμες, 6 έγγραφα και 3.800 ευρώ.

* ΣΟΒΑΡΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΝΟΥΜΕΡΟ ΕΝΑ: Οποιος αναγνώστης γνωρίζει, παρακαλώ να μας εξηγήσει πώς γίνεται η ανεργία των γυναικών στο νομό Εβρου (σύμφωνα με επίσημα στοιχεία) να είναι 67% και η συνολική ανεργία (ανδρών-γυναικών) να είναι 15%!!! Για να γίνει αυτό, πρέπει ο δείκτης ανεργίας των ανδρών να έχει αρνητικό (κατά πολύ) πρόσημο! Μπορεί κανένας να μας εξηγήσει τι και πώς γίνεται, παρακαλούμε;

* ΣΟΒΑΡΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΝΟΥΜΕΡΟ ΔΥΟ: Ολοι εσείς οι άντρες που συναντίμαστε στις τουαλέτες ("στα δημόσια ουρητήρια σοβαροί" που έλεγε κι ο Αθηναγόριος 2004) και πλένετε σχολαστικά τα χέρια σας ΑΦΟΥ κατουρήσετε, τόσο πολύ σχαίνεστε το πουλί σας; Σκεφτήκατε άραγε ποτέ για ποιος λόγος πλενόμαστε; Μου κάνει τρομερή εντύπωση που ΚΑΝΕΝΑΣ δεν πλένεται ΠΡΙΝ το κατούρημα! Μήπως κάτι εχετε λάθος στο μυαλό σας; Περιμένουμε μια απάντηση και εδώ.

* "Κι έτσι που γύρναγα στους δρόμους ένοιωσα ωσάν εσείς κι εγώ να 'χαμε, τάχατε, πεθάνει σε περασμένες εποχές. Κι όχι σα να 'χαμε πεθάνει, μα ως να μη ζήσαμε ποτέ!" (Κώστας Ουράνης - "Στη γειτονιά που πια δε ζούμε").

Κοκκινοσκουφίτσα

■ Απεργία πείνας από τις 17 Μάη

Δεν του δίνουν πολιτικό άσυλο

Είναι Κούρδος και ονομάζεται Zulkuf Murat Bora. Στην Ελλάδα βρίσκεται από το 1995 και είναι γνωστός ως Μπαχάζ. Ήρθε παράνομα στην Ελλάδα, επειδή από τις 16 Μάη του 2005 εκκρεμεί σε βάρος του κατηγορητήριο από το Δικαστήριο Κρατικής Ασφάλειας του Ντιάρμπατακιρ για «συμμετοχή σε ένοπλη και παράνομη κουρδική αριστερή οργάνωση» (ήταν μέλος του ΡΚΚ).

Με το που έφτασε στην Ελλάδα ζήτησε πολιτικό άσυλο. Η πρώτη αίτησή του απορρίφθηκε. Υπέβαλε δεύτερη και του απάντησαν ότι δεν γίνεται καν δεκτή για συζήτηση. Ξεκίνησε απεργία πείνας ζητώντας να εξεταστεί η αίτησή του. Μετά από 22 μέρες απεργία πείνας, το αίτημα έγινε δεκτό στις 2 Μάη του 2002. Η επταμελής επιτροπή του υπουργείου Δημόσιας Τάξης απερράνθη ότι το αίτημά του για χορήγηση πολιτικού άσυλου πρέπει να γίνει δεκτό, με ψήφους 5 υπέρ, 1 κατά και 1 λευκή. **Σύμφωνα με το νόμο**, ο υπουργός Δημόσιας Τάξης σε διάστημα τριών έως έξι μηνών θα έπρεπε να απαντήσει

Ετσι, αναγκάστηκε να κατέβει και πάλι σε απεργία πείνας διεκδικώντας ένα δικαίωμα που το έχει και σύμφωνα με το νόμο. Από τις 17 Μάη έχει στρατοπεδεύσει σε μια σκηνή στην Καμάρα στη Θεσσαλονίκη, πίνοντας μόνο νερό με ζάχαρη. Θα τον αφήσουμε μόνο;

ΤΑ ΤΕΙ ΚΑΙ ΟΙ ΚΡΑΤΑΙΟΙ

Οι πιοτοί αναγνώστες της Κόντρας, θα θυμούνται τα τεκτανόμενα στην Εστία των ΤΕΙ που βρίσκεται στη Θεσσαλονίκη (Εγνατία). Είχαμε αναφερθεί λεπτομερώς σ' αυτά πριν τέσσερις μήνες, μιλώντας με τους καταληψίες σπουδαστές της εστίας, με τον πρόεδρο της διοίκησης των ΤΕΙ ή αποδείξεις σεξουαλικής απότομης καταληψίας στην Καμάρα στη Θεσσαλονίκη, πίνοντας μόνο νερό με ζάχαρη. Θα τον αφήσουμε μόνο;

Ο καιρός κύλησε υπέρ της διοίκησης του ΤΕΙ (όπως άλλοτε ήταν φυσικό), η αγωνιστική διάθεση ξεθώριασε και η κατάληψη απόνησε. Από και που υπήρχαν τουλάχιστον είκοσι δικές μας, γενικές σκέψεις (φύλλα 353, 354 και 355).

που άλλοτε υπήρχε πολύς κόσμος και τουλάχιστον μια κάποια διάθεση για αγώνα.

Ανατρέχοντας λοιπόν στον τίτλο αυτής της σειράς άρθρων, τα ΤΕΙ (οι σπουδαστές) δείχνουν να χάνουν την μάχη από τους κραταιούς (κρατύνω – κρατώ = εξουσιάζω διά της ισχύος). Οι οποίοι κραταίοι, άφησαν (κι ακόμα αφήνουν) υπομονετικά το χρόνο να κυλήσει με σκοπό να κουραστούν οι σπουδαστές και να απαντισθεί εντελώς η καταλήψη. Ο πρόεδρος της διοίκησης του ΤΕΙ Κ. Ιωαννίδης, κάλεσε τον πρόεδρο των σπουδαστών Ανδρέα Γερασιμόπουλο, και άλλαζοντας όρδην τη θέση του ανακοίνωσε την απαρέγκλιτη απόφαση: Του είπε ότι η εστία κλείνει κι ότι πρέπει ν' αποχωρήσουν όλοι από το κτίριο για να γίνουν οι απαραίτητες εργασίες και να μην υπάρχει κίνδυνος πιθανού αποχήματος! Σ' εμάς, όπως είχαμε γράψει τότε, είχε πει ότι επιθυμούν να διαμείνουν να πληρώνουν ενοίκιο! Και τέλος, έβαλε και το απαραίτητο κερασάκι σε μια τόσο καλά προετοιμασμένη τούρτα: Μίλησε για αναφορές που πήρε η διοίκηση του ΤΕΙ Κ. Ιωαννίδης για την εστία της σερβιτορισμένην τούρτα: Μίλησε για αναφορές που πήρε η διοίκηση του ΤΕΙ Κ. Ιωαννίδης για την εστία της σερβιτορισμένην τούρτα: Μίλησε για αναφορές που πήρε η διοίκηση του ΤΕΙ Κ. Ιωαννίδης για την εστία της σερβιτορισμένην τούρτα: Μίλησε για αναφορές που πήρε η διοίκηση του ΤΕΙ Κ. Ιωαννίδης για την εστία της σερβιτορισμένην τούρτα: Μίλησε για αναφορές που πήρε η διοίκησ

■ Σύνοδος Μπέργκεν

Πρόσω ολοταχώς για τα ευρωπαϊκά πτυχία της αγοράς

Στο σφίξιμο των διαδικασιών για τη Δημοιουργία του Ενιαίου Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης κατέληξε η σύνοδος στο Μπέργκεν των υπουργών Παιδείας της ΕΕ από 45 χώρες που μετέχουν στη διαδικασία της Μπολόνιας. Οι υπουργοί ανανέωσαν το ραντεβού τους για το 2007 στο Λονδίνο.

Με επιτακτικό τρόπο το κοινό ανακοινώθηκε των 45 καλεί τις 9 χώρες, μεταξύ των οποίων συμπεριλαμβάνεται και η δική μας, που δεν έχουν επικυρώσει τη Συνθήκη της Λισαβόνας (1997) και η οποία επιβάλλει καθεστώς αμοιβαίς αναγνώρισης των πτυχιών, να το πράξουν άμεσα, ως την επόμενη σύνοδο.

Ως τώρα, η Ελλάδα απέφευγε τη Λισαβόνα για να μην υποχρεωθεί να αναγνωρίσει αυτόματα τα τριετή πτυχία, προκαλώντας θύελλα αντιδράσεων στα πανεπιστημιακά ιδρύματα, και να μπορεί να διατηρεί το καθεστώς των εξετάσεων για τους απόφοιτους, κυρίως των Ιατρικών σχολών, που προέρχονταν από τις λεγόμενες ανατολικές χώρες. Παράλληλα διατηρούσε θολό και σε εκκρεμότητα και το τοπίο με τα ιδιωτικά κολέγια, που αυτοδιοικημένων ως πανεπιστήμια, υπογράφοντας συμφωνίες δικαιόρησης με πανεπιστημιακά ιδρύματα της αλλοδαπής.

Υπό τις νέες συνθήκες (επικύρωση της Λισαβόνας), όμως θα ξανανοίξει το πλαίσιο των ρυθμίσεων αναγνώρισης των ξένων πτυχιών και των πτυχιών των ΕΕ, το οποίο πρόσφατα ορίσθηκε με το νόμο για το ΔΟΑΤΑΠ (το νέο δηλαδή ΔΙΚΑΤΣΑ) και το οποίο περιλαμβάνει ευνοϊκότερες διατάξεις στην κατεύθυνση της αναγνώρισης των τριετών πτυχιών.

Η σύνοδος του Μπέργκεν διαπίστωσε επίσης ότι η πλειοψηφία των φοιτητών που αποκτούν το πτυχίο του πρώτου τριετού κύκλου σπουδών (όπου αυτός ήδη ισχύει) δεν αδειάζει τη γνωιά στη συνέχεια στο Πανεπιστήμιο για να κατευθυνθεί στην αγορά εργασίας και συνεχίζει στο δεύτερο μεταπτυχιακό κύκλο.

Οι μαριονέτες δηλαδή του κεφαλαιου διαπίστωσαν ότι δεν επιτεύχθηκε ακόμα ο αρχικός στόχος, να απορροφώνται από την καπιταλιστική αγορά οι πτυχιούχοι μιας χρήσης, με αποτέλεσμα να επιβαρύνονται τα πανεπιστήμια και συνεπώς ο κρατικός προϋπολογισμός με περιττά έξοδα (έτσι θεωρούνται οι δαπάνες για τη μαζική μόρφωση, που προφανώς αφορά τα παιδιά των οικονομικά αισθενέστερων τάξεων). Γ' αυτό με τη Διακήρυξη τους καλούν τις διαφορες χώρες να επιδιοθούν σε εντατικό διάλογο με τα ιδρύματα και τους «κοινωνικούς εταίρους», με στόχο «να αυξήσουν την απασχολησιμότητα

των κατόχων μπάτσελορ σε κατάληξη θέσεις στο πλαίσιο και του δημόσιου τομέα».

Πιστεύουν έτσι ότι θα κάμψουν τις αντιστάσεις των αποφοίτων του πρώτου κύκλου, που προς το παρόν εμμένουν στο να αναζητούν στο μεταπτυχιακό κύκλο καλύτερους όρους πρόσβασης στην αγορά εργασίας.

Το σημείο αυτό της διατύπωσης προφανώς εμπεριέχει και μια σύσταση προς τα ιδρύματα, να καθορίσουν αυστηρότερες διαδικασίες για το πέρασμα από τον ένα κύκλο σπουδών στον άλλο, αλλά προβάλλει και τις αντιφάσεις της καπιταλιστικής αγοράς, που ως προς τους σχεδιασμούς της Παιδείας ευνοεί με τη μαζική «παρασκόπη» πτυχιούχων «μικρής ταχύτητας», με περιορισμένες γνώσεις και ειδίκευση, που όμως η ανάγκη για μεγιστηριακή κερδοφορία του κεφαλαίου τους εμποδίζει ν' απορροφηθούν απ' τις επιχειρήσεις, δημιουργώντας στρατιές ανέργων.

Η σύνοδος του Μπέργκεν εξέτασε επίσης την πορεία της «διασφάλισης της ποιότητας της ανώτατης εκπαίδευσης», δηλαδή της αξιολόγησης, την οποία θεωρεί αυτονόητη και προϋπόθεση για τη δημοιουργία του Ενιαίου Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης.

Εδώ λανσάρεται και πάλι η αυτάπατή της «προαιρετικότητας». Από την άλλη όμως οι υπουργοί Παιδείας σπεύδουν να κάνουν σαφές ότι όποια χώρα δεν θεσπίσει σύστημα αξιολόγησης, θα μείνει εκ των προγμάτων εκτός του ενιαίου ευρωπαϊκού χώρου και τα πτυχιά της δεν θα έχουν αντίκρισμα ούτε στην αγορά εργασίας.

Στο όνομα της «ανεξαρτησίας» δήθεν και της «διαφάνειας» της αξιολόγησης, το Ευρωπαϊκό Δίκτυο για τη Διασφάλιση της Ποιότητας, έθεσε προδιαγραφές, που υιοθέτησε η σύνοδος του Μπέργκεν. Οι προδιαγραφές αυτές αποκλείουν την εμπλοκή των αξιολογούμενων ιδρυμάτων στην επιλογή των εξωτερικών αξιολογητών τους. Με τον τρόπο αυτό επιδιώκεται η πλήρης αποκοπή των Πανεπιστημίων από μια διαδικασία, που υποτίθεται ότι αφορά τα ίδια, που ζουν και γνωρίζουν «από μέσα» τα προβλήματα. Επιδιώκεται να παρεμποδιστεί η παραμικρή εμπλοκή που έχει να κάνει με αντιρρήσεις, που μπορεί να εγερθούν και που αφορούν στην πλήρη υποταγή των Πανεπιστημίων στα κριτήρια και τις απαιτήσεις των επιχειρήσεων.

Ετσι, υπό τις νέες συνθήκες, που διαμορφώνει η Διακήρυξη του Μπέργκεν, η «δική μας» υπουργός Παιδείας, θα αναγκαστεί να προχωρήσει σε τροποποιήσεις -επί το δυσμενέστερο- στο νομοσχέδιο που στο παρά πέ-

ντε της συνόδου κατέθεσε και στο οποίο ορίζεται (άρθρο 8) ότι το μητρώο των «ανεξαρτητών εμπειρογνωμόνων», από το οποίο προέρχονται τα 5 μέλη της Επιτροπής Εξωτερικής Αξιολόγησης, συντάσσονται μετά από υποδείξεις των ιδρυμάτων Ανώτατης Εκπαίδευσης και ότι το ένα μέλος μπορεί να το υποδείξει η υπό αξιολόγηση ακαδημαϊκή μονάδα.

Για να αποφευχθεί δε κάθε παρέκκλιση από τα κατευθυνόμενα από τις μεγάλες επιχειρήσεις και δη των ιμπεριαλιστικών χωρών της ΕΕ κριτήρια αξιολόγησης, αποφασίστηκε η εισαγωγή ενός μοντέλου αξιολόγησης των αξιολογητών από ένα υπερόργανο, που θα προσδιορίζεται σε ευρωπαϊκό επίπεδο με αρμοδιότητα να αξιολογεί περιοδικά τις εθνικές αρχές αξιολόγησης.

Το σκληρό αυτό τοπίο, που διαμορφώνεται στην ΕΕ, επεχείρησε να αποδύνει η Ευρωπαϊκή Ένωση Πανεπιστημίων, με έρευνα που κατέθεσε στη σύνοδο. Στην έρευνα συμμετείχαν 62 ιδρύματα από 29 ευρωπαϊκές χώρες (από ελληνικής πλευράς συμμετείχε το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων), τα οποία -όπως ομολογούν οι ίδιοι οι ερευνητές- είναι «θετικά διακείμενα» και τα πλέον «προχωρημένα» στην εισαγωγή των κατευθύνσεων της Μπολόνια.

Είναι δηλαδή τόσο απροκάλυπτες αυτές οι αντιδραστικές αλλοιώσεις και τόσο σκληρές οι καταστάσεις που διαμορφώνουν, που αικόμα και αυτά τα ιδρύματα που είναι αναφανόν υπέρ της αξιολόγησης -ετούτη όπως αυτή δρομολογήθηκε από τη Μπολόνια και το Βερολίνο- τρομάζουν και προσπαθούν να τις στρογγυλέψουν είτε κινούμενα από συντεχνιακό ένστικτο άμυνας, είτε επειδή φοβούνται την κατακραυγή των φοιτητών τους και της κοινωνίας μέσα στην οποία λειτουργούν.

Η έρευνα, λοιπόν, της Ευρωπαϊκής Ένωσης Πανεπιστημίων, αξίζει να επισημάνουμε και μια άλλη δική της διαστίστωση, που αφορά στην διαδικασία της πιστοποίησης, στην οποία υποβάλλονται τα ιδρύματα. Μιλά για πρακτικές επιβολής λίστας γνωστικών αντικειμένων, που πρέπει να προσφερθούν στους φοιτητές ή ακόμη και απογόρευσης προγραμμάτων, που θέλουν να αναπτύξουν τα ιδρύματα από τις Αρχές Πιστοποίησης, που εν ολίγοις έχουν αναγορευτεί σε συγκλητικές αρχές.

Κατά τα άλλα τα κράτη-μέλη διαρρηγούν τα ιμάτια τους για την ανεξαρτησία και αυτονομία των ιδρυμάτων.

Θελοντας να υπογραμμίσει τον ιδιαίτερο ρόλο της αγοράς, η σύνοδος του Μπέργκεν, δηλώνει στο ανακοινωθέν την παραγόραφο της Διακήρυξης του Βερολίνου για την αναγνώριση προπτυχιακών σπουδών μικρότερης διάρκειας από τα 3 χρόνια.

Οι υπουργοί Παιδείας επιβεβαίωσαν επίσης την πρόθεσή τους να προωθήσουν τη διάσπαση των πανεπιστημιακών σπουδών σε τρεις κύκλους: προπτυχιακό, μεταπτυχιακό, διδακτορικό. Ιδιαίτερη έμφαση (όπως και στο Βερολίνο) έδωσαν στις διδακτορικές σπουδές, όπου υποδεικνύεται δομημένο πρόγραμμα μαθημάτων με στόχο τη διαφάνεια στην επίβλεψη και την αξιολόγηση των υποψήφιων διδακτόρων και ζητείται να εξασφαλιστεί ότι «τα διδακτορικά πρόγραμματα πρωθυπουργούν τη διεπιστημονική κατάρτηση και την ανάπτυξη των μεταβιβάσιμων δεξιοτήτων, ικανοποίησης κατά την ανάπτυξη της ευρύτερης αγοράς απασχόλησης». Με δυο λόγια, αναθέτουν στους υποψήφιους διδακτόρες (που θα είναι όλοι και λιγότεροι) ρόλο παραγωγής νέας γνώσης, που θα υποτάσσεται φυσικά στην ανάγκη για κερδοφορία του κεφαλαίου.

Οι υπουργοί Παιδείας έκαναν ιδιαίτερη μνεία και στον χλιοεπωμένο πα στόχο τους, να καταστήσουν «ελκυστικό» τον Ενιαίο Ευρωπαϊκό Χώρο Ανώτατης Εκπαίδευσης, ώστε να προσελκύσουν φοιτητές-πελάτες και από άλλες χώρες, εκτός ΕΕ, που προτιμούν σήμερα τις ΗΠΑ ή την Ιαπωνία. Και για να χαϊδέψουν τα αυτιά, βρήκαν λόγια παρηγόριας για τις «κοινωνικά μειονεκτούσες ομάδες», που δεν έχουν πρόσβαση σ

Στις 12 Αυγούστου 2004, ο πρώην υπουργός Γεωργίας Σ. Τσιτουρίδης με τέσσερις υπουργικές αποφάσεις ανέθεσε στην εταιρία «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΚΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ», κατά παράβαση των νόμων 2731/1999, 2973/2001 (και όχι μόνο), την αποστολή επισιτι-

■ Σκάνδαλο επιστιστικής βοήθειας ύψους 4 εκατ. ευρώ

Μπίζνες φιλανθρωπικές

ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΚΑΝ ΑΛΛΑ ΔΕΝ έΧΕΙ ΑΙΚΟΜΗ ΤΗ ΠΛΗΡΩΘΕΙΣΗ «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ». Η δαπάνη γι' αυτές τις συμβάσεις ανέρχεται σε 1 εκατ. ευρώ.

Αρχές Δεκέμβρη του 2004, η Υπηρεσία Εντελομένων του υπουργείου Γεωργίας έστειλε στην Επίτροπο του Ελεγκτικού Συνεδρίου να θεωρήσει τα εντάλματα πληρωμής, αυτή δεν δέχτηκε να το κάνει και η υπόθεση έφτασε στο Δ' Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Αυτή τη φορά η Επίτροπος δεν υπέκυψε στις πιέσεις και ενήργησε σωστά. Το Δ' Τμήμα στην 22ος-λιδη πράξη του (όγδοη πράξη, 22 Γενάρη του 2005) καταδεικνύει εμπεριστατωμένα ότι είναι παράνομες και οι δύο υπουργικές αποφάσεις και οι δύο συμβάσεις. Ομως, στο τέλος θεωρεί τα δύο εντάλματα, «λόγω συγγνωστής πλάνης». Επειδή, όμως, το κονδύλι των 3

εκατ. ευρώ για την επιστολική βιοήθεια, που ήταν εγγεγραμμένο στον προϋπολογισμό του 2004 εξαντλήθηκε, το 1 εκατ. ευρώ θα πληρωθεί στην «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ» μέσα στο 2005.

Το Δ' Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου πήρε μεν αυτή τη συμβιβαστική απόφαση, ταυτόχρονα όμως έστειλε μήνυμα στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας από εδώ και πέρα να σταματήσει την πολιτική των αναθέσεων της

Θειας και να εφαρμόζει την νομιμότητα, γιατί δεν πρόκειται να ξαναθεωρήσει εντάλματα πληρωμής.

Οπως δείχνουν τα πράγματα, η προειδοποίηση αυτή του Ελεγκτικού Συνεδρίου δεν πιπόησε τον υπουργό Γεωργίας Ε. Μπασιάκο, που έσπευσε να εισάγει (στο κακόφημο πολυνομοσχέδιο-σκούπα που το κρατά εφτασιφράγιστο μυστικό) πονηρές διατάξεις για την εκτέλεση της επισιτιστικής βοήθειας. Τις χαρακτηρίζουμε πονηρές, πρώτο γιατί οι δύο νόμοι, 2731/1999 και 2973/2001, καθορίζουν όλο το πλαίσιο μέσα στο οποίο πρέπει να κινείται η επισιτιστική βοήθεια, δεύτερο γιατί τη σύνταξη αυτών των διατάξεων την ανέθεσε σε σύμβουλό του, παρακάμπτοντας την αρμόδια διεύθυνση, και τρίτο γιατί μέσω αυτών θέλει να χειρίζεται την εκτέλεση της επισιτιστικής βοήθειας αποφεύγοντας τον έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου ή να τον αδυνατίσει και νεκρώσει. Εάν ο Ε. Μπασιάκος έχει το σθένος, ας δώσει εδώ και τώρα στη δημοσιότητα όλες τις διατάξεις για την επισιτιστική βοήθεια.

Στο σημείο αυτό θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε ένα ζήτημα. Η κριτική μας δεν εστιάζεται και δεν περιορίζεται στην αποκάλυψη του σκανδάλου αυτού από την άποψη ότι δεν εφαρ-

μόζεται η αστική νομιμότητα. Πάει πολύ πιο πέρα και θέλει να αναδείξει τον πρωγματικό λόγο ύπαρξης της επισιτιστικής βοήθειας. Οι κυβερνήσεις των κρατών της ΕΕ χρησιμοποιούν την επισιτιστική βοήθεια για να διευκολύνουν τις προσπάθειες του μεγάλου κεφαλαίου να διεισδύσει στις χώρες της βαλκανικής και αλλού και για να δημιουργήσουν ερείσματα μέσα στο λαϊκό παράγοντα αυτών των χωρών. Δεν τους έπιασε ξαφνικά ο πόνος για την άθλια ζωή των λαϊκών στρωμάτων των χωρών αυτών.

Ο Σ. Ταπιουρίδης αρχικά και στη συνέχεια ο Ε. Μπασιάκος ανέθεσαν στην «Αλληλεγγύη» να εκτελέσει την επιστολική βοήθεια, γιατί θέλουν να ενισχυθεί η επιρροή της Εκκλησίας στις χώρες αυτές. Συγκεκριμένα στοιχεία δεν έχουμε, αλλά υποθέτουμε ότι στις χώρες αυτές η Εκκλησία έχει δημιουργήσει διάφορες φιλανθρωπικές οργανώσεις και ταΐζει κάποιο κόσμο. Σ' όλες τις συμβάσεις προβλέπεται (άρθρο 1) ότι όλα τα τρόφιμα θα χρησιμοποιηθούν για τις ανάγκες του συστίου που προσφέρουν στις χώρες αυτές οι οργανώσεις της Εκκλησίας.

Ακόμη, ανέθεσαν την εκτελεστική επισιτιστική βοήθειας στην «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ», για να βγάλει κέρδη εκαποντάδες χιλιάδων ευρώ. Είναι μεγάλο ψέ-

μα αυτό που γράφεται σ' όλες τις υπουργικές αποφάσεις, ότι δηλαδή η «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ» επωμίζεται μέρος των συνολικών λειτουργικών δαπανών. Ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά. Στην Ελλάδα αγοράστηκαν σε εξευτελιστικές τιμές 300 τόνοι φασόλια ελέφαντες, 1700 τόνοι ροδάκινα, 6000 τόνοι πατάτες και 3100 τόνοι κρεμμύδια. Αυτές οι ποσότητες συσκευάστηκαν στην Ελλάδα και μεταφέρθηκαν στις φιλανθρωπικές οργανώσεις της Εκκλησίας και αυτών που συνεργάζονται μαζί της. Σύμφωνα με τις συμβάσεις αυτές, δόθηκαν στην «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ» χρήματα για την αγορά των προϊόντων, τη συσκευασία τους και τη μεταφορά τους, δηλαδή χρήματα που ήταν αρκετά για την αγορά τους από το χωράφι ή την αποθήκη και τη μεταφορά τους στις αποθήκες των ενδιαφερόμενων φιλανθρωπικών οργανώσεων. Με λίγα λόγια, καλύφτηκαν τα έξοδα για όλες τις απαιτούμενες εργασίες αγοράς, συσκευασίας, μεταφοράς και αποθήκευσης. Παρ' όλα αυτά, όμως, προβλέφτηκε και στις έξι συμβάσεις πρόσθετο κονδύλι για τα διοικητικά έξοδά της ύψους 248.000 ευρώ.

Οπως θα δούμε στη συνέχεια, «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ» πρέπει να έβγαλε λεφτά και από τα έξοδα συσκευασίας και μεταφοράς, όπως αυτά προβλέπονται στη μετέπειτα φάση. Ορμός της πολιτικής γησαίς του υπουργείου Γεωργίας, ότι η επισιτιστική βοήθεια εκτελέστηκε από την «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ» για να βοηθηθούν οι αγρότες.

Μπλοκ των «μεγάλων» για μείωση του κοινωνικού προϋπολογισμού

Οι τρεις μεγαλύτερες καπιταλιστικές χώρες της ΕΕ, Γερμανία, Γαλλία, Αγγλία, μαζί με την Ολλανδία, την Αυστρία και τη Σουηδία, με το πρόσχημα ότι συνεισφέρουν περισσότερα απ' όσα εισπράττουν από τον κοινοτικό προϋπολογισμό ασκούσαν πάντοτε αφόρητες πιέσεις σ' όλα τα θε- σμικά όργανα της ΕΕ για να μειωθεί από 1,24% σε 1% το ανώτατο όριο των ίδιων πόρων του κοινοτικού προϋπολογισμού.

Το επιχείρημα των έξι αυτών κρατών για το δύναται και λαβείν από τον κοινωνικό προϋπολογισμό είναι προσχηματικό, γιατί προσεγγίζουν το ζήτημα μονόπλευρα και λογιστικά. Συγκαλύπτουν, για παράδειγμα, τα τεράστια οφέλη τους στο ενδοκοινοτικό εμπόριο. Μέσω αυτού, που είναι πά-

κο εμπριντ. Μεσω αυτου, θα είναι πάρα πολύ θετικό γ' αυτές και πολύ αρνητικό για τις άλλες χώρες της ΕΕ, εξασφαλίζουν τεράστια κέρδη, από την στιγμή που πουλούν τα εμπορεύματά τους σε τιμές πολύ ψηλότερες από τις διεθνείς. Όλες οι ευρωλιγύρικες κυβερνήσεις, όπως και η τωρινή της ΝΔ, προκειμένου να υπερασπιστούν τη στρατηγική τους και να εξαπατήσουν το λαό κάνουν την ίδια προσέγγιση στο δούναι και λαβεύν από τον κοινοτικό προϋπολογισμό και προπτυγανδίζουν

χρι σήμερα οι πιστώσεις πληρωμών από τον κοινωνικό προϋπολογισμό δεν ξεπέρασαν το 1,1%. Αυτό ας μην το ξεχνάμε, όταν κάνουμε τους υπολογισμούς μας.

Οπως αναφέραμε, οι έξι χώρες ασκούσαν και ασκούν αριθμητικές πιέσεις για να κατεβεί στο 1% το ανώτατο όριο των ιδιων πόρων. Η πίεση αυτή έφερε το πρώτο αποτελέσμα με την κατάθεση στις 18 Μάη από την λουξεμβουργέζικη προεδρία της ΕΕ πρότασης για ανώτατο ποσοστό ιδιων πόρων από 1,06% έως 1,09%.

Είναι άγνωστο εάν τελικά αυτή η πρόταση γίνει δεκτή από τις έξι χώρες στη σύνοδο κορυφής που θα γίνει στις 16 και 17 Ιουνίου από τη στιγμή που επιμένουν για 1% και η Γερμανία μπήκε σε προεκλογική περίοδο. Σε κάθε περίπτωση, η κατάσταση διαγράφεται ζοφερή, όχι μόνο για τη φτωχή αγροτική και για το προλεταριάτο, αλλά και για τις μικρές καπιταλιστικές επιχειρήσεις που συνθλίβονται από την πολιτική της ΕΕ, που άνοιξε διάπλαστα την ευρωπαϊκή αγορά σε πολλά εμπορεύματα προκειμένου να διεισδύσει το μεγάλο ευρωπαϊκό κεφάλαιο στις αγορές των χωρών του λεγόμενου τρίτου κόσμου.

■ Οι ανασφάλειες του Ε. Μπασιάκου

Στις 23 Σεπτέμβρη του 2004 ο Ε. Μπασιάκος αναβαθμίστηκε από τον κουμπάρο του σε υπουργό Γεωργίας. Από τότε μέχρι σήμερα είναι ελάχιστες οι συναντήσεις του με τους αγροτικούς συντάκτες (δεν έπερνούν τα δάκτυλα του ενός χεριού). Και στις συναντήσεις, όμως, περιορίζεται να διαβάζει μπασιάτικα δελτία τύπου. Του έχου-

με επισημάνει ότι αισθάνεται ανασφαλής στη στήριξη της πολιτικής του και γ' αυτό αποφεύγει να μπει στη βάσανο των ερωτήσεων. Πάνω από 10 συμβούλους του αλλά και των άλλων μελών της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας τους έκανε και διευθύντες, ενέργεια που, εκτός των άλλων, αποκολύπτει και τις ανασφολίες του υπουργού. Από τα μέσα του Γενάρη μιλάει για ένα νομοσχέδιο που συντάσσεται, που θα συμπεριλάβει τις δεσμεύσεις του κυβερνητικού προγράμματος για τον αγροτικό τομέα και που σύντομα θα δοθεί στη δημοσιότητα. Εν τω μεταξύ, σύμφωνα πάντα με τον Ε. Μπασιάκο, μετά από δύο επισκέψεις στον κουμπάρο του Κ. Καραμανλή, σύντομα θα δοθεί στη δημοσιότητα. Αρχές Φλεβάρη είχαν ολοκληρωθεί οι συζητήσεις του γενικού γραμματέα Θ. Λληρακιώτη με υπτρεσιακούς παράγοντες πάνω στο πολυνομοσχέδιο-σκούπα, το οποίο όμως δεν είχε δοθεί σ' αυτούς. Είχε κάνει το λάθος στα μέσα Γενάρη να απλώσει το πολυνομοσχέδιο, όπως αυτό είχε τότε διαμορφωθεί, σε πολλούς υπτρεσιακούς παράγοντες. Ετοι μας δόθηκε η δυνατότητα να το πάρουμε και εμείς και να το κάνουμε φύλλο και φτερό, αφαιρώντας του έτσι τη δυνατότητα να κάνει προπταγανδιστικό παιχνίδι. Από τότε, το νομοσχέδιο και την εισηγητική του έκθεση τα είχαν μόνο η πολιτική ηγεσία και συνεκριμένοι σύμβουλοι για να μη διαρρέουσει.

Τη Δευτέρα, 24 Μάρτιου του 2005, έγινε η τελευταία συζήτηση πάνω στο πολυνομοσχέδιο στην οποία πήραν μέρος όλη η πολιτική ηγεσία και συγκεκριμένοι σύμβουλοι των υπουργών. Την επομένη συζήτησηκε και εγκρίθηκε στην κυβερνητική επιτροπή. Παρ' όλα αυτά, ο Ε. Μπασιάκος συνεχίζει την τακτική να μην το δίνει στη δημοσιότητα και στους φορείς των αγροτοπατέρων. Ως πρότε θα το κρατά στα συρτάρια του και θα βγάζει τα γελοία και αβονταδόρικα δελτία τύπου; Δεν αντιλαμβάνεται ότι το ψέμα έχει κοντά ποδάρια;

■ **Νέο έγκλημα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας**

Το ξήλωμα των εργασιακών σχέσεων αρχίζει από τον ΟΤΕ

Δεν χρειαζόμασταν τη δήλωση του υπουργού Οικονομίας Γ. Αλογοσκούφη για να καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι η συμφωνία που υπέγραψε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΟΜΕ-ΟΤΕ με τη διοίκηση της επιχείρησης θα χρησιμοποιηθεί ως πιλότος για το ξήλωμα της μονιμότητας και των εργασιακών σχέσεων σε όλο το δημόσιο και ειδικά στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Αυτά τα πράγματα είναι αυτονόητα. Πριν ο Αλογοσκούφης χρησιμοποιήσει τη λέξη «πιλότος», την είχε χρησιμοποιήσει ο οικονομικός τύπος, που το πρώτη της περασμένης Πεμπτής δεν έκρυψε τον ενθουσιασμό του και για τη συμφωνία αυτή καθαυτή και για το σύνολο των σηματοδοτήσεών της.

Η σοβαρή συντηρητική εφημερίδα «Καθημερινή» χαρακτήριζε τη συμφωνία ως «τη σοβαρότερη διορθωτική αλλαγή των τελευταίων χρόνων», η οποία «συνιστά πιλότο και για όλες επιχειρήσεις του Δημοσίου». Απένειμε εύσημα στην «ισχυρή ΟΜΕ-ΟΤΕ» η οποία, «ελεγχόμενη από την ΠΑΣΚΕ, διαπραγματεύθηκε δίχως περιχαρακώσεις γύρω από το κεκτημένο της μονιμότητας, κατανοώντας ότι η επιχειρησιακή ευελιξία είναι ανογκαία για τον ΟΤΕ». Και σημείωνε με νόημα: «Φαίνεται ότι σιωπηρά και η αξιωματική αντιπολίτευση τελικά συναίνεσε για την υιοθέτηση νέου εργασιακού status στον ΟΤΕ».

Πριν δούμε το παρασκήνιο, ας δού-

με τί προβλέπει η συμφωνία.

Αφού ολοκληρώθει το πρόγραμμα «εθελούσιας πρόσωρης συνταξιοδότησης» (θα αφορά περίπου 6.000 εργαζόμενους του ΟΤΕ) και αδειάσει ο ΟΤΕ από εργαζόμενους, θα αρχίσει η πρόσληψη νέων εργαζόμενων με εργασιακό καθεστώς διαιροφετικό από αυτό που μέχρι τώρα ίσχυε στον ΟΤΕ (εξομοίωση θα υπάρχει μόνο στο μισθολογικό). Οι συμβάσεις θα είναι κλασικές συμβάσεις αορίστου χρόνου, σαν αυτές που ισχύουν στον ιδιωτικό τομέα. Πριν υπογραφεί αυτή η σύμβαση, όμως, θα υπάρχει μια περίοδος δοκιμασίας (έως 7 μήνες), με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου. Η υπογραφή σύμβασης αορίστου χρόνου θα γίνεται ύστερα από εκθέσεις των προϊσταμένων του συμβασιούχου.

Ο ΟΤΕ θα έχει δικαιώματα να κάνει ομαδικές απολύσεις. Αν μεν αυτές είναι μέσα στο όριο του 2% που προβλέπει η εργατική νομοθεσία, θα προηγείται γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου (στο οποίο έτσι κι αλλιώς έχει πλειοψηφία η εργοδοσία με 3 μέλη έναντι 2 του συνδικάτου). Προσέξτε, όμως: η γνωμοδότηση δεν θα αφορά την άρση των απολύσεων (ως προς αυτό ουδόλως αμφισβητείται το απόλυτο διευθυντικό δικαίωμα), αλλά μόνο τα κριτήρια που θα χρησιμοποιηθούν για την επιλογή εκείνων που θα απολύσουν και την ιεράρχηση αυτών των κριτηρίων. Δηλαδή, ένα όργανο ταξικής συνεργασίας, στο οποίο έτσι κι

αλλιώς η διεύθυνση θα έχει την πλειοψηφία, θα γνωμοδοτεί όχι για το πόσοι θα απολύσουν, αλλά μόνο για το πώς θα επιλεγούν αυτοί που έτσι κι αλλιώς θα απολύσουν. Ταυτόχρονα, ανοίγει ο δρόμος και για απολύσεις και πάνω από το όριο του 2%, με έγκριση του υπουργού Εργασίας.

Η συμφωνία παρουσιάζεται σαν ένας συμβιβασμός, επειδή -όπως λένε- ο ΟΤΕ αποκτά ευελιξία στην απασχόληση (άρση μονιμότητας και δυνατότητα απολύσεων) αλλά δεν κάνει οικονομία δαπανών, αφού και για τους εργαζόμενους της «δεύτερης ταχύτητας» θα ισχύουν οι ίδιες συλλογικές συμβάσεις που ισχύουν για τους «παλιούς». Τα περί συμβιβασμού είναι παραμύθι. Γιατί ο μέγιος στόχος για τον ΟΤΕ (και γενικότερα για τον ελληνικό καπιταλισμό) ήταν να σπάσει τη μονιμότητα στις ΔΕΚΟ. Τα υπόλοιπα θα έρθουν μόνα τους, αφού πλέον η σχέση «παλιών» και «νέων» θα αλλάζει και οι «νέοι» θα εργάζονται και θα συνδικαλίζονται με την απειλή της απόλυσης. Επομένως, η ίδια η διαπραγματευτική ικανότητα συνολικά των εργαζόμενων του ΟΤΕ αδυνατίζει και η «συγκράτηση» των μισθών θα έρθει ως φυσικό αποτέλεσμα, σαν ώριμο φρούτο, τα επόμενα χρόνια, μέσα από τη διαδικασία των συλλογικών διαπραγματεύσεων για τις νέες συμβάσεις. Φυσικά, θα είναι πολύ πιο εύκολο για τη διοίκηση του ΟΤΕ να αλλάξει (βαθμιαία ή ακόμα και άπαξ) τον κανονισμό εργασίας, αφαιρώ-

ντας κατακτήσεις. Ποιο ήταν το πλεονέκτημα των εργαζόμενων στις ΔΕΚΟ; Το ότι μπορούσαν να απεργούν χωρίς την απειλή της απόλυσης. Ετσι δυνάμωσε το συνδικαλιστικό τους κίνημα τις προηγούμενες δεκαετίες. Τώρα που η μονιμότητα έφυγε από τη μέση, τώρα που η απειλή της απόλυσης γίνεται απομικρό όπλο στα χέρια του εργοδότη, αυτή η συνδικαλιστική υπεροχή έπαψε να υπάρχει.

εδειχνε το δρόμο για τη διατύπωση αιτημάτων και την ανάπτυξη διεκδικήσεων. Η κατεδάφιση θεμελιωτικών δικαιωμάτων των εργαζόμενων στις ΔΕΚΟ θα λειτουργήσει ως ένας μηχανισμός επιπλέοντος ενάντια στους εργαζόμενους συλλογικά. Οι συσχετισμοί αλλάζουν σε βάρος συνολικά της εργατικής τάξης.

Αθλια μεθόδευση

Είναι περιπτό, βέβαια, να σημειώσουμε πως η απόφαση στην ΟΜΕ-ΟΤΕ πάρθηκε με συμφωνία ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Πρόεδρος της ΟΜΕ-ΟΤΕ είναι ο Γ. Παναγόπουλος που δεν είναι κανένας τυχαίος Πασόκος αλλά κορυφαίο συνδικαλιστικό στελέχος του ΠΑΣΟΚ. Είναι κολλητός του Πολυζωγόπουλου και γι' αυτό βρίσκεται επικεφαλής της ΠΑΣΚΕ σε μια τόσο μεγάλη Ομοσπονδία. Ο Παναγόπουλος, όπως κάθε γραφειοκράτης, έχει φιλοδοξίες και δεν θα έκανε ποτέ τίποτα ερήμην του Πολυζωγόπουλου. Ούτε θα ρισκάριζε να τον αδειάσει η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ. Είναι, λοιπόν, περισσότερο από βέβαιο πως το «οκεί» το έδωσε ο ίδιος ο Γιωργάκης. Γιατί δεν πρόκειται για κάποιο επιμέρους συνδικαλιστικό ζήτημα, αλλά για ένα κορυφαίο ζήτημα που θα προκαλέσει αλυσιδωτές παρενέργειες, όπως σημειώνεται από όλες τις κατευθύνσεις.

Τα παραπάνω επιβεβαιώνονται και από την άθλια μεθόδευση που ακολούθησε η συνδικαλιστική γρα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 19

Σάρκα και οστά παίρνει το πρόγραμμα του διήμερου της «Κ», που θα γίνει φέτος την Παρασκευή 10 και το Σάββατο 11 Ιούνη (ώπως κάθε χρόνο, στο χώρο του πρώην γηπέδου μπάσκετ στο Πολυτεχνείο). Εχουμε και λέμε, λοιπόν:

Παρασκευή 10 Ιούνη, συζήτηση με θέμα «Μεταπολύτευση και εργατικό κίνημα - Από το ριζοσπαστισμό στον απομονωτρισμό - Σε αναζήτηση μιας νέας συλλογικότητας». Εισηγητές (μέχρι στηγμής): Παναγιώτης Κεφαλληνός, Θόδωρος Κουτσουμπός, Γεράσιμος Λιόντος, Χρήστος Τσιγαρίδας.

Θα προηγηθεί η προβολή του ντοκιμαντέρ «30 χρόνια πίσω» και η βραδιά θα κλείσει με συναυλία από τα γκρουπ TWINZ (χτι χτο) και NAMASTE (μουσική απ' όλο τον κόσμο).

Σάββατο 11 Ιούνη, συζήτηση με θέμα «Ιρακινή Αντίσταση - Ο τρίτος πολεμός από την αντίπερα όχθη». Εισηγητές Κώστας Βάρλας, Βαγγέλης Πισσίας και Ιρακινός σύντροφος που θα έρθει από το ξεντερικό (ο αριθμός των εισηγητών είναι σκόπιμα περιορισμένος, για να δοθεί χρόνος για την τοποθέτηση του Ιρακινού συντρόφου και τις ερωτήσεις που ασφαλώς θα του υποβληθούν).

Θα ακολουθήσει η προβολή ντοκιμαντέρ από τη δράση της Ιρακινής Αντίστασης και η βραδιά (μαζί και το διήμερο) θα κλείσει με πάρτι (μέχρις ότου αντέξουμε).

Οι εκθέσεις φωτογραφίας που ετοιμάζονται είναι δύο και σχετίζονται με τις θεματικές ενότητες των συζητήσεων. Η πρώτη θα αφορά τους αγώνες της μεταπολίτευσης και η δεύτερη τις πολεμικές επεμβάσεις των ιμπεριαλιστών και τις αντιστάσεις των λαών.

■ Ασφαλιστικό Τραπέζων

Τα βάρη στο ΙΚΑ

Νομοθετική ρύθμιση για το ασφαλιστικό των Τραπέζων είναι έτοιμη να καταθέσει η κυβέρνηση, ενώ η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΟΤΕ της κλείνει το μάτι, έτοιμη να ρίξει μερικά άσφαρα πυρά και μετά να προχωρήσει σε συμφωνία (όπως έκανε η ομογόλακτή της της ΟΜΕ-ΟΤΕ).

Το ακριβές περιεχόμενο της νομοθετικής ρύθμισης δεν έχει γίνει γνωστό, όμως δεν χρειάζεται να προβληματιστούμε ιδιαίτερα. Φυσικά και δεν θα κατέθετε η κυβέρνηση μια ρύθμιση που δεν θα ήταν προς όφελος του τραπεζικού κεφαλαίου. Οι τραπεζίτες θέλουν να ξεφορτωθούν τις υποχρεώσεις τους έναντι των ταμείων των τραπεζοϋπαλλήλων, τις οποίες έχουν ανα-

λάβει με συμφωνίες και συλλογικές συμβάσεις στο παρελθόν. Και ποιος θα τις φορτωθεί; Για να παρακάμψουν τις αντιδράσεις των τραπεζοϋπαλλήλων, υπόσχονται ότι με το πέρασμά τους στο ΙΚΑ δεν θα έχουν καμιά περικοπή στης ασφαλιστικές τους παροχές. Επομένως, τα βόρη θα φορτωθούν στο ΙΚΑ. Γιατί, βέβαια, μηδενική επιπτώση δεν πρόκειται να υπάρξει, αφού

ΚΟΝΤΡΑ

κτακτο στρατοδικειο No 5

■ 49η συνεδρίαση Παρασκευή, 20.5.05

Αμέσως μετά την έναρξη της συνεδρίασης, η υπεράσπιση Κανά (Κ. Συνοδίνος) ζήτησε να κάνει μια δήλωση. Είπε πως οι μάρτυρες υπεράσπισης του Α. Κανά είναι απλοί καθημερινοί άνθρωποι, που ήρθαν να καταθέσουν την εμπειρία τους από τη γνωριμία τους με τον Κανά και όχι κρίσεις. Οι άνθρωποι αυτοί αποτελούν την καλύτερη απόδειξη για το ότι ο Κανάς δεν είναι επικίνδυνη προσωπικότητα, αλλά ένας κοινωνικός άνθρωπος που αγαπά την ανθρωπινή ζωή. Οι άνθρωποι αυτοί δεν θα έρχονται να υπεράσπιστούν έναν επικίνδυνο τρομοκράτη, προσβάλλοντας τη θρησκεία τους, τη ζωή τους, τη διαδρομή και την προσωπικότητά τους. Οι άνθρωποι αυτοί κονιορτοποίησαν το κατηγορητήριο που στηρίχτηκε στα όσα είπε η Κυριακίδου, που σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση δεν θα ήταν ικανά να οδηγήσουν ανθρώπους στο εδώλιο. Οι άνθρωποι αυτοί θα μπορούσαν να είναι οι ένορκοι σ' αυτή τη δίκη και η υπεράσπιση θεωρεί πως η αθωάτητα του Α. Κανά έχει αποδειχτεί.

Αμέσως μετά είχαμε το «κλου» της δίκης. Αμοιρίδης Αναστάσιος, τέως συμμαθήτης της Κυριακίδου, ανθυπαστυνόμος της Αντιτρομοκρατικής, παρασημοφορθείς για διείσδυση σε τρομοκρατική οργάνωση. Γενικό συμπέρασμα από την κατάθεσή του; Πουλάω τρελίσα. Ας τα πάρουμε, όμως, με τη σειρά.

Αφού έδωσε τα στοιχεία της ταυτότητάς του και δήλωσε ότι κατοικεί στο κτίριο της ΓΑΔΑ (!!!), ο Αμοιρίδης άρχισε να απαντά σε ερωτήσεις του προέδρου. Δήλωσε, αρχική, ότι δεν θυμάται την Κυριακίδου, ούτε και τώρα θυμάται αν υπήρχαν συμμαθήτες. Εδώ δεν θυμάμαται τους καθηγητές μου, θα θυμόμουν τους συμμαθητές μου; Πριν 9-10 μήνες τοποθετήθηκε υπεύθυνος στο πρόγραμμα προστασίας μαρτύρων. Στην αρχή παρακολούθησαμε την Κυριακίδου από μακριά, διακριτικά, γιατί δεν είχαμε γραπτή εισαγγελική εντολή. Οταν πήραμε γραπτή εντολή, από το νέο εισαγγελέα, τον κ. Ασπρογέρακα, την πλησίασμα για να μας πει το πρόγραμμά της και να τη συνοδεύουμε. Τότε μου είπε «δε με θυμάσαι εμένα, πηγαίναμε μαζί στο νυχτερινό». Δεν τη θυμόμουν, ούτε τώρα τη θυμάμαι.

Ο προέδρος ζήταε το ΦΕΚ και διαβάζει την αιτιολογία της παρασημοφορησης του Αμοιρίδη, που είναι ο μόνος μεταξύ 150 περίπου παρασημοφορηθέντων που βραβεύεται για διείσδυση. Ο Αμοιρίδης απαντά ότι ουδέποτε είχε διαβάσει το ΦΕΚ, δεν ήξερε τίποτα. Χτες έμαθα ότι γράφει για διείσδυση. Εγώ νόμιζα ότι ήταν για τη υπερέσεις που πρόσφερα επί 7-10 χρόνια στην Αντιτρομοκρατική. Ποια διείσδυση; Δεν ξέρω τίποτα για διείσδυση. Αλλωστε, και το ΦΕΚ δεν αναφέρει τίποτα για 17Ν ή ΕΛΑ, γενικά μιλάει για διείσδυση σε χώρους πληροφοριών. Εγώ δεν ξέρω τίποτα ούτε για τον ΕΛΑ ούτε για τη 17Ν. Εγώ ήμουν στο ελικόπτερο δύο χρόνια και βρήκα τρία αυτοκίνητα με εκρηκτικά. Γ' αυτό νόμιζα ότι βραβεύόμαι. Επρεπε να προσέξει αυτός που έγραψε την ΕΔΕ. Δεν έκανα εγώ καμιά διείσδυση. Εγώ μπορεί να καθόμουν στα Εξάρχεια και να έπινα καφέ και να άκουγα τους πιπιρικάδες που έλεγαν ότι πάμε να κάψουμε αυτοκίνητα στη Χαριλάου Τρικούπη και να τιλεφωνούσα πάνω και να τους έλεγα ότι κάψουν αυτοκίνητα. Αυτό δεν είναι διείσδυση.

Θυμίζουμε, ότι στην προηγούμενη δίκη, μάρτυρας υπεράνω υποψίας, ο Σπ. Χρήστου, γαμπρός του εισαγγελέα Βερνάρδου, είπε μόνος του, χωρίς να τον ωρίσει κανείς, ότι έμαθε πως ο Κανάς έβαλε τη βόμβα στο Θησείο από τον Πουλλακίδα, με τον οποίο ούτηναζαν στο ίδιο καφενείο, ο οποίος το είχε μάθει από την Κυριακίδου. Επίσης, ο Πουλλακίδας κατέθεσε πως όταν συνάντησε τον Αμοιρίδη αυτός του είπε ότι ήταν στη φύλαξη της Κυριακίδου. Οταν ο αναπληρωτής προέδρος, λίγο αργότερα, ανέφερε στον Αμοιρίδη ότι έχει καταθέσει ο Πουλλακίδας, αυτός απάντησε αρχικά ότι δεν του είπε τίποτα, ύστερα είπε ότι δεν θυμά-

ται και όταν ο δικαστής του θύμισε ότι μόλις την είπε πώς δεν έκανε λόγο, απάντησε ότι δεν θυμάται αλλά ξέρει το χαρακτήρα του και γι' αυτό αποκλείει να του είπε κάτι για την Κυριακίδου.

Ο δικαστές έχουν καταλάβει, βέβαια, ότι τους δουλεύει ψιλό γαζί, αλλά συγκροτούν την ψυχραιμία τους (μέρος της δουλειάς τους, ειδικά όταν έχουν μπροστά τους έναν αξιωματικό της Αντιτρομοκρατικής, παρασημοφορηθέντα μάλιστα). Ο εφέτης Λ. Ντούλης, με ήρεμο ύφος αλλά με ένα μπαράζ επιθετικών επι της ουσίας ερωτήσεων, αμφισβητεί ευθέως τον ισχυρισμό του Αμοιρίδη ότι δεν θυμάται την Κυριακίδου από το σχολείο. Ο Αμοιρίδης δίνει κάποιες γελοίες απαντήσεις που οδηγούν τον εφέτη στο συμπέρασμα: Αξότιμε κύριε μάρτυρας, είσαστε μαζί για τρία χρόνια στο σχολείο και ωλετε να πιστέψουμε ότι εσείς, ένας αξιωματικός των ειδικών αστυνομικών δυνάμεων, δεν θυμόσαστε αυτά που θυμάται όλος ο κόσμος; 10-12 άτομα ήταν ο κορμός των μαθητών! Κάτι δε μας λέτε σα ώστα. «Όπως τα λέτε λογικό είναι, αλλά δεν θυμάμασι», είναι η απάντηση του Αμοιρίδη!

Επανέρχεται ο πρόεδρος και του λέει πως από μια πρόχειρη ματιά που έριξε στο ΦΕΚ για κάθε βραβεύσει την πρόστιμη αιτιολογία, αλλά μόνο για τον ίδιο αναφέρει διείσδυση. Τρελίστα και πάλι ο Αμοιρίδης: Γ' αυτό να ωρίστε αυτόν που έγραψε την ΕΔΕ, εγώ δεν ξέρω τίποτα, μόλις χτες το έμαθα. Σε νέες ερωτήσεις του προέδρου απαντά ότι υπήρχαν κάποιοι που έκαναν τα ίδια μ' αυτόν αλλά δεν βραβεύτηκαν και διαμαρτύρονταν. Περίπου το 80% της υπηρεσίας βραβεύτηκε. Οι υπόλοιποι γιατί εξαιρέθηκαν; ωράτε ο πρόεδρος. Αυτό το γνωρίζει η υπηρεσία, απαντά ο Αμοιρίδης.

Ο δικαστές επιμένουν στα ζητήματα των αφοιβών. Κατασπαταλήθηκαν 3,5-4 δισ. πετάει σε μια στιγμή ο Αμοιρίδης. Η Κυριακίδου πήρε; ωράτε ο πρόεδρος και ο Αμοιρίδης σπεύδει να απαντήσει ότι δεν πήρε δραχμή. Επειδή χρησιμοποίησε τη φράση «δεν δέχτηκε τίποτα», τον ωράτουν αν της προτάθηκε και αρνήθηκε. Σπεύδει να το διορθώσει. Οταν τον ωράτουν πώς έχει πάρει το έμαθε και από την πήρε στην Κυριακίδου και της το ανακοίνωσε και αυτή του είπε «Δεν με θυμάσαι; Πηγαίναμε μαζί στο υπτερινό! Κοντολογίς, αποκαλύψτε ότι λέει παραφύθια στο δικαστήριο.

Αμέσως μετά αποκαλύπτεται ότι ο Αμοιρίδης συνοδεύεται στο δικαστήριο από συναδέλφους του.

Πριν υποβληθεί αίτημα απομάκρυνσή τους, σηκώνονται και βγαίνουν από την αίθουσα μόνοι τους, όπως παραπτερεί ο πρόεδρος. Ο Κ. Αγαπίου δράπτεται της ευκαιρίας και λέει στο δικαστήριο πως για πρώτη φορά επιλέχθηκε στην Κυριακίδου στην πρώτη δίκη! Ας σημειωθεί ότι προηγούμενα είχε καταθέσει πως όταν πήραν γραπτή εισαγγελική εντολή για τη φύλαξη, ήταν αυτός που έπλησε την Κυριακίδου και της το ανακοίνωσε και αυτή του είπε «Δεν με θυμάσαι; Πηγαίναμε μαζί στο υπτερινό! Κοντολογίς, αποκαλύψτε ότι λέει παραφύθια στο δικαστήριο.

Αμέσως μετά αποκαλύπτεται ότι ο Αμοιρίδης συνοδεύεται στο δικαστήριο από συναδέλφους του.

Πριν υποβληθεί αίτημα απομάκρυνσή τους, σηκώνονται και βγαίνουν από την αίθουσα μόνοι τους, όπως παραπτερεί ο πρόεδρος. Ο Κ. Αγαπίου δράπτεται της ευκαιρίας και λέει στο δικαστήριο πως για πρώτη φορά επιλέχθηκε στην Κυριακίδου στην πρώτη δίκη! Ας σημειωθεί ότι προηγούμενα είχε καταθέσει πως όταν πήραν γραπτή εισαγγελική εντολή για τη φύλαξη, ήταν αυτός που έπλησε την Κυριακίδου και της το ανακοίνωσε και αυτή του είπε «Δεν με θυμάσαι; Πηγαίναμε μαζί στο υπτερινό! Κοντολογίς, αποκαλύψτε ότι λέει παραφύθια στο δικαστήριο.

Αμέσως μετά αποκαλύπτεται ότι ο Αμοιρίδης συνοδεύεται στο δικαστήριο από συναδέλφους του.

Πριν υποβληθεί αίτημα απομάκρυνσή τους, σηκώνονται και βγαίνουν από την αίθουσα μόνοι τους, όπως παραπτερεί ο πρόεδρος. Ο Κ. Αγαπίου δράπτεται της ευκαιρίας και λέει στο δικαστήριο πως για πρώτη φορά επιλέχθηκε στην Κυριακίδου στην πρώτη δίκη! Ας σημειωθεί ότι προηγούμενα είχε καταθέσει πως όταν πήραν γραπτή εισαγγελική εντολή για τη φύλαξη, ήταν αυτός που έπλησε την Κυριακίδου και της το ανακοίνωσε και αυτή του είπε «Δεν με θυμάσαι; Πηγαίναμε μαζί στο υπτερινό! Κοντολογίς, αποκαλύψτε ότι λέει παραφύθια στο δικαστήριο.

Αμέσως μετά αποκαλύπτεται ότι ο Αμοιρίδης συνοδεύεται στο δικαστήριο από συναδέλφους του.

Πριν υποβληθεί αίτημα απομάκρυνσή τους, σηκώνονται και βγαίνουν από την αίθουσα μόνοι τους, όπως παραπτερεί ο πρόεδρος. Ο Κ. Αγαπίου δράπτεται της ευκαιρίας και λέει στο δικαστήριο πως για πρώτη φορά επιλέχθηκε στην Κυριακίδου στην πρώτη δίκη! Ας σημειωθεί ότι προηγούμενα είχε καταθέσει πως όταν πήραν γραπτή εισαγγελική εντολή για τη φύλαξη, ήταν αυτός που έπλησε την Κυριακίδου και της το ανακοίνωσε και αυτή του είπε «Δεν με θυμάσαι; Πηγαίναμε μαζί στο υπτερινό! Κοντολογίς, αποκαλύψτε ότι λέει παραφύθια στο δικα

■ 50ή συνεδρίαση Τετάρτη, 25.5.05

Οι απολογίες των κατηγορούμενων ξεκίνησαν με τον Χρήστο Τσιγαρίδα, ο οποίος από την αρχή διευκρίνισε ότι δεν κάνει απολογία, γιατί δεν έχει να απολογηθεί για τίποτα σε ένα δικαστήριο της άρχουσας τάξης. Στις 9 και 20 ξεκίνησε την τοποθέτησή του. Μολονότι ο πρόεδρος των παρακάλεσε αν θέλει να καθησει, μιλησε όρθιος, επαναλαμβάνοντας αυτό που είχε πει και στο προηγούμενο δικαστήριο: «Θέλω να με θυμάστε όρθιο». Ζήτησε μόνο δυο διαλεύματα, όταν η κούραση ήταν φανερή στο λόγο του. Το κείμενο της τοποθέτησής του παρατίθεται ολόκληρο παρακάτω, όπως το διένειμε ο ίδιος στους δημοσιογράφους.

■ Χρήστος Τσιγαρίδας

«Οπως πολλοί άλλοι στην Ιστορία και στη γενιά μου, έκανα επιλογές που δέσμευσαν ολοκληρωτικά τη ζωή μου Καθόλου δεν μετανιώνω γι' αυτό Έχουμε δίκιο να επαναστατούμε! Τολμάμε να αγωνιζόμαστε, γιατί θα νικήσουμε!»

Κύριε πρόεδρε, κυρία και κύριοι δικαστές, κύριοι εισαγγελείς

Προβληματίστηκα πολύ για τι θα σας πω σήμερα. Το μόνο σίγουρο για μένα ήταν ότι δεν πρόκειται να απολογηθώ, όπως δεν απολογήθηκα και στο προηγούμενο δικαστήριο. Εσέίς, βέβαια, αικολουθώντας τους νομικούς σας κανόνες, θα χαρακτηρίσετε αυτά που θα σας πω απολογία. Εγώ όμως δεν απολογούμαι, γιατί δεν έχω να απολογηθώ για τίποτα σε ένα δικαστήριο της άρ-

ρακτηριστικό πως σε όλη τη διάρκεια της τοποθέτησης Τσιγαρίδα δεν παρακολουθούσε τον κατηγορούμενο ολλά κάτι διάβαζε. Πολύ λίγες στιγμές σήκωσε τα μάτια του για να παρακολουθήσει, όπως έκαναν οι υπόλοιποι δικαστές που παρακολουθούσαν με προσοχή. Οπως αποδείχτηκε στη συνέχεια, είχε πιάσει δυο τρία πράγματα, είχε πολύ περισσότερα στο μυαλό του και εκείνο που τον ενδιέφερε ήταν να στηρίξει την κατηγορία και όχι να διερευνήσει την αλήθεια, όπως (υποτίθεται ότι) επιβάλλει ο ρόλος του.

έχει δηλώσει ότι σύνδεσμός του στον ΕΛΑ ήταν κάποιος αρχιτέκτονας. Οφελεί, λοιπόν, ο εισαγγελέας να πει πού βρήκε τέτοιο πρόγραμμα. Ο εισαγγελέας ζήτησε να γίνει διακοπή για να το βρει (!), ο πρόεδρος έκανε πως δεν άκουσε και ο Τσιγαρίδας επανήλθε αμειλικτος: Προτείνω να συνεχίσουμε με τις ερωτήσεις των υπόλοιπων δικαστών και στο μεταξύ ο εισαγγελέας να βρει αυτό που ψάχνει. Γιατί δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα και πρέπει να δώσει εξηγήσεις. Σήμερα, όχι αύριο.

πολύ καλά. Σε κάθε διεθνή συνάντηση πάντα συζητούσαν και το θέμα των ένοπλων οργανώσεων. Ας θυμηθούμε τον Κίστιγκερ, αρχιτέκτονα του σχεδίου που κατέληξε στην κυπριακή τραγωδία, τους ομίλους που δημιούργησε και συμμετείχε, τα ποσά των επικρήνεων.

Τι φοβόντουσαν; Οτι μερικοί ένοπλοι θα ανέτρεπαν τα καθεστώτα; Οχι βέβαια. Φοβόντουσαν τα μηνύματα που πέρναν στο λαό. Δηλαδή:

1) Οτι υπάρχει και είναι πραγματοποιήσιμη και αυτή η μορφή πάλης.

2) Οτι μπορεί και πρέπει να σπάσει το μονοπάλιο της βίας από τους εκμετάλλευτες και τους κρατικούς τους μηχανισμούς.

3) Οτι είναι μύθος πως οι μηχανισμοί δέρουν τα πάντα και επομένως κάθε προσπάθεια δράσης έξω από τα όρια που βάζει το καθεστώς είναι καταδικασμένη. Ιδιαίτερα αυτή ήταν εδραία πεποίθηση των μελών του ΚΚΕ, που τη δημιούργησε και τη συντήρησε η ηγεσία. Γ' αυτό και ερμήνευαν την αδυναμία του καθεστώτος να πιάσει τους ένοπλους σαν προστασία των «δικών τους ανθρώπων», επιστρατεύοντας τη χαριεδολογία αντί για την πολιτική αντιπαράθεση.

4) Οτι μπορούσε να σπάσει το μονοπάλιο της πληροφόρησης με τις ενέργειες ένοπλης προπαγάνδας.

5) Οτι οι μηχανισμοί δεν μπορούσαν να προστατεύσουν από τη δίκαιη τιμωρία κανέναν υπεύθυνο για ενέργεια συμμετοχή στην εκμετάλλευση και καταπίεση και σε εγκλήματα κατά του λαού.

6) Οτι γινόταν φανερή η προοπτική της δυνατότητας ανατροπής του συστήματος.

Η προσωπική μου διαδρομή συνδέθηκε με σημαντικές εμπειρίες για το ταξικό επαναστατικό κίνημα στην Ελλάδα και παγκόσμια, στην προοπτική της αναπτυσσόμενης σύνδεσης των αντικαπιταλιστικών και αντιμπεριολιστικών αγώνων. Οι εκατό περίπου ένοπλες οργανώσεις στη Βόρεια Αμερική, τα αντάρτικα της Λατινικής Αμερικής, ο αγώνας των Παλαιστίνων, ο ένοπλος αγώνας στην Ιρλανδία, την Ισπανία και τη χώρα των Βάσκων, οι ένοπλες οργανώσεις στη Γερμανία, την Ιταλία, τη Γαλλία, το Βέλγιο και άλλοι, που χτυπούσαν το ούστημα, δημιουργούσαν σκέψεις για την αναγκαιότητα μιας πολιτικοστρατιωτικής οργάνωσης και στην Ελλάδα.

Η πρώτη ενέργεια ένοπλης προπαγάνδας έγινε από τον ΕΛΑ με το κάψιμο αμερικανικών αυτοκινήτων στην αμερικανική βάση ελλιμενισμού στην Ελευσίνα. Ακολούθησαν δεκάδες πυρπολήσεις αυτοκινήτων του αμερικανικού στρατού κατοχής από αυθόρμητες πρωτοβουλιακές ομάδες, αλλά το καθεστώς αντέδρασε όμεσα μετά την εκτελεση του Γουέλς από την «Επαναστατική Οργάνωση 17 Νοέμβρη». Είναι γνωστή η σύσκεψη που έγινε από όλους τους διευθυντές των εφημερίδων, με συμμετοχή όλων των ειδών των παραγόντων, στην οποία αποφασίστηκε να κρύψουν το γεγονός της ανάληψης της ευθύνης από τη 17Ν και να το παρουσιάσουν σαν ξεκαθάρισμα λογαριασμών μεταξύ πρακτόρων. Τη σκυτάλη πήραν και κρατούν ακόμα οι υπηρέτες του συστήματος, το σύνολο των καθεστωτικών κομμάτων και οι αερολογορίζοσταστες. Αυτοί που βάφονται με κόκκινο, ροζ ή μοβ χρώμα, για να κρύψουν την πραγματική τους ταυτότητα, αυτοί που πολέμησαν και πολεμούν τις ένοπλες οργανώσεις αναμασώντας την πρακτορολογία, επειδή δεν έχουν και δεν έχουν να αντιπαραθέσουν ιδεολογικοπολιτικά επιχειρήματα. Δυστυχώς, η πρακτορολογία εμφιλοχώρησε και μέσα στους πολιτικούς κρατούμενους, επειδή δεν έχουν ότι έτσι ενισχύουν την υπερασπιστική τους γραμμή.

Η ιστορία των ένοπλων οργανώσεων, των ομάδων αλλά και των ατόμων που

διάλεξαν την έμπρακτη κινηματική δράση και τη ρήξη με το σύστημα είναι γεμάτη από ογώνες, που πληρώθηκαν με αίμα και φυλακίσεις. Ας θυμηθούμε μερικούς: Χρήστος Κασιμής, Τσουτσουβής, Πρέκας, Μαρίνος, Κυρίτσης, Μαζακόπος, Μπουκετούδης, Ζηρίνης και η ομάδα του, Μπαλάφρας, Λεσπέργολου και πολλοί άλλοι και άλλες. Ζητώ συγγνώμη για όσους ξέχασα. Σ' αυτούς προστίθενται οι φυλακισμένοι σήμερα, που δέχονται για τον εαυτό τους το χαρακτηρισμό του πολιτικού κρατούμενου, ανεξάρτητα από το αν έχουν αναλάβει την πολιτική ευθύνη ή είναι θύματα σκευωρίας των διωκτικών μηχανισμών.

Παλιότερα και σήμερα υπήρχαν και αντάρτικων, χωρίς όμως να τα αφομοιώνει. Με σχέσεις ισοτιμίας, με σεβασμό στη διαφορετικότητά τους όσον αφορά της ιδεολογικοπολιτικές τους απόψεις. Ήταν σύγουρος πως στην ανοδική πορεία του κινήματος αυτές οι διαφορές θα λύνονταν, όταν θα γινόταν συνειδηση πως είναι ο μοναδικός κοινός εχθρός. Επιπλέον, μια τέτοια οργανωτική προγραμμάτικη πορεία θα απέτρεπε ένα ολοκληρωτικό χτύπημα από τις δυνάμεις της αντίδρασης.

3) Να συμμετέχει και να συμβάλλει στη δημιουργία ενός αυτόνομου μαζικού κινήματος, που θα στόχευε στη διαφορική ρήξη με το καθεστώς. Ένα τέτοιο κίνημα θα ήταν η χοάνη από την οποία θα γινόταν η στράτευση των επαναστατών και στην οποία θα κατέληγαν όσα μελή των ένοπλων οργανώσεων, για διάφορους προγραμματικούς λόγους, δεν μπορούσαν ή δεν ήθελαν να συνεχίσουν. Θα υπήρχε μια συνεχής αμφιδρομή σχέση. Για μεγάλο χρονικό διάστημα η διάκριση ανάμεσα στις ένοπλες οργανώσεις και το μαζικό κινηματικό σύνολο θα ήταν ευδιάκριτη, μέχρι που μια δυναμική αλληλεπίδραση ανάμεσα στους δύο αυτούς χώρους θα εμπλούτιζε τη συνειδηση του ενός από τον άλλο και αντίστροφα. Αυτό το κίνημα θα γινόταν ο ένοπλος και οργανωμένος λαός.

Δεν τρέπει να ξεχνάμε, όμως, ότι το καθεστώς, χρησιμοποιώντας το δημοκρατικό του προσωπείο, έχει την ανόγκη κάποιων ακροαστερών ομάδων, που αυτοπροσδιορίζονται σαν επαναστατικές και το μόνο που κάνουν είναι να χειραγωγούν και να ελέγχουν τους εξεγερμένους και με την πρακτική τους να νομιμοποιούν το σύστημα. Αυτές οι ομάδες δεν έρχονται και ούτε θα έρθουν ποτέ σε ρήξη με το σύστημα.

Μετά το 1974, λοιπόν, αρχίζει να αναδύεται και στην Ελλάδα το αυτόνομο κίνημα, που ήδη είχε ιστορία στην Ευρώπη και τη Λατινική Αμερική. Το αυτόνομο κίνημα έξερφαζε τον κοινωνικό ανταγωνισμό στης συνθήκες της γενικής προδοσίας του κινήματος από τη ρεφορμιστική Αριστερά. Το αυτόνομο κίνημα είχε κάψει τις γέφυρες με την καθεστωτική Αριστερά και τα συνδικάτα της, με τα γκρουπούσια που συνέχιζαν την προστάσια που δεν θα πάψουν ποτέ να υπάρχουν έναντι της επαναστατικής πορείας, δεν θα πάψει ποτέ να υπάρχει βίαιη επαναστατική πολιτική δράση. Απλά, τα όρια και οι δυνατότητες αυτών των πολιτικών ομάδων θα εξαρτώνται από τις αντικειμενικές και υποκειμενικές συνθήκες.

Το μέλλον θα δείξει ποια ήταν η συνεισφορά του ΕΛΑ στο μακρύ δρόμο των εργαζόμενων προς την πολιτική αυτονομία της μόνης προγραμματική επαναστατικής τάξης της κοινωνίας μας.

Η δυνατότητα να προσεγγίσει κανείς την Ιστορία προϋποθέτη ειλεύθερο μυαλό, που μπορεί να ασκήσει κριτική και να αξιολογήσει τα θετικά, τα λάθη, τους διαφορετικούς δρόμους, που να μαθαίνει από τις εμπειρίες του παρελθόντος και τις γειτονιές νέες μορφές αγώνα, νέες μορφές οργάνωσης βάσης, προσπαθούσε να τις γενικεύσει. Δεν είχε καμία σχέση με τον δήθεν ριζοσπαστικό ρεφορμισμό όσων σήμερα σφετερίζονται την ιστορία του καθισμένοι στα «πολιτικά τους σαλόνια».

Αυτό το αυτόνομο κίνημα δεν ήταν μια αριθμού λιγοτάτης της «αριστεράς» και της «αριστεράς της αριστεράς». Δεν ήταν απλά αυτόνομο απέναντι στους θεσμούς οργανισμούς. Αντικαποτέττει την προοπτική της γέννησης ενός κινήματος απελευθέρωσης του προλεταριάτου με τις δικές του δυνάμεις. Ήταν μια συνέχεια του κινήματος των εργατικών συμβουλίων του 1905 μέχρι το ιταλικό φινιρόπωρο του 1969.

Κομμάτι της Αυτονομίας ήταν ο ΕΛΑ, που μορφοποίησε έναν πολιτικοστρατιωτικό σχηματισμό στο εσωτερικό αυτού του κινήματος. Ο ΕΛΑ ήταν μια αποκάλυψης της αριστεράς της αριστεράς, μόνος μου, ούτε έχω αυτή την περίοδο το χρόνο, αλλά ούτε είναι και η στηγάνη καταλληλή για να αξιολογήσει τη θετικά, τα λάθη, τους διαφορετικούς δρόμους, που να μαθαίνει από τις εμπειρίες του παρελθόντος και τις γειτονιές νέες μορφές αγώνα, νέες μορφές οργάνωσης βάσης, προσπαθούσε να επινέξει τη συνειδητότητα της πολιτικής της περιόδου, με βάση την εμπειρία όλων των επαναστατών, απ' όποια θέση κι αν υπηρέτησαν το επαναστατικό κίνημα. Μια συζήτηση, βέβαια, που δεν μπορεί να γίνει στην αίθουσα ενός δικαστηρίου, αλλά μπορεί και πρέπει να γίνει μέσα στο κίνημα, από τις ζωντανές επαναστατικές δυνάμεις του κινήματος, που εξακολουθούν να εμπνέονται από το όραμα της κοινωνικής επανάστασης.

Προσωπικά θα συμμετάσχω σ' αυτή τη συζήτηση, καταθέτοντας την προσποτική μου εμπειρία, τους προβληματισμούς και τα συμπεράσματα στα οποία έχω καταλήξει. Σήμερα, περιορίζομαι απλά να αναφέρω ότι θεωρώ κρίσιμη περίοδο την περίοδο 1980-1985, η οποία σκόρπισε σύγχυση και οδήγησε στο στόχο, να εφαρμόζει μόνο εκ

επαναστατική δύναμη και σ' αυτό που μπορεί να κάνει μια ομάδα αγωνιστών ή και το ίδιο το λαϊκό κίνημα. Ο ΕΛΑ είχε πάντα κατά νου να μη δημιουργεί θεοτέξ της δικής του δράσης, αλλά να προωθεί την ανάπτυξη της επαναστατικής αντιβίας, να την κάνει πρακτική της ίδιας της εργαζόμενης κοινωνίας. Στόχος των ενεργειών του ΕΛΑ δεν ήταν να γίνουν κάποιες υλικές καταστροφές, αλλά να σταλεί ένα μήνυμα αντίστασης. Να πυροδοτηθεί η ενεργοποίηση του λαού, της εργατικής τάξης, της νεολαίας, στην κατεύθυνση ανάπτυξης μιας δυναμικής αντίστασης, όχι υποχρεωτικά με τα ίδια μέσα πάλης που χρησιμοποιούσε ο ΕΛΑ, αλλά με άλλες τις μορφές λαϊκής αντιβίας.

Ο ΕΛΑ έκλεισε τον ιστορικό του κύκλο το 1991. Η ενοποιημένη οργάνωση ΕΛΑ - 1η Μάη, που έδρασε χρησιμοποιώντας τον ιστορικό τίτλο του ΕΛΑ, έκλεισε τον ιστορικό της κύκλο το 1995. Τον Ιούλιο του 2002 ένα απόχυμα έκοψε το δρόμο της 17Ν.

Μετά τις συλλήψεις που ακολούθησαν, το σύστημα εφαρμόσε πάνω στους συλληφθέντες άλλες τις αντεπαναστατικές μεθόδους του, με κορυφαία την ανάκριση βασισμάτηριο του πολυτραυματία και ετοιμασθώντας τον Σάββα Ξηρού στην Εντατική του «Ευαγγελισμού», που θα μείνει στην Ιστορία με το χαρακτηρισμό «το έγκλημα του Ευαγγελισμού». Άμεσως μετά, ξεκίνησε μια εκστρατεία απαξίωσης και των συλληφθέντων και της οργάνωσής τους και της επαναστατικής αριστεράς γενικότερα. Μια συκοφαντική εκστρατεία ευτελισμού των κατηγορούμενων και αποπολιτικοποίησης της δράσης της οργάνωσης.

Κύριες πρόσδερε, κυρία και κύριοι δικαστές

Περιμένετε, ασφαλώς, να μιλήσω και για την προσωπική μου συμμετοχή και δράση στον ΕΛΑ. Αυτό είναι το σημείο που με προβλημάτισε την περισσότερα από όλα, καθώς ετοιμάζω την τοποθέτηση μου. Γιατί από την αρχή της δίκης τηρία μια συγκεκριμένη θέση, χαρακτήρισα αυτή τη δίκη νομικό και πολιτικό σκάνδαλο. Σας πρότεινα, όπως και ορισμένοι συγκατηγορούμενοί μου, να αναβάλλετε τη δίκη, ώστε να τελεσιδικήσει η απόφαση της προηγούμενης δίκης, στην οποία είχαμε κατηγορηθεί και για το αδίκημα της συμμετοχής στον ΕΛΑ. Δεν το δεχτήκατε και κάνατε μια δίκη στην οποία το μόνο που δεν απασχόλησε ήταν οι συγκεκριμένες κατηγορίες και το μόνο που απασχόλησε ήταν η συμμετοχή, δηλαδή αυτό για το οποίο δεν κατηγορούμαστε.

Δεν θέλω να υπεκφύγω. Δεν θέλω να κρυφτώ πίσω από νομικές τακτικές, μολονότι και αυτό θα ήταν απολύτως θεμιτό. Θα μιλήσω συγκεκριμένα. Ομως, πριν το κάνω, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε κάποια πρόγραμμα.

Για ποιο πρόγραμμα δικάζομαι; Δικάζομαι για 10 εκρήξεις, ενέργειες την πολιτική ευθύνη των οποίων ανέλαβε μια πολιτική οργάνωση, ο ΕΛΑ. Εγώ έχω δηλώσει ότι υπήρξα μέλος του ΕΛΑ και φυσικά αυτό δεν το παίρνω πίσω. Είναι κορμάτι της προσωπικής μου επαναστατικής διαδρομής και είμαι περήφανος γι' αυτό. Τι ενδιαφέρει, όμως, το δικαστήριό σας; Το δικαστήριό σας δικάζει δέκα εκρήξεις και εκείνο που θα έπρεπε να το ενδιαφέρει είναι η τυχόν συμμετοχή μου, με οποιονδήποτε τρόπο σ' αυτές. Γιατί, βέβαια, η ιδιότητα του μέλους της οργάνωσης δεν το καθιστά αυτόματα ποινικά υπεύθυνο για όλο το φάσμα των δράσεων της οργάνωσής του. Άλλωστε, στο δίκαιο με το οποίο δικάζετε, στον τρομονόμο, έχει θεσπιστεί ως αυτοτελές αδίκημα η συμμετοχή. Από ποινική άποψη, σε αυτό εξαντλείται η ευθύνη του μέλους μιας επαναστατικής οργάνωσης.

Στην προηγούμενη δίκη, όμως, επειδή δεν υπήρξε κανένα αποδεικτικό στοιχείο, όχι μόνο για τους συγκατηγορούμενούμενούς

μου, που αρνήθηκαν βάσιμα οποιαδήποτε εμπλοκή τους με τον ΕΛΑ, αλλά και για μένα, που ανέλαβα την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής μου, επιστροτεύθηκε η ναζιστική αρχή της συλλογικής ευθύνης. Βλέπετε, οι απαιτήσεις των Αμερικάνων ήταν σαρέις: να υπάρξουν βαρύτετες καταδίκες, χωρίς αποδείξεις. Το δικό σας σύστημα απονομής δικαιούρης ήταν διάτρητο. Το επισήμων επιφανείς εκπρόσωποι του νομικού κόσμου, δικηγόροι, πανεπιστημιακοί, ακόμα και κοινοβουλευτικοί πολιτικοί.

Αν, λοιπόν, σκοπεύετε να βγάλετε μια απόφαση αντίγραφο της προηγούμενης, δεν χρειάζεται να κουραστώ να σας πείσω για το αντίθετο. Στη βάση αυτής της λογικής, τα πράγματα είναι εξαιρετικά απλά. Εφόσον εγώ παραδέχομαι ότι υπήρξα μέλος του ΕΛΑ, δεν έχετε παρά να με καταδικάσετε ως απλό συνεργό και για τις δέκα αυτές ενέργειες του ΕΛΑ, όπως το προηγούμενο δικαιοστήριο με καταδίκασε για όλες τις υπόλοιπες. Αποδεικτικά στοιχεία δεν χρειάζεται να περνά σε ένα νέο ποιοτικό περιεχόμενο, με έπεισμαν και έφτασα σε ιδεολογική, πολιτική και οργανωτική συμφωνία. Συμφωνήσαν να συμμετέχω στον ΕΛΑ, έγινα μέλος του ΕΛΑ.

Με τον σύντροφο Χρήστο Συμφωνήσαμε να δουλέψω άμεσα στους τρεις άξονες της τακτικής του ΕΛΑ. Δεν διαφωνούσα στον άξονα της ανάπτυξης της επαναστατικής βίας. Το είπα στο προηγούμενο δικαιοστήριο και δήλωσα ακόμα ότι δεν διαφωνώ με καμία ενέργεια του ΕΛΑ. Συμφωνήσαμε ακόμα να μην ενταχθώ σε καμία από τις αυτόνομες ομάδες της οργάνωσης. Δεν υπήρχε κανένας λόγος άλλωστε. Ο σύντροφος Χρήστος μου εξήγησε τον τρόπο λειτουργίας της οργάνωσης: αυτόνομες ομάδες με οριζόντια διασύνδεση, η οποία εξασφαλίζει τη συλλογική λειτουργία, τη μεταφορά των απόψεων σε όλη την οργάνωση, την ανάπτυξη της κριτικής και αποκριτικής.

Οι κατηγορούμενοι που αναλαμβάνουν την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής τους ή που εμείς λέμε ότι ήταν μέλη μιας ένοπλης οργάνωσης, είναι ένοχοι για όλες τις πράξεις που έκανε αυτή η οργάνωση, σε βαθμό τουλάχιστον απλού συνεργού. Να βγει να μας το πει η πολιτική εξουσία και όχι να κρύβεται πίσω από ηχηρά λογάκια για «κράτος δικαίου», «νομικό πολιτισμό» και «δικαιοίς δίκες». Σ' αυτό το επίπεδο, η χούντα ήταν πιο έντιμη, γιατί δεν είχε την ανάγκη κοινωνικής νομιμοποίησης.

Είχα πει και στο προηγούμενο δικαστήριο πως η μόνη πηγή αλήθειας είμαι εγώ. Ή θα δεχτείτε όλα όσα σας λέω ή να μη δεχτείτε τίποτα. Το δικό επαναλαμβάνω και σε σας. Εχετε καμία άλλη πηγή αλήθειας; Εχετε κανένα μάρτυρα κατηγορίας, κανένα αποτύπωμα, κάποιο στοιχείο τέλος πάντων; Δεν έχετε απολύτως τίποτα. Ας μη συζητάμε για την Κυριακίδη, γιατί το λιγότερο θα υποτιμήσουμε τη νοημούνη μας και είμαστε όλοι νονήμες άνθρωποι.

Θα μπορούσα να μη πω τίποτα, αποκόντας το δικαίωμα σιωπής που όπως έχω μάθει υπάρχει στο ισχύον δίκαιο και δεν πρέπει να ερμηνεύεται ως στοιχείο ενοχής του κατηγορούμενου. Σας λέω: εσείς είσαστε υποχρεωμένοι να αποδείξετε τη συμμετοχή μου στη μία ή την άλλη ενέργεια. Με στοιχεία, όχι με εικασίες και κατασκευές που προσβάλλουν την κοινή λογική. Αυτό ισχύει και για τους συγκατηγορούμενούμενούς μου.

Θα σας πω, λοιπόν, με συντομία, το χαρακτήρα της δίκης μου συμμετοχής στον ΕΛΑ, στο πλαίσιο που καθόρισα αμέσως μετά τη σύλληψή μου. Θα μιλήσω μόνο στο βαθμό που μου το επιτρέπουν η επαναστατική μου συνειδητηση και η προσωπική θητική και πολιτική μου συγκρότηση.

Τέλη 1975 με αρχές 1976, γνωρίστηκα τυχαία με τον Χρήστο Κασίμη. Τον συνάντησα σε μια οικοδομή που επέβλεπα ως μηχανικός και τον αναγνώρισα ως ένα από τα άτομα που ερχόταν στην επιτροπή που πήγαιναν και εγώ. Κανονίσαμε να τα πούμε. Ο Χρήστος Κασίμης δεν μου είχε προκαλέσει καμία εντύπωση στην επιτροπή. Δεν ήταν από εκείνους που έπαιρναν το λόγο και προσπαθούσαν να εντυπωσιάσουν το ακροατήριό τους. Ουδέποτε μιλούσε για την πλούσια απειρούσα στοιχειώδη ποινική ευθύνη της οργάνωσής του. Άλλωστε, στο οποίο δικάζεται, οι οποίοι που επισήμωνούνται σαν μερικοί από την ποινική ευθύνη της οργάνωσής τους, δεν είναι από τους πιο πολύτιμους ποινικούς συμμετοχείς της οργάνωσής τους.

στασιακή του δράση, ως ένα από τα ιδρυτικά στελέχη της οργάνωσης «20 Οκτώβρη». Ήταν ένας σεμνός άνθρωπος, ένας αικέριος αγωνιστής, που η ικανότητά του ήταν να κινητοποιεί τη σκέψη των ανθρώπων γύρω του, επίμονος και αικούρωστος, πραγματικό παράδειγμα προς μίμηση. Ένας χαριομοτικός άνθρωπος που μην άφηνε την ιδιότητα του κομμουνιστή.

Κάποια στιγμή, μου έφερε το ιδεολογικό πολιτικό κείμενο συγκρότησης του ΕΛΑ, τα περιφέρμα «Χημικά Λιπαράσματα», που ο πραγματικός του τίτλος είναι «Για την ανάπτυξη του Ελληνικού Λαϊκού και Επαναστατικού Κινήματος», και μου έκανε πρόταση να μπω στην οργάνωση. Εξ μήνες συζητήσαμε ακούραστοι πολιτικής δουλειές στο μαζικό κίνημα, δουλειές που έβλεπαν ότι είχε αρχίσει να περνά σε ένα νέο ποιοτικό περιεχόμενο, με έπεισμαν και έφτασα σε ιδεολογική, πολιτική και οργανωτική συμφωνία. Συμφωνήσαμε να είμαστε μια ζωή οι καρπαζοεπιπλούτορες της Αστυνομίας, όπως ήθελαν τα καθεστωτικά κόμματα, για να κάνουν μετά καταγγελίες και να μαζεύουν ψήφους. Άλλα να φροντίσουμε να οργανώσουμε μαχητικά, αλλά π.χ. να στρατ

από τον ΕΛΑ ή συμμετείχε στον ευρύτερο επαναστατικό χώρο μέσα στον οποίο κινούνταν ο ΕΛΑ, ότι τα μέλη του ΕΛΑ δεν αφήνουν την οργάνωσή τους ανυπερασπιστη. Αυτά τα διλήμματα μπήκαν μπροστά μου, μήνες πριν τη σύλληψή μου, με βασισμένον και έδωσα την απάντηση που η προσωπική μου ηθική και η επαναστατική μου συνείδηση μου επέβαλαν: Αν με συλλάβουν, θα αναλάβω την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής μου, για να μπορέσω να υπερασπισώ δημόσια την ιστορία του ΕΛΑ και να μην αφήσω να πετείται στα σκυλιά και να σπιλώνεται η τιμή και το μεγαλείο των δολοφονημένων συντρόφων μου, του Χρήστου Κασίμη και του Χρήστου Τσουτσουβή.

Υστερά από μισό αιώνα πολιτικής δράσης ως κομμουνιστής, αισθάνθηκα ότι αυτό είναι το χρέος μου και έτοιμος.

Οι συγκατηγορούμενοί μου ήρθαν σ' αυτή τη δίκη από κανάλια διαφορετικά, που πουθενά δεν διασταύρωνται με το κανάλι που ήρθα εγώ. Η ανάληψη της πολιτικής ευθύνης για τη συμμετοχή μου στον ΕΛΑ όχι μόνο δεν μπορεί και δεν πρέπει να χρησιμοποιηθεί ως επιβαρυντικό στοιχείο σε βάρος τους, αλλά αντίθετα ενισχύει την άποψη, ότι δεν έχουν καμία σχέση με τον ΕΛΑ. Είδατε εσείς ένα τόσο δα αποδεικτικό στοιχείο, μια οποιαδήποτε μαρτυρία που να δείχνει μια οποιαδήποτε δική μου σχέση με τους συγκατηγορούμενούς μου; Η μόνη σχέση που υπάρχει είναι η επαγγελματική μου σχέση με τον Κανά, για ένα διάστημα, η οποία μάλιστα τερματίστηκε με τους χειρότερους επαγγελματικούς όρους.

Θα σας πω και ένα στοιχείο που αν χρησιμοποιήσετε την αρχή της ηθικής απόδειξης θα πειστείτε ότι ο κ. Αγαπίου είναι αιθώρας. Μήνες πριν τη σύλληψή μου, όταν πια οι εφημερίδες και οι τηλεοράσεις με «έδειχναν», με βρήκε ο παλιός μου σύνδεσμος, τον ενημέρωσα ότι σε περίπτωση σύλληψής μου προτίθεμαι να αναλάβω την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής μου στον ΕΛΑ. Έχω τη βεβαιότητα ότι μέσα από τα παλιά κανάλια όλα τα πράγματα που έβγαζαν διάστημα στην πρόθεσή μου. Είναι δυνατόν ο Αγαπίου να είναι μέλος του ΕΛΑ και να χαρακτηρίζει «προσχηματική», «αυτοπαραδοχή», «αυθόρυμη» την ανάληψη της ευθύνης από μέρους μου; Αυτό πιστεύει, αυτό λέει. Απλά κάνει λάθος και είμαι βέβαιος ότι κάποια στιγμή θα το παραδεχτεί. Μπορεί να δειξατε κάποιες φορές ότι σας ενοχλεί ο τρόπος που υπερασπίζεται τον εαυτό του, αλλά πουθενά δεν φάνηκε ότι ο χαρακτήρας του είναι τέτοιος που μπορεί να πει διαστροφικά ψέματα.

Ολοι καταλαβαίνουμε πως έχει στηθεί αυτή η ιστορία. Νομίζω πως το έχετε καταλάβει και σεις, ανεξάρτητα από την απόφαση που θα πάρετε.

Το αρχικό σχέδιο ήταν άλλο. Εχει γραφτεί στον Τύπο, αλλά σας το είπε και ο κ. Βορίνας, ένας δημοσιογράφος που κάθε άλλο παρά συμπαθών του ΕΛΑ και γενικότερα των ένοπλων οργανώσεων είναι. Δεν είχαν στοιχεία ούτε για τον ΕΛΑ, ούτε για τη 17Ν, ούτε για καμιά άλλη οργάνωση. Ετοιμάζαν, λοιπόν, ένα πακέτο συλλήψεων ανθρώπων τους οποίους είχαν επιλέξει. Αυτούς θα τους εμφανίζαν ως «μητέρα όλων των οργανώσεων». Συνεβή, όμως, το τυχαίο γεγονός της έκρηξης της βόμβας στα χέρια του Σάββα Ξηρού και τα σχέδιά τους άλλαξαν και αντί για μία βρεθήκαμε με δύο δίκες.

Σιγά μην περίμεναν τον Τσιγαρίδα να αποδεχτεί τη συμμετοχή του στον ΕΛΑ, για να στήσουν την υπόθεση ενάντια στους συγκατηγορούμενούς μου. Σιγά μην περίμεναν τον Τσιγαρίδα να εμφανιστεί και να αναλάβει την πολιτική ευθύνη για να «έδεσουν» τις κατηγορίες εναντίον δύο είχαν επιλέξει να εμπλέξουν, για να επιδείξουν αντιτρομοκρατικό έργο.

Μου είχε ζήτηθεί από συγκατηγορούμενούς μου να πω αν ήταν ή δεν ήταν στον ΕΛΑ. Απάντησα δημόσια, με επιστολή μου στα «Νέα», ότι για να πω κάτι τέτοιο θα πρέπει πρώτα να γίνω χαριές. Να πω ποιοι ήταν στον ΕΛΑ, για να έχει κάποια αξία η δήλωσή μου ότι αυτοί δεν ήταν. Είναι ζήτημα αρχών για έναν επαναστάτη να μη δίνει κανένα στοιχείο για συντρόφους του. Αξιόπιστος μάρτυρας για τις αρχές θεωρείται αυτός που καρφώνει και όχι αυτός που προσφέρει υπερασπιστικά επιχειρήματα. Πέραν τούτου, σας εξήγησα ποια ήταν η θέση μου στον ΕΛΑ. Και να ήθελα, λοιπόν, δεν θα μπορούσα να γνωρίζω ποιος είναι και ποιος δεν είναι μέλος του ΕΛΑ. Ο τρόπος συγκρότησης του ΕΛΑ, στη βάση αυτόνομων ομάδων, και η τήρηση των κανόνων συνωμοτικότητας, δεν επέτρεπε σε κανένα μέλος του ΕΛΑ να γνωρίζει το σύνολο της οργάνωσης. Το πολύ να γνωρίζει της ίδιας η θέση μου στον ΕΛΑ. Και να ήθελα, λοιπόν, δεν θα μπορούσα να γνωρίζω ποιος είναι και ποιος δεν είναι μέλος του ΕΛΑ. Οι δημοκρατία είναι αυτή που κάθε χρόνο διαφέρει από την προηγούμενη.

Το ούτι δημοκρατία είναι αυτή που κάθε χρόνο έχουμε δεκάδες νεκρούς από τα εργατικά «αυτοχήματα», εκαποντάδες ανάπτηρους, χιλιάδες να πεθαίνουν πριν την ώρα τους, επειδή εργάζονται σε ανθυγεινές συνθήκες. Γιατί για αυτή τη «Δημοκρατία» και για τα «αφεντικά» που την ελέγχουν είναι θέμα λογιστικό. Λένε δηλαδή «τι μας κοστίζει» για να πάρουμε μέτρα ασφαλείας, για να δημιουργήσουμε υγιεινές συνθήκες εργασίας; πάρα πολλά λεφτά! Ενώ για κάθε θάνατο, για κάθε αναπτήρια θα καθαρίσουμε με κάποια ψιλοκοπιζμάση, αν δεν αθωωθούμε από τα δικαστήρια.

Παρακολούθησα, όμως, αναγκαστικά, και τις δυο δίκες, μπορώ, κατά συνέπεια, να έχω άποψη. Δεν είδα κανένα στοιχείο που να μπορέσει να αποτελέσει ένδειξη έστω για τη συμμετοχή οποιουδήποτε από τους συγκατηγορούμενούς μου στον ΕΛΑ. Σ' αυτή τη δίκη, μάλιστα, ξεκαθαρίστηκαν πιο πολύ μερικά σημεία, που σκόπιμα αφέθηκαν αδιερεύνητα στην προηγούμενη, και έτοιμης ήταν σε ομάδα, ενώ ο σύνδεσμος να γνωρίζει και ένα δύο ακόμα.

Παρακολούθησα, όμως, αναγκαστικά, και τις δυο δίκες, μπορώ, κατά συνέπεια, να έχω άποψη. Δεν είδα κανένα στοιχείο που να μπορέσει να αποτελέσει ένδειξη έστω για τη συμμετοχή οποιουδήποτε από τους συγκατηγορούμενούς μου στον ΕΛΑ. Σ' αυτή τη δίκη, μάλιστα, ξεκαθαρίστηκαν πιο πολύ μερικά σημεία, που σκόπιμα αφέθηκαν αδιερεύνητα στην προηγούμενη, και έτοιμης ήταν σε ομάδα, ενώ ο σύνδεσμος να γνωρίζει και ένα δύο ακόμα.

Εγώ έκανα μια αναλυτική αξιολόγηση της προσπαθώντας να σας βοηθήσω να κατανοήσετε κάποια πράγματα και να οδηγηθείτε μόνοι σας σε μια σωστή κρίση. Σας είπα ότι δεν θα χαρακτηρίσω την Κυριακίδην ως υψηδομέρτυρα, αλλά μάρτυρα που είπε σκόπιμες ανακρίβειες. Μετά και την κατάθεση Αφοιρίδη, μπορείτε να κρίνετε εύκολα ποιοι την καθοδήγησαν και για ποιους λόγους. Εκείνο που μπορώ να σας πω, τώρα, στο τέλος της διαδικασίας, όπως το έπειτα και στο προηγούμενο, η Κυριακίδη, δεν θα μπορούσε να καλύψει αυτό το τεράστιο εμπόριο; Διεκπειρούμενη τηλεόραση που διαφημίζουν το έργο τους σαν να είναι η λύση του προβλήματος. Τα τεράστια κονδύλια που διατίθενται σπρώχωνται πλέον προς τον ιδιωτικό τομέα. Οι απόστρατοι αξιωματικοί της αστυνομίας, που διορίζονται σε θέσεις κλειδιά, δείχνουν ότι το «πρόβλημα των ναρκωτικών» θα αποτελέσει στο μέλλον όχι αντικείμενο του υπουργείου Υγείας αλλά αντικείμενο του υπουργείου Δημόσιας Τάξης. Η διακίνηση των ναρκωτικών γίνεται ελεύθερα σε όλη την Ελλάδα, στα φανερά, μπροστά στα μάτια της Αστυνομίας και με εμφανίσεις στην πληρότητα που κονομάνε τα μέλη τους, και με εμφανίσεις στην τηλεόραση που διαφημίζουν το έργο τους σαν να είναι η λύση του προβλήματος. Τα τεράστια κονδύλια που διατίθενται σπρώχωνται πλέον προς τον ιδιωτικό τομέα.

Πριν κλείσω αυτή την τοποθέτηση, θα ήθελα να σταθώ σε ένα ζήτημα. Στην πολιτική και ηθική αξιολόγηση της δράσης του ΕΛΑ. Γιατί εγώ θεωρώ ότι στο πρόσωπο μου καταβάλλεται προσπάθεια να δικαστεί και ο ΕΛΑ. Εκεί στόχευε δύλια αυτή την Κυριακίδην ως υψηδομέρτυρα, αλλά μάρτυρα που είπε σκόπιμες ανακρίβειες. Μετά την κατάθεση Αφοιρίδη, διαφέρει από την προηγούμενη, η Κυριακίδη, μάλιστα, ξεκαθαρίστηκαν πιο πολύ μερικά σημεία, που σκόπιμα αφέθηκαν αδιερεύνητα στην προηγούμενη, και έτοιμης ήταν σε ομάδα, ενώ ο σύνδεσμος να γνωρίζει και ένα δύο ακόμα.

Πριν κλείσω αυτή την τοποθέτηση, θα ήθελα να σταθώ σε ένα ζήτημα. Στην πολιτική και ηθική αξιολόγηση της δράσης του ΕΛΑ. Γιατί εγώ θεωρώ ότι στο πρόσωπο μου καταβάλλεται προσπάθεια να δικαστεί και ο ΕΛΑ. Εκεί στόχευε δύλια την Κυριακίδην ως υψηδομέρτυρα, αλλά μάρτυρα που είπε σκόπιμες ανακρίβειες. Μετά την κατάθεση Αφοιρίδη, διαφέρει από την προηγούμενη, η Κυριακίδη, μάλιστα, ξεκαθαρίστηκαν πιο πολύ μερικά σημεία, που σκόπιμα αφέθηκαν αδιερεύνητα στην προηγούμενη, και έτοιμης ήταν σε ομάδα, ενώ ο σύνδεσμος να γνωρίζει και ένα δύο ακόμα.

Ποιος διαμορφώνει σήμερα καθοριστικά την ιδεολογική και πολιτική συνειδητή των Ελλήνων; Η τηλεόραση. Τους προσφέρει μια πλαστική πραγματικότητα. Αποχωρούμενοι όλοι παρακολουθούμενοι απελευθερώσεις, εκπομπές με κουνούπια πολιτικής, κάποιος απόβλητος της Δημοκρατίας μας. 70 νεκροί τα τελευταία χρόνια κατήγορειλε στην προηγούμενη Βουλή ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Δ. Γκούσκος. 70 νεκροί!

Τα βουντού δεν έπιασαν

✓ Οι τακτικοί αναγνώστες της στήλης γνωρίζουν τρία βασικά δεδομένα για τον υποφαίνομενο, τα οποία αποτελούν γ' αυτούς χρήσιμα εργαλεία στην προσπάθειά τους να «αποκρυπτογραφήσουν» τα γραπτά μου. Τα υπενθυμίζω για όσους «άνοιξαν τώρα τους δέκτες τους». Πρώτον, ο Κος Πάπιας διαθέτει το κληρονομικό χόρισμα της σοφιστείας και μπορεί να ελίσσεται ανάλογα με τις εξελίξεις, κάνοντας με «λογικά» επιχειρήματα το άσπρο μαύρο. Δεύτερον, είναι γνωστές οι οπαδικές μου προτιμήσεις και τρίτο, οι προβλέψεις μου συνήθως δεν επαληθεύονται.

Από τον πρόλογο είμαι βέβαιος ότι οι πλέον «ψυλιασμένοι» αναγνώστες της στήλης έχουν καταλάβει τη συνέχεια του σημερινού σημειώματος. Για τους υπόλοιπους θα πρέπει να κάνω πλέρια και μαζικά την αυτοκριτική μου. Στη στήλη την περασμένη βδομάδα έκανα την πρόβλεψη (βασισμένος σε ατράντοχα επιχειρήματα) ότι ο Ολυμπιακός θα κατακτήσει τον τίτλο του πρωταθλητή, όπως και έγινε, παρά τη φιλότιμη προσπάθεια που έκαναν για το αντίθετο οι ποδοσφαιριστές του Ηρακλή. Αν και μπορούσα σήμερα να το παίξω extra large αθλητικός αναλυτής, αισθάνομαι την ανάγκη να σας ομολογήσω αυτό που ήδη έχουν καταλάβει οι «ψυλιασμένοι». Η πρόβλεψη ότι ο γαύρος θα κατακτήσει τον τίτλο έγινε και το κυριότερο γράφτηκε με τον πλέον καπηγορματικό τρόπο, με σκοπό όχι να δικαιωθώ και να το παίξω μάγκας σε δύος αυτούς τους «κακεντρεχείς» που όπου βρεθούν και όπου σταθούν μιλούν για τις λανθασμένες προβλέψεις μου, αλλά για να τους «δικαιώσω» για μια ακόμη φορά και να κατακτήσει τον τίτλο ο Παναθηναϊκός. Βλέποντας ότι οι παίχτες του βάζελου είναι «αχρείαστοι» (έτσι λένε στο χωριό μου τους όχρηστους) και κάνουν δώρο στους αντιπάλους τους τον τίτλο, δεν είχα άλλη επιλογή απ' το να «εκτεθώ» για μια αικόμη φορά. Επαιξα το πιο δυνατό μου χαρτί, κάνοντας την πρόβλεψη ότι ο γαύρος θα πάρει το πρωτάθλημα, για να τον «καρφώσω». Βουντού έκανε ο Κος Πάπιας, όπως αυτά που κάνουν οι μάγισσες και οι χαρτορίχτες, αλλά δεν έπιασαν.

Και συνεχίζουμε με το επόμενο θέμα που είναι το ίδιο ιδιαστρεστού με το πρώτο. Ο λόγος για την πρώτη κούπα που κατέκτησε ο γαύρος. Αν κάποιος δεν είχε δει το παιχνίδι και διάβαζε απλά τα σχόλια που έκαναν οι συνάδελφοί μου στις αθλητικές εφημερίδες, θα νόμιζε ότι παρακολουθήσαμε ένα ποδοσφαιρικό υπερβέαμα. «Χάθηκε η μπάλα», «Λάτιν σόου», «Μάγεψε ο Θρύλος» ήταν ορισμένα από τα πρωτοελίδα σχόλια. Οσοι ειδαμε το παιχνίδι νομίζα ότι έχουμε διαφορετική άποψη. Ενας κακός Ολυμπιακός κατάφερε να κερδίσει έναν ανύπαρκτο Αρη και αυτό οφείλεται σε έναν και μόνο

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

πάχτη, τον Ρίβαλντο, που έκανε τη διαφορά.

Ο χειρότερος ίσως τελικός της τελευταίας δεκαετίας σημαδεύτηκε από ένα μοναδικής έμπνευσης γκολ, που μόνο ένας βιρτουόζος της μπάλας μπορούσε να το πετύχει.

Ο Ρίβαλντο απέδειξε ή, για να είμαστε ακριβείς, μιας υπενθύμισης, γιατί δεν υπάρχει ανάγκη απόδειξης, ότι είναι ο μεγάλος παίχτης που στις κρίσιμες στιγμές πάιρνει την ομάδα στην πλάτη του και την οδηγεί στην κορυφή. Οταν ήρθε το καλοκαίρι στον Ολυμπιακό, είχαμε πει ότι είναι αναμφισβήτητη η μεγαλύτερη «εμπορική» μεταγραφή που έχει γίνει στη χώρα μας και ότι ο χρονος θα δειξει αν μπορεί να βοηθήσει και ογκωστικά τον Όλυμπιακό. Αν κάνουμε μια αναδρομή στο πρωταθλήμα, εξαιρώντας τις τελευταίες τρεις-τέσσερις αγωνιστικές, θα μπορούσαμε να πούμε ότι αγωνιστικά δεν προσφέρει αυτά που περιμέναν οι οπαδοί της ομάδας του και αυτά που ο ίδιος θα μπορούσε να προσφέρει με βάση τις αγωνιστικές του δυνατότητες. Η προσωπική μου γνώμη είναι ότι μέχρι τότε ο Ρίβαλντο δεν είχε κάνει τη «διαφορά» για την ομάδα του. Ήταν αναμφισβήτητη ένας από τους καλύτερους παίχτες του Ολυμπιακού, αλλά δεν ήταν ο Ρίβαλντο που έραμε από το παρελθόν. Στην κρίσιμη στιγμή, όμως, φώναξε «παρών». Πήρε την ομάδα στην πλάτη του και με διάκα του γκολ της χάρισε το νταμπλ. Ο Ολυμπιακός έχασε το προβάδισμα των επτά βιθμών, που είχε στις αρχές του δεύτερου γύρου, και βρέθηκε στην τρίτη θέση της βαθμολογίας και τότε μίλησε ο Ρίμπο. Συμμάζεψε την ομάδα, έκανε ανακωχή με τον Μπάγεβιτς, «συνέπισε» κατά κάποιο τρόπο τους όλους λατίνους της ομάδας και χτύπησε την κατάλληλη στιγμή. Ούτε ο Παναθηναϊκός, ούτε η ΑΕΚ έχουν στη σύνθεση τους ένα παίχτη της δικής του αξίας και συνεπώς δεν δικαιούνται τον τίτλο, ακόμα και αν δεχτούμε ότι έδειξαν περισσότερο «ομάδες».

Ξαναγυρίζοντας λοιπόν στη «κριτική» του τελικού του Κυπέλλου Ελλάδας, πιστεύω ότι ο τίτλος που ταριχάζει στο παίχνιδι ήταν «Ρίβαλντο ενάντια στην κακοποίηση του ποδοσφαίρου». Οσο για τους όλους λατίνους, ο Τζιοβάνι περπάτουσε, προσπάθωντας να κάνει κάποια φαντεζί ενέργεια για να «επτικονωνήσει» με την εξέδρα που του αποθέωνε, ενώ ο Καστρίγιο έκανε ότι μπορούσε για να πάρει ο Αρης την κούπα, καταστρέφοντας με την επιπολαίστητά του ότι καλό προσπαθούσαν να πετύχουν οι συμποιήτες του.

✓ Πέντε είναι τελικά τα ψηφοδελτια που θα διεκδικήσουν την ψήφο των μελών της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ, αφού το εκλο-

γικό σύστημα (απλή αναλογική) δίνει τη δυνατότητα σε όποιον θέλει να το παιξε «παραγόντας» και «ηγέτης να εκλεγεί στο ΔΣ και να προσπαθήσει μετεκλογικά να πάρει μερίδιο από τη «πίτα της εξουσίας». Η μάχη θα κριθεί, όπως όλα δεξήνουν, ανάμεσα στον Μελισσανίδη και το ψηφοδελτιο της «Ενωσης 1924» που υποστηρίζεται από την ΠΑΕ και τον κ. Νικολαΐδη. Αν και μέχρι πριν λίγες μέρες η λέξη «ενότητα» κυριαρχούσε στις διακηρύξεις των επιφανών ΑΕΚΤζήδων, τώρα πλέον βρίσκεται σε εξέλιξη ένας πολύ άγριος «εμφύλιος», στον οποίο τα χτυπήματα «κάτω από τη ζώνη» βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη. Η απάντηση του κ. Νικολαΐδη στην υποψηφιότητα του Μελισσανίδη ήταν ιδιαίτερα δυναμική και εδειξε ότι διαθέτει όλα αυτά τα προσόντα που πρέπει να έχει όποιος αποφασίζει να το παιξε «ανιδιοτελής εργάτης» του ελληνικού ποδοσφαίρου. Αν και προς στηγμή βρέθηκε με την πλάτη στον τοίχο, αφού η πρόταση του Μελισσανίδη για το νέο γήπεδο στη Φιλαδέλφεια έδειχνε να συστερώνει την πλειοψηφία των ΑΕΚΤζήδων, κατάφερε να σταθεί στα πόδια του και να περάσει στην αντεπίθεση και μάλιστα με ιδιαίτερα δυναμικό τρόπο. Δεν ομφισθήτησε επί της ουσίας την πρόταση Μελισσανίδη, ούτε στόθηκε στις ασφάφεις και τις δυσκολίες υλοποίησής της (άλλωστε ο ίδιος δεν έχει να καταθέσει συγκεκριμένη πρόταση για το γήπεδο), αλλάξει όμως «το γήπεδο της αντιπαράθεσης» και έθεσε στους ΑΕΚΤζήδες το διλημμα: 'Η εγώ που μπήκα μπροστά όταν η ομάδα βρισκόταν ένα βήμα πριν τη διάλυση ή ο Μελισσανίδης που μπορεί τώρα να το παίξει extra large, ολλά που τότε κρυβόταν και μιλούσε για «τρέλοιδψ» και «λαμπόγια». Με άλλα λόγια, ζητάει από τους ΑΕΚΤζήδες «λευκή επιταγή», απειλώντας τους, εμμέσως πλην σαφώς, με επιστροφή στο ζορέρο παρελθόν. Την ερχόμενη Δευτέρα, 30 Μάρτιο, θα ξέρουμε ποιον το ελεγκτικό νικήτη (το ενδέχομενο να μην μπορέσει κάποιος απ' τους δυο να συγκεντρώσει την απόλυτη πλειοψηφία, αν και δεν πρέπει να αποκλειστεί, δείχνει εξαιρετικά δύσκολο) και θα μπούμε σε ένα νέο γύρο «εμφύλιου» πολέμου.

✓ Θα κλείσουμε με κάτι ευχάριστο. Υπάρχει ελπίδα για όλους εμάς που ασχολούμαστε με το ποδόσφαιρο. Δεν αναφέρομαι στον ελληνικό χώρο, γιατί σ' αυτόν ούτε ελπίδα υπάρχει, ούτε ποδόσφαιρο (απλά ασχολούμαστε με ένα άθλημα που προσπαθεί να μας πείσει ότι είναι ποδόσφαιρο). Ο λόγος για τον τελικό του Champions League ανάμεσα στη Λίβερπουλ και τη Μίλαν, που αποτέλεσε την με-

■ ΜΠΑΧΜΑΝΓΚΟΜΠΑΝΤΙ Και οι χελώνες μπορούν να πετάξουν

Κάπου σ' ένα χωρίο του Ιρακινού Κουρδιστάν οι κάτοικοι κτεριμένους την επικείμενη αμερικανική επίθεση κατά του Ιράκ. Μαζί τους αρκετά προσφυγόπουλα, ορφανά του πλέον, βγάζουν το ψωμί τους μαζεύοντας νάρκες και ελπίζουν...

Η ταινία, για της οποίας την προέλευση δεν γνωρίζουμε πολλά στοιχεία, καταγράφει με ρεαλισμό που σοκάρει τη φτώχεια, τη δυστυχία, την εγκατάλειψη και την εχθρότητα που έχουν βιώσει οι Κούρδοι του Ιράκ από το καθεστώς του Σαντάμ. Είναι σημαντικό ότι, παρά ταύτα, δεν υπάρχει κάποια ευνοϊκή θέση υπέρ των Αμερικάνων. Η ταινία επικε-

ντρώνεται περισσότερο στους θαρραλέους μικρούς πρωταγωνιστές της καταγράφοντας με συναίσθημα, τρυφερότητα, ποιητικότητα και χιούμορ τα βάσανα και τα ογώνα τους. Είναι, βέβαια, κρίμα που δεν πάρει παραπέρα από μια συνεισφορά στη συνειδητοποίηση του θεατή που βλέποντας αυτές τις σκηνές δεν μπορεί παρά να αναρωτηθεί, πώς αυτές οι ορδές των δυστυχισμένων δεν έχουν αικόμα εισβάλλει και καταστρέψει τον λεγόμενο πολιτισμένο δυτικό κόσμο!

■ ΓΚΟΥΣΤΑΒ ΜΟΛΑΝΤΕΡ Intermezzo

Σουηδική ταινία τ

Οι κεφαλές της συναίνεσης φεύγουν σιγά-σιγά. Καιρός να πεθάνει κι η συναίνεση!

Γιορ μάι λόβερ, με τρίχα για πουλόβερ
ΕΧΟΗΙΚΟ, KONTOSUVLI, EUROVISI

◆ TUFTS το University σαν πάτησε πάρι ο δάμαλος.

◆ «Η ΝΔ κάνει πολιτική με το βρακί της Παπαρίζου». Δ. Δανίκας

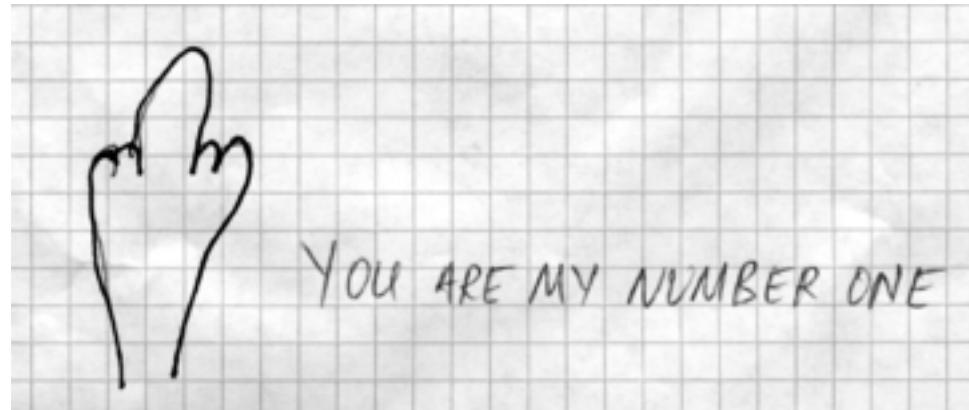
◆ «Η συνέχεια αυτή του Ελληνισμού ως λαού φαίνεται με τη μεγαλύτερη ενάργεια στη ζωντανή ελληνική γλώσσα...» ιλπ., ιλπ. Ν. Σβορώνος: «Το ελληνικό έθνος». Ο «καλός» μαρξιστής στην αναμπομπούλα φαίνεται...

◆ Ηθοποιός σημαίνει φως - όχι Φως-κολος!

◆ Στη δουλειά ο αφεντικός κάλυψε με σελοτείπ τους διακόπτες για να μην χρησιμοποιούμε τους ανεμιστήρες.

◆ Συγχαρητήρια στην Παπαρίζου και από το ΤΗΛΕΠΙΑΣΤΗ (από σοβαροφανείς διοπτροφόρους εθνοφασίστες).

◆ «Μπροστά στο εκπαιδευτικό σώμα των καθηγητών και δασκάλων υπάρχουν τα εκπαιδευτικά συνέδρια και οι εκλογές. Αυτές που θα καθορίσουν για την επόμενη διετία τους συσχετισμούς δύναμης,

συσχετισμούς που οφείλεις να περιφρονείς και να υπολογίζεις ταυτόχρονα». («Αντιτεράδια, Νο 73-74). Να, αγωνιστές να, μάλαμα!

◆ Με το πρόσχημα της έρευνας πρόσφατα αρκετές τηλεοπτικές κυρίως εκπομπές παραχωρούν το βήμα τους για την προβολή των «απόψεων» των νεοναζί (και άλλων καθαρμάτων).

◆ «Ουκ εάμε καθεύδειν το πετεινός έχουν μία κεφάλα, πώς να τους ξεχωρίσεις;

◆ Πολύ γαμήστη πέφτει (μα) οι νύχτες (δεν) είναι γκαστρωμένες.

◆ Στο εσωτερικό μέτωπο:

η εργατιά στους δρόμους (μέσα σε πούλμαν για την κρηδεία του Χαρίλαου), το φοιτητηριάτο εξετασσογχώνεται, οι τιμές (για πολλοστή φορά) τραβούν την ανηφόρα και όλοι αναπολύμε με νοσταλγία το μαγικό '89 όταν επικρατούσε η συχνία, τάξη και προπαντός ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΤΗΤΑ...

◆ Οταν ο γάιδαρος και ο πετεινός έχουν μία κεφάλα, πώς να τους ξεχωρίσεις;

◆ Πολύ γαμήστη πέφτει (μα)

οι νύχτες (δεν) είναι γκαστρωμένες.

◆ Προ-πάντων τη σημαία παιδιά (είτε σε πολιτικούς ήγετες, είτε σε εθνικούς θριάμβους). Πάντως καιόμενη δίνει πιο καθαρά το νόημά της...

◆ «Οχι», στη Γαλλία. Αιτία πανηγυρισμών στην Ελλάδα;

◆ Τον άντρα τον τέλειο, τον πρόστυχο, τον καταπληκτικό τον... ξύρισαν. Και τώρα εκτός από τέως θα 'ναι και ... πτοίος.

◆ Φιλάκια στη Μπέμπα την τσαπουγαργαλήστρα.

Βασιλης

Νέο έγκλημα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

με προπομπό τον ΟΤΕ και τις Τράπεζες για το ασφαλιστικό». Η σύσκεψη αυτή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι «το πρόβλημα αλλαγής των εργασιακών σχέσεων είναι KOINO και θα αντιμετωπιστεί ενιαία και δυ-

ναμικά υπό το συντονισμό και την καθοδήγηση της ΓΣΕΕ» (τα κεφαλαία και οι εμφάσεις σε όλες τις περιπτώσεις είναι από το Δελτίο Τύπου της ΓΣΕΕ). Διακήρυξε ότι «κανένας διαχωρισμός «παλιών» και «νέων» εργαζόμενων, καμία παραχώρηση ανεξέλεγκτου διευθυντικού δικαιώματος όσον αφορά τη δυνατότητα απόλυτης, ποραβίαση των συλλογικών συμβάσεων με νομοθετική πράξη, δεν πρόκειται να γίνουν ανεκτά». Και κατέληξε στην απόφαση για επανάληψη της σύσκεψης την επόμενη εβδομάδα «ώστε να ληφθούν συγκεκριμένες αποφάσεις για πρωτοβουλίες και αντιδράσεις».

Λίγες ώρες αργότερα ο Παναγόπουλος υπέγραψε την επαίσχυντη συμφωνία με τη διοίκηση του ΟΤΕ, ενώ ο Πολυζωγόπουλος διένειμε μια πρωτική δήλωση στην οποία ανέφερε ότι η συμφωνία που ανακοινώθηκε «αποτελεί συμβιβασμό ως προϊόν διμερούς διαπραγμάτευσης και αντανακλά την αυτονομία και τις ιδιομορφίες του συγκεκριμένου εργασιακού χώρου», σημείωνε ότι «η θεσμική του ιδιότητα επιτάσσει σεβασμό και της αυτονομίας και των ελεύθερων δια-

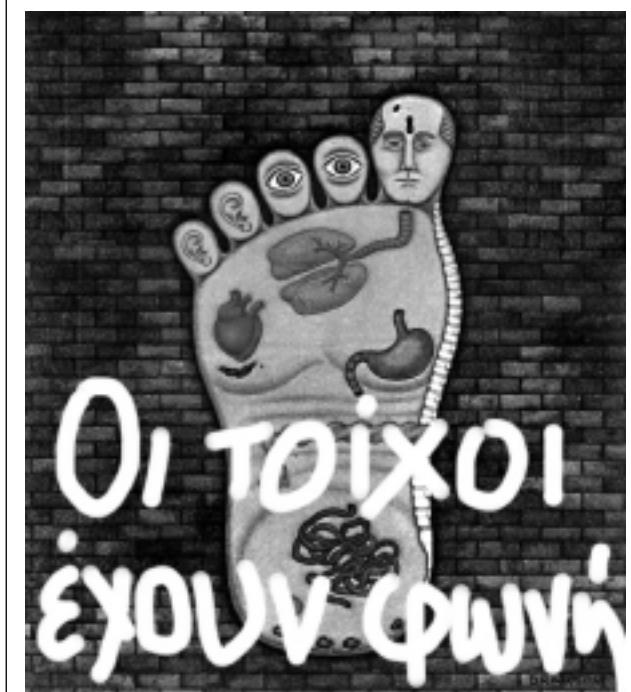

■ ΡΟΜΠΕΡΤ ΛΟΥΚΕΤΙΚ

Κακιά πεθερά

Κακιά πεθερά ναι, αλλά για ποιο λόγο δεν καταλάβαμε ακριβώς. Η Τζένη Φόντα επανεμφανίζεται μετά από 15 χρόνια. Ομως, τί το ίθελε, αφού η όποια σοφία αποκόμισε, των σχέδιον επτά δεκαετιών της ζωής της, δεν την οδήγησε σε καλύτερες επιλογές; Η Τζένιφερ Λόπες όπως πάντα ανυπόφορη. Μόνο προσόν αυτής της ταινίας το νεανικό σώμα της γηραιάς πλέον αμερικανίδας ηθοποιού.

Ελένη Σταματίου

◆ 44ο Γενικό Συμβούλιο. Θεσσαλονίκη 22 & 23 Μαΐου 2005. Ξενοδοχείο «Holiday Inn» ...συνέχεια και αφετηρία αγώνων για -ισχυρή ΔΕΗ δημόσια, καθετοποιημένη-μισθολόγιο τώρα-εξόσωση μισθών με Ε.Ε.-προσλήψεις τεχνικού προσωπικού τώρα (ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ)

Το ξενοδοχείο «Holiday Inn» στη Θεσσαλονίκη αποτελείσε συνέχεια και αφετηρία αγώνων (ποιος τη χάρη σας σ. Θεσσαλονικείς). Διαπιστώνουμε ότι το συνδικαλιστικό κίνημα, τα ...συνδικάτα (που θα λεγανούνται) έχει μια μεγάλη ποικιλία στις συνέχειες και στις αφετηρίες του αγώνα. Επίσης μία τάση συνεχούς αποκέντρωσης. Διότι Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα. Ούτε μόνο η Θεσσαλονίκη. Είναι η Κέρκυρα, είναι η Ρόδος, είναι η Σαντορίνη, είναι η Μύκονος (εκεί κι αν είναι Ελλάδα). Οταν ένα συνδικαλιστικό κίνημα, ένα ...συνδικάτο, έχει τόσες συνέχειες και αφετηρίες, είναι επόμενο να είναι ευρηματικό, πρωτότυπο και μέσα στο πνεύμα της εποχής (ειδικά το τελευταίο). Προς τι λοιπόν ο ενδοιασμός σας όταν αντικρίζετε το αίτημα να εξισωθούν οι μισθών με αυτούς της ΕΕ; Επειδή η ΕΕ είναι ιμπεριαλιστική; Σιγά τα λόγανα. Και το κράτος είναι αστικό. Τράβηξαν ποτέ κανένα ζόρι τα ...συνδικάτα να απλώνουν το χέρι και να παίρνουν το ζεστό του παραδάκι; Τράβηξαν ποτέ κανένα ζόρι να κινούνται μέσα στα πλαίσια που τους χαράζει; Τράβηξαν ποτέ κανένα ζόρι να το έχουν επιδιαιτητή των υποθέσεών τους; Διότι, αγαπητοί, μπορεί μεν η ΕΕ να είναι ιμπεριαλιστική (αν είναι), μπορεί το κράτος να είναι της αστικής τάξης (αν είναι, εδώ έχουμε την ένσταση πολλών συνδικαλιστών), αλλά μέσα εκεί δεν πιάνουν να λειτουργούν οι ανταγωνιστικές τάξεις. Αρα, είναι μάλλον ουδέτερα τα πράγματα. Οπότε, όλα λύνονται με το διάλογο και την αντιπαράθεση των δύο πλευρών. Τα ...συνδικάτα ταμπουρώμενά στο «Holiday Inn» και η εργοδοσία στο «Μακεδονία Παλλάς». Και όποιον πάρει ο ...ύπνος.

◆ Γίνε ήρωας της πόλης σου! Γίνε εθελοντής της Αθήνας (Δήμος Αθηναίων)

Εδώ έχουμε έναν άλλο συγχρονισμό με την εποχή. Κάποτε ο Η. Ατραπζίδης, όταν τον έλεγαν ήρωα, γιατί είχε κατέβασε ρολά σ' ένα ποδοσφαιρικό αγώνα της ΑΕΚ, είπε ότι δεν είναι σωστό να τον αποκαλούν ήρωα, γιατί ήρωες ήταν ο Κολοκοτρώνης, ο Καραϊσκάκης κλπ. Θα μου πείτε, μόνο αυτοί είναι ήρωες; Οχι, αλλά δεν είναι αυτό το θέμα. Είχε ένα μέτρο και έναν ορθολογισμό η σκέψη του. Αυτό βέβαια ήταν κάποτε. Μετά, τα λαμέγια ανακάλυψαν τα κορδίδα. Και επειδή δεν είναι πάντα εύκολο να βρίσκεις συνεχώς δύσα κορδίδα χρειάζεσαι, ούτε είναι εύκολο να ανακυκλώνεις τα παλιά, γιατί αρχίζουν να χαμπαριάζουν, ανέβασαν τον πήχυ. Από άνθρωπο με διάθεση για κοινωνική προσφορά σε κάποιους ήρωα, κάπιτα σαν τον Κολοκοτρώνη και τον Καραϊσκάκη. Βέβαια, επειδή είναι άλλο το επίπεδο, θα πρέπει να ανεβάσουν και τα βραβεία. Το βραβείο της ανοιχτής παλάμης που πήραν οι προηγούμενοι εθελοντές δεν είναι αρκετό για ήρωες. Άλλα κανένα πρόβλημα. Θα γίνει έρευνα ογοράς. Όλο και κάτι καλό θα προκύψει.

◆ Και να μη χυθεί ο καφές, λεφτά θα πάρει (Citibank)

Λοιπόν, προτείνω. Γίνε ήρωας-εθελοντής. Για να τα βγάλεις πέρα, πάρε λεφτά από τη Citibank. Γιατί η Citibank είναι γενναιόδωρη, είναι στο πνεύμα της εποχής. Οπως και τα συνδικάτα στο Holiday Inn, ο Δήμος Αθηναίων με τους ήρωες. Αν ξεμπλέξεις ποτέ, σφύρα μου.

Τα περιορισμένης έκτασης και έντασης επεισόδια που έγιναν στους περί τη Σόλωνος δρόμους, μετά το τέλος της ιδιαίτερα μαζικής και μοχλητικής αντιφασιστικής-αντικατασταλτικής πορείας, που πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 19 Μάη, ήταν μόνο η ακρομή. Το αστυνομικό πογκρόμ που εξαπολύθηκε στα Εξάρχεια και κράτησε μέχρι τις πρωινές ώρες της Παρασκευής ήταν προσχεδιασμένο και δεν είχε καμιά σχέση με τα επεισόδια. Ήταν μία προσπάθεια της

■ Αστυνομικό πογκρόμ στα Εξάρχεια

Πρόβα τζενεράλε για το δόγμα της «μηδενικής ανοχής»

ΕΛΑΣ να πάρει ρεβάνς για το ξεφτίλικι που έπαθε μια διμορφία των ΜΑΤ προ ημερών (τους πήραν ασπίδες και κράνη, ενώ τους έκαψαν τα δακρυόνα σ' ένα κάδο σκουπιδιών, καθώς αυτοί αιφνιδιασμένοι το έβαλαν στα πόδια, μόλις έπεσαν οι πρώτες μολότοφ). Ήταν ακόμα μια πρόβα τζενεράλε για το δόγμα της «μηδενικής ανοχής», που ο Βουλγαράκης συμφώνησε να επιναχέρει, μετά την επίσκεψή του στις ΗΠΑ, όπου πήρε το χρίσμα του διαδόχου του χρυσοχοΐδη.

Αγνωστό πόσες διμορφίες ΜΑΤάδων, συνοδευόμενες από ασφαλίτες και εισαγγελείς, απέκλεισαν την περιοχή και άρχισαν επιχείρηση σκούπα, συλλαμβάνοντας κόσμο στο δρόμο, σε πλατείες, ακόμα και σε μαγαζιά. Στην καφετέρια «Δίλημμα» στη Μεθώνη συνέλαβαν όλο το μαγαζί, μαζί με τον ιδιοκτήτη, τη σερβιτόρα και το σύζυγό της! Στο λόφο του Στρέφη έπιασαν όποιον καθόταν στα παγκάκια, στο θεατράκι, ακόμα και στα μαγαζιά και η φάτσα του τους φαινόταν ύποπτη (είχε δηλαδή εμφάνιση... αναρχικού). Λίγο μετά τα μεσάνυχτα κατηφόρισαν προς την πλατεία και την έπεσαν στην Τσαμαδού, στο καφέ «Αθήναιον». Ο Νώτας Σκυφτούλης με τον Γιώργο Κοσμά δεν μάσησαν, δεν μπήκαν σε κουβέντα. Εποιητική, οι ίδιοι μαζί με δύο άλλους όσους έπιναν το ποτό τους εκείνη τη στιγμή (καμιά σαρανταπενταριά άτομα) οδηγήθηκαν στις κλούβες και από εκεί στη ΓΑΔΑ. Μπούκαραν ακόμα και

σε σπίτια. Λεπτομέρειες δεν γνωρίζουμε, δύναμη υπήρξαν καταγγελίες και σ' αυτές τις περιπτώσεις οι καταγγελίες δεν είναι ψεύτικες.

Αργότερα, επιτέθηκαν απροσχημάτιστα στον κόσμο που είχε συγκεντρωθεί έξω από τη ΓΑΔΑ, για να διαμαρτυρηθεί για τις συλλήψεις ή επειδή ανησυχούσε (συγγε-

νείς). Χωρίς κανένα λόγο τους έπνιξαν στα δακρυγόνα και τους κυνήγησαν μέχρι το Γουδί, στα στενά γύρω από την Ιατρική Σχολή.

Τα χαράματα άρχισαν να αφήνουν τη μεγάλη μάζα των προσαρθρέντων, κράτησαν όμως 19 άτομα, τα οποία το πρώι μοντέλο οδηγήθηκαν στον εισαγγελέα, με κατηγορίες αικόμα και

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΩΝ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΩΝ

Μέσα σε ένα κλίμα προκλητικών επιθέσεων και χτυπημάτων από φασίστες σε χώρους, στέκια, καταλήψεις, πανεπιστήμια ή άλλα και τον τραυματισμό συντρόφου από τον πυροβολισμό του αστυνομικού φρουρού μέσα στο χώρο του πολυτεχνείου, ήρθε σαν απάντηση η μαζική πορεία της 19/5 στο κέντρο της Αθήνας.

Αυτή η δυναμική απάντηση ενόχλησε το κράτος και τους κατασταλτικούς μηχανισμούς του, αναγκάζοντάς το να θέσει σε λειτουργία τόσο τις συνήθεις τρομοκρατικές πρακτικές του, όπως τυφλές προσαγωγές, συλλήψεις, ξυλοδαρμούς και ψυχολογική βία, δύσο και νέες πρακτικές όπως οι θραυστάτες εισβολές σε καφενεία, μπαρ και σπίτια φωτογραφίζοντας, βιντεοσκοπώντας και προσάργοντας όλους τους παρευρισκόμενους, μοιράζοντας «πειστήρια» αδιακρίτως.

Κορύφωση αυτής της επίθεσης είναι η συμπόρευση των θεσμικών προσώπων της δικαιοσύνης με τη γενικότερη αντιτρομοκρατική υστερία. Η νοϊστική αρχή της συλλογικής ευθύνης εφαρμόζεται. Διώκεται ποινικά και δέχεται φρονηματική δίωξη οποιοσδήποτε δραστηριοποιείται κοινωνικά ή όποιος βρεθεί σε μια «κόκκινη» ζώνη όπως τα Εξάρχεια. Η δίωξη αυτή παίρνει σάρκα και οστά προσάρποντας κατηγορίες κακουργηματικού χαρακτήρα με ελλιπεστάτα στοιχεία και κατασκευασμένες καταθέσεις αστυνομικών που θεωρήθηκαν αδιαμφισβίτητες από την εισαγγελία.

Η ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΡΑΝΤΙΝΑ ΔΕΝ ΘΑ ΜΑΣ ΚΑΜΨΕΙ.

ΕΜΠΡΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ!

Οι συλληφθέντες της 19/05/2005

Σημ. Σύνταξης: Συλληφθέντες μαζί ζήτησαν να σημειώσουμε ότι το κείμενο της ανακοίνωσης κόβεται απότομα, χωρίς να έχει ολοκληρωθεί, γιατί την ώρα εκείνη οι μπάτσοι τους έκλεισαν στα κελιά και στη συνέχεια δεν μπόρεσαν να βρεθούν όλοι μαζί, παρά μόνο στις μεταγωγές από τη ΓΑΔΑ στα δικαστήρια, όπου οι συνθήκες δεν επέτρεπαν την ολοκλήρωση του κειμένου.

σε βαθμό κακουργήματος. Το βράδυ της Παρασκευής αφέθηκαν ελεύθεροι οι 6 (κατηγορούνται για πλημμελήματα, στα οποία ξεχωρίζει το τεράστιο... αγορανομικό έγκλημα των Σκυφτούλη-Κοσμά), ενώ οι 13 παρέμειναν κρατούμενοι για κακουργήματα και απολογήθηκαν τη Δευτέρα.

Το κατηγορητήριο μνημείο φασιστικής αυθαιρεσίας, όπως και η δικογραφία που έφτιαξε η Ασφάλεια. Λένε οι μπάτσοι πως βρήκαν κάπου κάποιες μολότοφ; Τις αποδί-

Εξάρτηση

Γέμισαν και πάλι οι κεντρικοί δρόμοι της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης, της Πάτρας και άλλων πόλεων από πανηγυριστές που γιόρταζαν τη νίκη της Παπαρίζου στη Γιουροβίζιον, ανεμίζοντας γαλανόλευκες σημαίες. Ανάμυσαν και πάλι τα Τσερόκι με τα νταβραντισμένα κωλόπαιδα της μπουρζουσάζιας, με τα ταπεινά χιλιοτρακοσάρια και τα παπιά στα οποία επέβαιναν απλά λαϊκά παιδιά.

Αν το πράγμα είχε μείνει μόνο στον γυπτεδικού τύπου χαβαλέ, από ανθρώπους που είναι «φαν» αυτού του είδους μουσικής, αυτού του «ποπ» μουσικού χυλού που αποβλακώνει τις αισθήσεις, η στήλη δεν θα είχε κανένα λόγο να ασχοληθεί. Όμως, πριν καλά-καλά οι πανηγυρώτες μαζέψουν τις σημαίες και τραβήξουν για τα επινίκια στα κλαμπ (οι παραλήδες τεμπέλωδες) ή για ύπνο (τα φωτάχόπαιδα), σύμπασα η πολιτική και πνευματική πγεσία, όπως συνθίζεται να αποκαλείται, βγήκε στη σέντρα για να πανηγυρίσει. Από τον οικουμενικό πατριάρχη Βαρθολομαίο και τον αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, που «ξέχασαν» πως τα από άμβωνος κρύγματα τους δεν ταιριάζουν και τόσο με το χοροπίδηχτο ενός ημίγυμνου «σεξ σύμπαλ», μέχρι τον πρόεδρο της Δημοκρατίας Κ. Παπούλια, έναν σοβαρό κατά τεκμήριο άνθρωπο, που δεν περιορίστηκε σε μια τυπική δήλωση, αλλά προσέδωσε στη νίκη του «νάμπερ ουάν» χαρακτήρα πολιτιστικής αντεπίθεσης.

Εδώ τα πράγματα άρχισαν να σοβαρεύουν επικίνδυνα. Οσο είχαν σοβαρέψει τότε που δεν μας «άφηναν» να πανηγυρίσουμε για την απρόσμενη και ονειρεμένη κατάκτηση του Euro 2004 από την ποδοσφαιρικά καθυστερημένη Ελλάδα. Γιατί εμείς χαιρόμασταν και πανηγυρίζαμε ως λάτρεις του ποδόσφαιρου (και των ανατροπών, βεβαίως), ενώ αυτοί επεδίωκαν να μας μετατρέψουν σε «παρλιακά» που τα καθοδηγούν επιπτέδειο πολιτικάντες, αφιονίζοντάς τα με δηλητήρια εθνικιστικά.

Ουδέποτε κοιτάζαμε αφ' υψηλού τα παιδιά εκείνα που λικνίζονται υπό τους όχους του Δάντη, του Καρβέλα και του Φοίβου και εκστασιάζονται μπροστά στη λάγη εμφάνιση της κάθε Παπαρίζου και του κάθε Ρουβά.

Σε μια κοινωνία παρακμιακή αυτά τα παιδιά είναι τα θύματα. Και η πολιτιστική τους αναβάθμιση δεν μπορεί να γίνει με απαξίωση και διατάγματα, αλλά είναι υπόθεση γενικότερων κοινωνικών ανακατατάξεων. Πολύ περισσότερο από το πολιτιστικό, λοιπόν, μας απασχολεί το πολιτικό. Η προσπάθεια χειραγώγησης ευρύτατων λαϊκών στρωμάτων γύρω από τις κάθε είδους «εθνικές επιτυχίες». Πολιτιστικά φαινόμενα εντελώς διαφορετικά μεταξύ τους, όπως το διαφορετικό πρωτάθλημα και ο διαγωνισμός της Γιουροβίζιον οδηγούν στο ίδιο αποτέλεσμα: σε μια μαζική υστερία, αυτοφυή και κατευθυνόμενη ταυτόχρονα, που δεν αγκαλιάζει κατά περίσταση πότε τους ποδοσφαιρόφιλους και πότε τους θαυμαστές της Παπαρίζου, αλλά αποκτά εθνικά χαρακτηριστικά.

Επιμένουμε στην αυτοφυή πλευρά αυτών των εκδηλώσεων. Η προπαγάνδα έρχεται μετά. Πιάνει γιατί υπάρχει το έδαφος. Πρόκειται για εκδήλωση ενός καταπιεσμένου εθνικού φιλότιμου. Ενας λαός πττημένος, καθημαγμένος, ανίκανος να ζήσει συλλογικές ανατάσεις, να διεκδικήσει, να αγωνιστεί, να μοιραστεί κοινά οράματα, κρέμεται από τα πόδια του Ζαγοράκι, τα μουσκουλά του Ρουβά και τα στήθη της Παπαρίζου. Οταν κερδίζουν αυτοί -ανεξάρτητα από τι τι αντιπροσωπεύουν- πανηγυρίζουμε λες και κερδίσαμε όλοι. Εχουμε ανάγκη μια ψεύτικη νίκη για να ισοσταθμίσουμε την έλλειψη των πραγματικών.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, Τ